

ΤΟ ΕΡΓΟΝ

ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΡΟΣΕΧΟΥΣ ΦΥΛΛΟΥ ΤΟΥ «ΕΡΓΟΥ»
Ο ΚΑΠΕΤΑΝ ΣΑΤΑΝΑΣ
"Ο κουρσάρος πού έτρομοκράτησε την ύφήλιον.
Ένα ανάγνωσμα γεμάτο περιπετείας,
ήρωϊσμούς, έρωτας και μυστήριο"

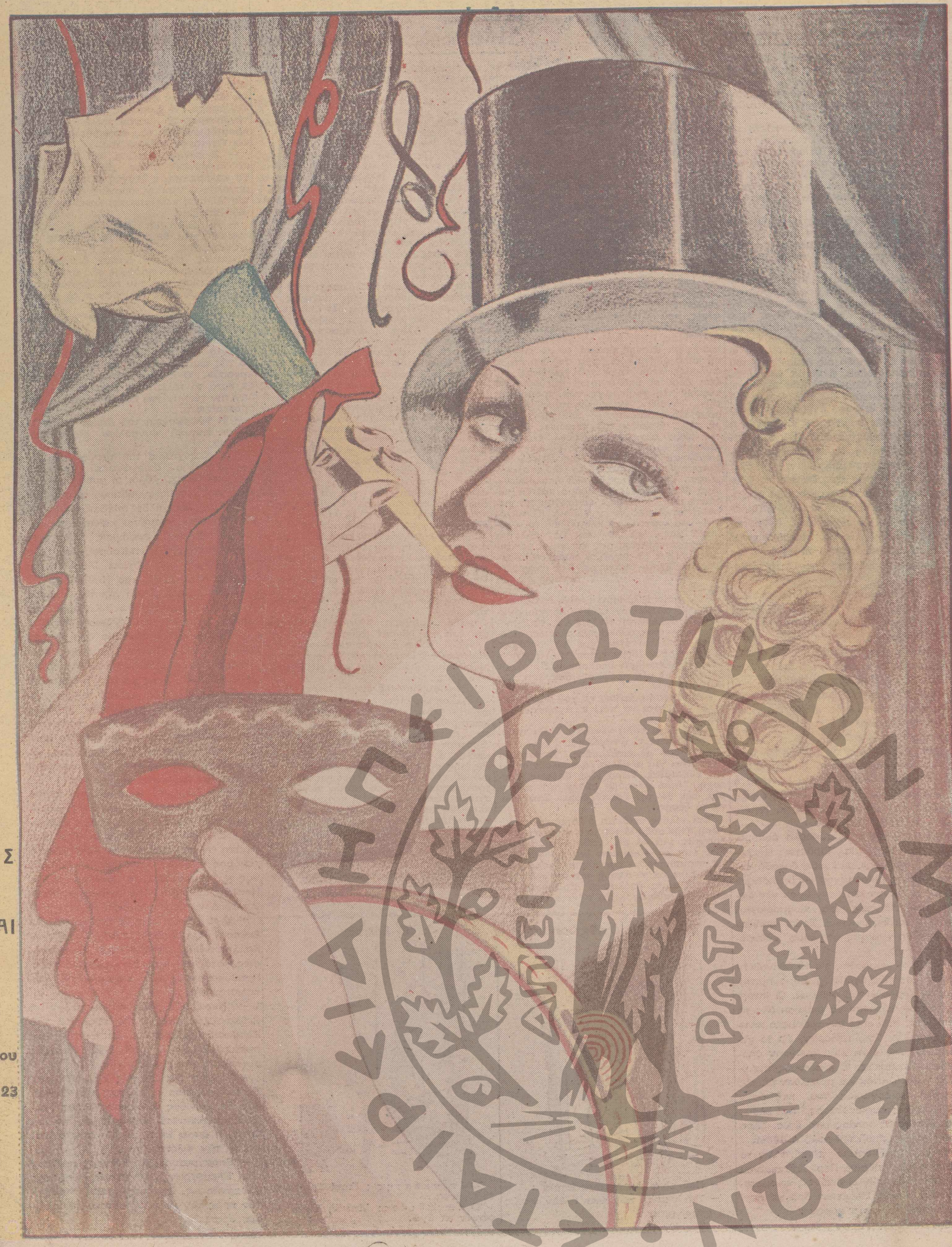

32
ΣΕΛΙΔΕΣ
2
ΔΡΑΧΜΑΙ

Αθήναι
27
Φεβρουαρίου
1937
Αριθ. φύλ. 23

Π
Ε64

ΤΟ ΕΡΓΟΝ

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΑ

ΜΟΥΣΙΚΗ ΚΑΙ ΖΩΓΡΑΦΙΚΗ

Ρεπορτάζ από παντού

—Είς τὸ Βασιλικὸν θέατρον διδονται αἱ τελευταῖαι παραστάσεις τῆς κωμῆς «Οὐ κατὰ φαντασίαν ἀσθενής». Κατόπιν θὰ ἀναβῇ ἀσθεὶς ἡ «Πριγκίπισσα Τουραντ», τῆς ὁποίας συνεκτετατὴν πυρετώδως αἱ δόξαί.

—Αἱ παραστάσεις τῆς «Ελισάβετ» εἰς τὸ θέατρον Κοτοπούλη συνεχίζονται μὲ ἐξαιρετικὴν ἐπιτυχίαν. Τὸ ἔργον θὰ κρατήσῃ ἐπὶ πολλὰ ἀκόμη τὸ πρόγραμμά του θεάτρου καὶ συνεπῶς ἡ ἀναβῆσις τῆς κωμῆς τοῦ Σαίπηρ δὲν προβλέπεται ὅτι θὰ πραγματοποιηθῇ πρὸ τῆς 15ης Μαρτίου.

—Εἰς τῆς Ἀλικῆς παίζεται τὸ «Ρόδον τοῦ Ἰσπακάν», τὸ ὁποῖον ὅμως ζήτημα εἶνε ἀνὰ θὰ κρατῇ μέχρι τῆς ἀναβῆσεως τοῦ «Παραφύλακος» τοῦ κ. Σπύρου Μελά.

—Τὴν παρελθούσαν Τρίτην ἀνεβιβάσθη εἰς τὸ «Μονιάλ» ἡ νέα ἀποκριτικὴ ἐπιθεώρησις τοῦ κ. Γιαννουκάκη, τὸ «Καρναβάλι τῆς Ἀθῆνας». Ἡ κ. Ῥωὺ Χαντὰ δὲν παίζει εἰς τὴν νέαν ἀποκριτικὴν ἐπιθεώρησιν, διότι ἀπευορθεῖ εἰς τὰ Βίλλια διὰ νὰ ἀναπαυθῇ ὅλῳν. Ἡ κ. Χαντὰ θὰ ἐμφανισθῇ εἰς ὁμοίαν τοῦ κ. Χατζηποστόλου, ἡ ὁποία θὰ ἀναβιβάσῃ μετὰ τὸ «Καρναβάλι τῆς Ἀθῆνας».

—Τὴν Παρασκευὴν ἀνεβιβάσθη εἰς τὸ Πασιῶνδρον, ὑπὸ τοῦ ἐνισχυθέντος διὰ νέων στελεχῶν θιάσου τοῦ κ. Πρινέα ἡ νέα ἐπιθεώρησις τοῦ κ. Πῶλ Νόρ «Ἡ Γκιρλιά μετὰ τὰ τοόκαρα». Ἡ νέα ἐπιθεώρησις ἐπομείνωσεν ἐπιτυχίαν.

—Ἐμπερτάσθη πρὸ ἡμερῶν εἰς τὸ θέατρον Κοτοπούλη ἡ 20ετηρὶς ἀπὸ τῆς Ἰδρύσεως τοῦ Σωματείου ἡθοποιῶν. Παρέστησαν πολλοὶ ἐπίσημοι καὶ ἄνθρωποι τῶν γραμμάτων. Εἰς τὴν εἰσοδὸν τοῦ θεάτρου καλλιτέχνιδες προσέφεραν εἰς τοὺς προερχομένους μπουκέττα μενεζέδων.

Ἐπὶ τῆς σκηνῆς τοῦ θεάτρου κατέλαβον τιμητικὰς θέσεις οἱ ἐπιζήντες 19 ἐκ τῶν 22 ἰδρυτῶν τοῦ σωματείου.

—Ὁμίλησαν ὁ Πρόεδρος τοῦ Σωματείου ἡθοποιῶν κ. Παρασκευᾶς καὶ ὁ Γενικός Γραμματεὺς κ. Θεοδώρου, οἱ ὁποῖοι ἀνέπτυξαν τὴν δρᾶσιν τοῦ σωματείου.

—Ὁμίλησεν εἰτα ὁ θεατρικὸς συγγραφεὺς κ. Λάσκαρης, ὁ ὁποῖος ἐξιστόρησεν μετὰ πολλὴν χιοῦμορ τὰ τῆς ἰδρύσεως τοῦ σωματείου.

—Κατόπιν ὥμιλησεν ἐκ μέρους τῶν θεατρικῶν συγγραφέων ὁ κ. Θ. Συναδινός καὶ ἐκ μέρους τῶν τεχνιτῶν θεάτρου ὁ κ. Ταδουλάρης. Ἡ ὥραια ἐορτὴ ἐληξε μὲ ἐκλεκτὰς ἐκτελέσεις τῆς κ. Μιρένι φλερὶ καὶ τοῦ κ. Δελένδα.

—Εἰς τὸ θέατρον Κοτοπούλη ἐφορμώζεται μία καινοτομία. Ἰδρύεται ἡ «μικροφωνικὸς σταθμός». Διὰ μίας ὁπλαθῆ ἐγκαταστάσεως μικροφώνου θὰ διαβιβάζωνται εἰς τὸ κοινὸν κατὰ τὴν ὥραν τῶν διαλειμμάτων εἰδήσεις, μία χιουμοριστικὴ διὰλεξις καὶ διαφημίσις. Χρὲς σπῆκερ θ' ἀναλάβῃ γνωστὸς ἀθηναῖος εὐθυμογράφος.

—Ὁ τῶσον συμπαθὲς εἰς τὸ ἀθηναϊκὸν κοινὸν διάσημος ἡθοποιὸς τοῦ κινηματογράφου Χάρρυ Μπῶρ ἀσθενεῖ. Οἱ ἰατροὶ τοῦ τοῦ συνέσπασαν νὰ διαλύσῃ ὅλα τὰ συμβόλαια, πού εἶχε συνάψῃ μετὰ κινηματογραφικῶν ἑπιχειρηματιῶν, διὰ τὸ γύρισμα ταινιῶν, διότι ἔχει ἀνάγκην ἀπολύτου ἀναπαύσεως. Ὁ κλονισμὸς τῆς ὑγείας τοῦ καλλιτέχνου προφάνην ἐκ τῆς υπερβολικῆς ἐργασίας του, κοθ' ὅσον παρήγεν τὰς περισσότερας ἀπ' ὅλους τοὺς ἡθοποιούς ταινίας κατ' ἔτος. Ἀρὰ γὰρ δὲ τὸν στερηθῇ ἐπὶ πολλὰ ἡ ὁδὸν.

—Ἡ Γκρέτα Γκάρμπο εἶνε πάλιν τὸ πρόσωπο τῆς ἡμέρας. Περὶ ἐπικειμένου γάμου τῆς ὁμιλοῦν οἱ διεθνεῖς κινηματογραφικοὶ κύκλοι. Πρόκειται ἄρ' γὰρ περὶ γεγονότος αὐτῇ τὴν φερόν :

Τὰ πανωφόρια ἀποσύρονται

Ἀλλαγὴ σαιζὼν

Ἡ «ἑβδομάς τῶν ὑπολοίπων»

Στὴν ἐσχολὴ τὸ σύνθημα τῆς ἀλλαγῆς τῶν ἐποχῶν τὸ δίνει ἡ φύσις. Ἐνῷ στὴν πόλιν, πού οὔτε δένδρα ὑπάρχουν ν' ἀνθίσουν ἢ νὰ φυλλορροήσουν —κι' ἀν' ὑπάρχουν λίγα, ποῖος τὰ προσέχει;— οὔτε χλόη, οὔτε καλά-καλὰ οὐρανός, τὸν ἐργασίαν καὶ νέας σαιζὼν τὸν καταλαβαίνουμε κυρίως ἀπὸ τὴν μεταβολήν, πού γίνεται στὶς ἐπιτρίνες τῶν καταστημάτων. Ἐκεῖ ἀνθίζουν καὶ μαροῖνται οἱ ἐποχές. Αὐτὲς τῆς ἡμέρας ὁ χειμῶνας παραδίδει ὑπερσείαν εἰς τὴν Ἀνοιξιν. Κυττάζετε στὶς ἐπιτρίνες καὶ θὰ ἰδῆτε αὐτὴν τὴν ἀλλαγὴν φρουρᾶς: Τὰ πανωφόρια καὶ οἱ γούνες παρκαρῶν τὴν θέσιν των εἰς τὰ ντεμὶ-σαιζὼν καὶ στὶς ἀνοιξιακὰς τουαλέτες. Ἐκτός αὐτοῦ μεγάλα χαρτιά πού γράφουν τὸ στερεότυπον «τέλος ἐποχῆς» κάνουν χρεῖ... νεκρωσίμων, πού ἀναγγέλλουν τὸν θάνατον τῆς χειμερινῆς περιόδου. Κάθε κατάσταση φροντίζει νὰ ξεπουλήσῃ τὰ χειμωνιάτικα τοῦ εἶδ. Καὶ αὐτὲς οἱ ἀφίσεις, πού ἀναγγέλλουν τὸ τέλος τῆς ἐποχῆς, εἶνε ἐνὰ μέσον προσελκύσεως πελάτας. Κάθε ἕνα σκέφτεται, ὅτι ἐνὰ πανωφόρι αἰσθῆναι μὴν εἶναι ἀνὰ ἀνὰ πολλὴ φθινοτέρη τῶρα ἀπ' ὅτι θὰ τὸ ἀγοράσῃ στὴν ἀρχὴ τοῦ χειμῶνος. Κι' εἶται ὅλοι οἱ ὑπολοίτοι σπεύδουν νὰ κάμουν τῆς χειμερινῆς τῶν προμήθειες τῆς... Ἀνοιξιν, ὅπως ἀργότερα θὰ κάμουν τῆς καλοκαιρινῆς τῶν προμήθειες μετ' αὐτῶν.

Ἐνῶ ἐνῶ τῶν χειμῶνος αὐτὴν τὴν τῆσιν τῶν ὑπολοίτων... ἐκτετατοῦ. Λέγονται αὐτὲς τῆς ἡμέρας οἱ καταστήματα γκαρὶ. Μάλιστα ἐφέτος ἔθεσαν εἰς ἐφαρμογὴν καὶ ἕνα ἄλλο δελεαστικὸν μέσον: Τὴν «ἑβδομάδα τῶν ὑπολοίτων». Ἀπὸ ὁποῖον ἐμπορικὸ δρόμῳ καὶ ἀν' περᾶστε, θὰ ἰδῆτε στὰ καταστήματα μεγάλα πανὰ πού ἀναγγέλλουν μετὰ πηχυστά γράμματα: «Εἰκοσιήμερον τῶν ὑπολοίτων». «Σπεύσατε. Τὰ ὑπολοίτα τοῦ καταστήματός μας εἰς τιμὰς εὐκαιρίας». Ὅλα τὰ μαγαζιά τῶρα ἀνεκαίφην, ὅτι ἔχουν ὑπολοιπα. Καὶ ἀναγγέλλουν, ὅτι τὰ γράζουν σκεδὸν εἰς τὴ σφύρι.

Θαυμασία ἡ ἐμπορικὴ αὐτὴ ἐμπνευσις. Διότι μὴ αὐτὸν τὸν τρόπον ἐδημιουργεῖται ἡ μὴ ἀνάπτυξις τῆς πόλεως, ἀλλὰ τὸ ἐμπόριον. Οἱ γυναῖκες πρὸ πάντων, οἱ ὁποῖες τρελλανίζονται γιὰ τὰ ρετάρλια, τρέχουν ὅπου ἰδοὺν ταμπέλα, νὰ ἀναγγέλλῃ τὴν ἐκποίηση ὑπολοίτων. Βρίσκουν δὲ εἶται καὶ μία πρόφασιν ἀπάναντι τῶν συζύγων των.

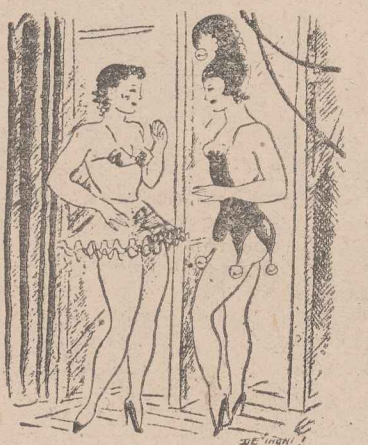
—Ἀναστάση, πρέπει νὰ μοῦ δώσῃς μερικὰ χρήματα, νὰ πάω ν' ἀγοράσω μερικὰ ρετάρλια. —Δὲν εἶσαι καλά γυναῖκα. Πάλι τουαλέτες θέλεις ν' ἀγοράσῃς; —Μὰ δὲν με κατὰλας. Ἀναστάση. Πρόκειται γιὰ ρετάρλια. Τὰ πολυδὸν σὲ τιμὲς εὐκαιρίας. Τώρα εἶνε, ἔλπεις, ἡ ἐποχὴ. Ἀμα χάσωμε αὐτὴν τὴν εὐκαιρίαν, δὲν θὰ τὴν ξαναεὐρίσκω. Στὸ λέω, νὰ τὸ ξέρῃς.

Ἐπὶ τέλος πείθεται ὁ Ἀναστάσης νὰ δώσῃ τὴν αὐτοῦ τοῦ μερικὰ ἑκατοντάδραχμα, γιὰ νὰ μὴ «χάσῃ ἡ εὐκαιρία». Καὶ εἶται πὺρ ἐμπορικὴ δὲν προσδοκῶν νὰ περαιοποιηθῇ τὴν τῶσιν πελατεῖαν των. Εἶνε δὲ ν' ἀπορῇ κοινὴ πὺρ ἐρίσκονται τόσα ὑπολοιπα. Ἐρώτησα ἕνα φίλῳ μου, πού δουλεύει σ' ἕνα ἀπὸ αὐτὰ.

—Ἄλλος εὐχρηστικὸς τρόπος προσελκύσεως πελατείας, εἶνε ὁ ἐορτασμός τῆς δεκατημερίας ἢ εικοσαετηριδος, ἢ ἐπετείου ἢ τριμηνίου τοῦ καταστήματος. Ἐορταστικὸς διάκοσμος, μεγάλας ταμπέλας ἀναγγέλλουν τὸ εὐτυχὲς γεγονός τῆς συμπληρώσεως στρογγυλοῦ ἀριθμοῦ ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως τοῦ καταστήματος καὶ ὅλων αὐτῶν τῶν ἐλευθέρων μέσων καλεῖται ὁ κοσμητικὸς νὰ πληρώσῃ τὰ ἐξώδα τοῦ ἐορτασμοῦ. Πάντως αὐτὴν τὴν ἐποχὴν εἶνε πολλὰ τῆς μόδας ἡ «ἑβδομάς τῶν ὑπολοίτων». Ἀπ' ὅπου νὰ περᾶστε ἐλπέτε ταμπέλας, οἱ ὁποῖες μὲς πληροφθοῦν ὅτι τὰ ἀθηναῖα καὶ καταστήματα, διὰ τὴν ἀρτιότητα τῶν ὁποίων εἰμαστέ υπερήφανοι, δὲν εἶνε παρὰ... ἀποθήκες ὑπολοίτων.

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΣ

Ἑλληνικὴ ἐπιθεώρησις

—Ποῦ εἶναι ἡ πρωταγωνίστρια; —Στὴ σκηνή, καυμένη! Δὲν ἀκούς τὰ σφυρήματα;

Ὁ λόγος

Ὁ ἐπισκέπτης: Γιατί ἐρίσκεσαι ἐδῶ μένος; Ὁ κατὰδίκος: Ἐπειδὴ δὲν μ' ἀφίνουν νὰ βῶ.

ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΘΕΑΤΡΟΝ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ

Ἡ ἑβδομαδιαία κίνησις

—Τὸ μουσικὸν γεγονός τῆς ληγούσης ἑβδομάδος ἀπετέλεσεν ἡ Συναυλία τῆς Συμφωνικῆς Ὀρχήστρας ἀπὸ τῆς ὀδείου Ἀθηνῶν μετ' ὅλην τὴν πιανίστρια κ. Τυλιαφῆρο. Ἡ δισκοφῶν καλλιτέχνης κατενόησε μετὰ τὸν ἀριστοτεχνικὸν καὶ ζωντανὸν παιζμὸν τῆς.

—Ἡ συναυλία τοῦ κ. καὶ τῆς κ. Λυκούδη συνεκέντρωσε πολλὴν κόσμον. Τὸ καλλιτεχνικὸν ζεῦγος ἐξετέλεσε μετὰ μεγάλῃ ἐπιτυχίαν, ὁπαινὰς ἀκούμενα εἰς Ἀθῆνας κομμάτια καὶ κατεχειροκροτήθη ἐπαθῶς.

—Ἡ Ἑλληνικὴ Χορωδία, ἐώρτασε προχθὲς τὴν δεκαετηρίδα ἀπὸ τῆς ἰδρύσεώς τῆς. Ὁ ἐορτασμός ἐγένετο διὰ συναυλίας, εἰς τὴν ὁποῖαν διεπισπώθησαν αἱ ἀμαρτωλοὶ πρόδοι, τὰς ὁποίας ἐχει σπεύσει ὑπὸ τὴν καθοδήγησιν τοῦ κ. Γλυκοφρύδου τὸ λαμπρὸν αὐτὸ μουσικὸν Σωματεῖον.

—Ὁ μεγάλος καλλιτέχνης τοῦ τραγουδιοῦ κ. Ἀγγελόπουλος συνεκέντρωσε διὰ μίαν ἀκομὴν φερόν μετὰ τὸ σπάνιον ταλέντο του τὸ Ἀθηναϊκὸν Κοινόν ἀπὸ τῆς σκηνῆς τῆς αἰθούρας τοῦ «Παρανασσοῦ». Ὁ κ. Ἀγγελόπουλος ἐπέδειξε κατὰ τὸ τελευταῖον ρεσιτάλ του ὅλην τὴν τέχνην του καὶ τὰ φωνητικὰ του προτερήματα.

—Ἡ Φιλαρμονικὴ τοῦ Δήμου Ἀθηνῶν ἔδωσε ἐπιτυχὴ συναυλίαν εἰς τὰ «Ὀλύμπια».

—Ἡ καθηγήτρια τοῦ τραγουδιοῦ κ. Δημακοπούλου διωργάνωσε ἐπιδείξιν τῆς Σχολῆς τῆς. Ὅλοι οἱ μαθηταὶ καὶ οἱ μαθητρίδες τῆς ἐτραγουδοῦσαν μετὰ πολλὴν ἐπιτυχίαν, μερικοὶ δὲ ἀπέδειξαν ὅτι εἶναι ἤδη φορμαρισμένοι καλλιτέχναι.

—Ἐπιτυχὴς ἡ ἐμφάνισις τοῦ τριῶ (Φαραντάτου-Βοδολίν-Κουρούκλη). Εἰς τὴν αἶθουσαν τοῦ Ὁδείου Ἀθηνῶν μετὰ ἔργα ἀποκλειστικῶς τοῦ Μπετόδεν.

—Τὴν Τρίτην ἔδωθε ρεσιτάλ πιάνου ὑπὸ τῆς κ. Μαρίκας Φωκ-Καλφοπούλου εἰς τὴν αἶθουσαν τοῦ Ὁδείου Ἀθηνῶν.

—Ἡ Παλλάδιος Χορωδία ὑπὸ τῶν διευθυνῶν τοῦ κ. Κόντη ἐξετέλεσε τὸν ὁρατόριον τῶν Χριστουγεννίων τοῦ Μνάχ.

Ἡ ἐκτέλεσις ἐνός τῶσον σημαντικοῦ ἔργου ἀπετέλεσεν, ὡς ἴπο φυσικόν, ἕνα ἀξιοσημείωτον μουσικὸν γεγονός διὰ τὰς Ἀθῆνας. Κατόπιν τῆς ἐπιτυχίας, τὴν ὁποῖαν ἐπομείνωσεν ἡ πρώτη αὐτὴ ἐμφάνισις τῆς Παλλάδιου Χορωδίας, ἀπεφασίσθη ἡ ἐπανάληψις τοῦ ἔργου τὴν τελευταίαν Κυριακὴν τοῦ μηνός.

—Τὴν Κυριακὴν τὸ ἀπόγευμα ἐδόθη εἰς τὰ «Ὀλύμπια» ἀπογευματινὴ παράστασις τῆς «Αἴντας» ὑπὸ τῶν Ἑλληνικῶν Μελοδράμας. Ἐπαίξαν ἡ κ. Λυσιμάχη Ἀναστασιάδην, ἡ κ. Ταμπέλλα, ὁ τενόρος κ. Θεοφιλόπουλος, ὁ βαρυτόνος κ. Μαγκλιβέρας, ὁ βαρυτόνος κ. Μουλᾶς καὶ ἄλλοι. Τὴν ὀρχήστραν διηύθυνεν ὁ κ. Καραλιδάνας.

—Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἐπισκέφθη τὴν ἐκθεσιν ζωγραφικῶν τῶν Ἑλευθέρων Καλλιτεχνῶν. Ἀντιλαμβάνωνται προσηλυτισμοὶς κατὰ τὴν ἐπισκέψιν μετὰ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ καὶ ἐκπροσώπων τῶν καλλιτεχνῶν.

—Ἦνοιξεν εἰς τὸν «Παρνασσόν» ἡ ἐκθεσις ζωγραφικῶν τοῦ ἡθοποιῶ τοῦ Βασιλικοῦ Θεάτρου κ. Δεσποῦνη. Τὴν ἐκθεσιν ἐπισκέψθη καὶ ὁ κ. Μεταξάς, συγκαρτεῖς τὸν καλλιτέχνην.

—Ἐπὶ τῆς ἡνοιξῆς εἰς τὴν αἶθουσαν Στρατηγικοῦ τοῦ κ. ἐκθεσῆς τῆς ζωγραφικῆς τοῦ ἡθοποιῶ τοῦ Βασιλικοῦ Θεάτρου κ. Δεσποῦνη. Τὴν ἐκθεσιν ἐπισκέψθη καὶ ὁ κ. Μεταξάς, συγκαρτεῖς τὸν καλλιτέχνην.

—Ἐπὶ τῆς ἡνοιξῆς εἰς τὴν αἶθουσαν Στρατηγικοῦ τοῦ κ. ἐκθεσῆς τῆς ζωγραφικῆς τοῦ ἡθοποιῶ τοῦ Βασιλικοῦ Θεάτρου κ. Δεσποῦνη. Τὴν ἐκθεσιν ἐπισκέψθη καὶ ὁ κ. Μεταξάς, συγκαρτεῖς τὸν καλλιτέχνην.

—Ἐπὶ τῆς ἡνοιξῆς εἰς τὴν αἶθουσαν Στρατηγικοῦ τοῦ κ. ἐκθεσῆς τῆς ζωγραφικῆς τοῦ ἡθοποιῶ τοῦ Βασιλικοῦ Θεάτρου κ. Δεσποῦνη. Τὴν ἐκθεσιν ἐπισκέψθη καὶ ὁ κ. Μεταξάς, συγκαρτεῖς τὸν καλλιτέχνην.

—Ἐπὶ τῆς ἡνοιξῆς εἰς τὴν αἶθουσαν Στρατηγικοῦ τοῦ κ. ἐκθεσῆς τῆς ζωγραφικῆς τοῦ ἡθοποιῶ τοῦ Βασιλικοῦ Θεάτρου κ. Δεσποῦνη. Τὴν ἐκθεσιν ἐπισκέψθη καὶ ὁ κ. Μεταξάς, συγκαρτεῖς τὸν καλλιτέχνην.

—Ἐπὶ τῆς ἡνοιξῆς εἰς τὴν αἶθουσαν Στρατηγικοῦ τοῦ κ. ἐκθεσῆς τῆς ζωγραφικῆς τοῦ ἡθοποιῶ τοῦ Βασιλικοῦ Θεάτρου κ. Δεσποῦνη. Τὴν ἐκθεσιν ἐπισκέψθη καὶ ὁ κ. Μεταξάς, συγκαρτεῖς τὸν καλλιτέχνην.

—Ἐπὶ τῆς ἡνοιξῆς εἰς τὴν αἶθουσαν Στρατηγικοῦ τοῦ κ. ἐκθεσῆς τῆς ζωγραφικῆς τοῦ ἡθοποιῶ τοῦ Βασιλικοῦ Θεάτρου κ. Δεσποῦνη. Τὴν ἐκθεσιν ἐπισκέψθη καὶ ὁ κ. Μεταξάς, συγκαρτεῖς τὸν καλλιτέχνην.

—Ἐπὶ τῆς ἡνοιξῆς εἰς τὴν αἶθουσαν Στρατηγικοῦ τοῦ κ. ἐκθεσῆς τῆς ζωγραφικῆς τοῦ ἡθοποιῶ τοῦ Βασιλικοῦ Θεάτρου κ. Δεσποῦνη. Τὴν ἐκθεσιν ἐπισκέψθη καὶ ὁ κ. Μεταξάς, συγκαρτεῖς τὸν καλλιτέχνην.

—Ἐπὶ τῆς ἡνοιξῆς εἰς τὴν αἶθουσαν Στρατηγικοῦ τοῦ κ. ἐκθεσῆς τῆς ζωγραφικῆς τοῦ ἡθοποιῶ τοῦ Βασιλικοῦ Θεάτρου κ. Δεσποῦνη. Τὴν ἐκθεσιν ἐπισκέψθη καὶ ὁ κ. Μεταξάς, συγκαρτεῖς τὸν καλλιτέχνην.

—Ἐπὶ τῆς ἡνοιξῆς εἰς τὴν αἶθουσαν Στρατηγικοῦ τοῦ κ. ἐκθεσῆς τῆς ζωγραφικῆς τοῦ ἡθοποιῶ τοῦ Βασιλικοῦ Θεάτρου κ. Δεσποῦνη. Τὴν ἐκθεσιν ἐπισκέψθη καὶ ὁ κ. Μεταξάς, συγκαρτεῖς τὸν καλλιτέχνην.

—Ἐπὶ τῆς ἡνοιξῆς εἰς τὴν αἶθουσαν Στρατηγικοῦ τοῦ κ. ἐκθεσῆς τῆς ζωγραφικῆς τοῦ ἡθοποιῶ τοῦ Βασιλικοῦ Θεάτρου κ. Δεσποῦνη. Τὴν ἐκθεσιν ἐπισκέψθη καὶ ὁ κ. Μεταξάς, συγκαρτεῖς τὸν καλλιτέχνην.

—Ἐπὶ τῆς ἡνοιξῆς εἰς τὴν αἶθουσαν Στρατηγικοῦ τοῦ κ. ἐκθεσῆς τῆς ζωγραφικῆς τοῦ ἡθοποιῶ τοῦ Βασιλικοῦ Θεάτρου κ. Δεσποῦνη. Τὴν ἐκθεσιν ἐπισκέψθη καὶ ὁ κ. Μεταξάς, συγκαρτεῖς τὸν καλλιτέχνην.

—Ἐπὶ τῆς ἡνοιξῆς εἰς τὴν αἶθουσαν Στρατηγικοῦ τοῦ κ. ἐκθεσῆς τῆς ζωγραφικῆς τοῦ ἡθοποιῶ τοῦ Βασιλικοῦ Θεάτρου κ. Δεσποῦνη. Τὴν ἐκθεσιν ἐπισκέψθη καὶ ὁ κ. Μεταξάς, συγκαρτεῖς τὸν καλλιτέχνην.

—Ἐπὶ τῆς ἡνοιξῆς εἰς τὴν αἶθουσαν Στρατηγικοῦ τοῦ κ. ἐκθεσῆς τῆς ζωγραφικῆς τοῦ ἡθοποιῶ τοῦ Βασιλικοῦ Θεάτρου κ. Δεσποῦνη. Τὴν ἐκθεσιν ἐπισκέψθη καὶ ὁ κ. Μεταξάς, συγκαρτεῖς τὸν καλλιτέχνην.

—Ἐπὶ τῆς ἡνοιξῆς εἰς τὴν αἶθουσαν Στρατηγικοῦ τοῦ κ. ἐκθεσῆς τῆς ζωγραφικῆς τοῦ ἡθοποιῶ τοῦ Βασιλικοῦ Θεάτρου κ. Δεσποῦνη. Τὴν ἐκθεσιν ἐπισκέψθη καὶ ὁ κ. Μεταξάς, συγκαρτεῖς τὸν καλλιτέχνην.

—Ἐπὶ τῆς ἡνοιξῆς εἰς τὴν αἶθουσαν Στρατηγικοῦ τοῦ κ. ἐκθεσῆς τῆς ζωγραφικῆς τοῦ ἡθοποιῶ τοῦ Βασιλικοῦ Θεάτρου κ. Δεσποῦνη. Τὴν ἐκθεσιν ἐπισκέψθη καὶ ὁ κ. Μεταξάς, συγκαρτεῖς τὸν καλλιτέχνην.

—Ἐπὶ τῆς ἡνοιξῆς εἰς τὴν αἶθουσαν Στρατηγικοῦ τοῦ κ. ἐκθεσῆς τῆς ζωγραφικῆς τοῦ ἡθοποιῶ τοῦ Βασιλικοῦ Θεάτρου κ. Δεσποῦνη. Τὴν ἐκθεσιν ἐπισκέψθη καὶ ὁ κ. Μεταξάς, συγκαρτεῖς τὸν καλλιτέχνην.

—Ἐπὶ τῆς ἡνοιξῆς εἰς τὴν αἶθουσαν Στρατηγικοῦ τοῦ κ. ἐκθεσῆς τῆς ζωγραφικῆς τοῦ ἡθοποιῶ τοῦ Βασιλικοῦ Θεάτρου κ. Δεσποῦνη. Τὴν ἐκθεσιν ἐπισκέψθη καὶ ὁ κ. Μεταξάς, συγκαρτεῖς τὸν καλλιτέχνην.

Στὴν γῆ πού πατᾶτε εἶναι κρυμένοι θσαυροί! Διαβάστε τὸ ἐρχόμενο φύλλο τοῦ «ΕΡΓΟΝ» διὰ νὰ τὸ μᾶθετε

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΙΩΑΝ. Δ. ΠΑΣΣΑΣ
Γραφεῖα Σταδίου 23.
Τυπογραφ. Παλαμίδου 4.
ΤΗΛΕΦ. Γραφείων 31909
Τυπογραφ. 28632

ΤΟ ΕΡΓΟΝ

Η ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΑ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ
ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΑΙ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΑΘΗΝΑΙ
27
ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ
Ἀριθ. φύλλου 23
Τιμὴ φύλλου Δραχ. 2
Ἐκδίδεται κατὰ Σάββατον

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ

ΟΙ ΣΥΝΑΓΡΙΔΕΣ

ΤΟΥ Κ. ΔΗΜ. ΒΟΥΤΥΡΑ

Εἶχαμε σταθῇ κυττάζοντας μίαν γιγάντια συναγρίδα, ποῦχε κρεμασμένη κατὰ τοὺς μάγεραις τὴν πόρτα τοῦ μαγαζιοῦ τοῦ.

Ὁ σεβαστός μου φίλος Πλατύλας δὲ μπορούσε νὰ ξεκολλήσῃ ἀπ' τὴ συναγρίδα. Ἐμενε θαυμάζοντάς τιν. Ἐπὶ τέλος τὸν ξεκόλλησα καὶ προχωρήσαμε.

—Θὰ σοῦ πῶ κάτι, μοῦ εἶπε, πού μοῦ συνέδρακε μίαν φορὰ κι' ἕναν καιρὸ σ' ἐνα μεγαλοκώρι πού εἶνε καὶ ψαρότοπος.

Μὲ ζέρεῖς πόσο ἀγαπᾷ τὸ ψάρι καὶ πρὸ πάντων τῆς συναγρίδας, λοιπὸν κάποτε μὲ προσκάλεσε ἕνας φίλος μου ἀρκετὰ πλούσιος, νὰ πάω στὴν πατρίδα του, στὸ χωριὸν του, γιὰ νὰ εὐχαριστήσῃ τὸ ψάρι. Κι' ἄλλοτε εἶχα πᾶει κέμεινα στὸ σπῖτι του, ἀρκετὲς ἡμέρες.

Σκώθηκα καὶ πῆγα. Καὶ

ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ ΤΑ ΠΑΡΑΛΟΙΑ

ΘΑΛΑΣΣΙΕΣ ΔΥΝΑΜΕΙΣ

Μία πρωτότυπος στατιστική

Σπάνια στα φύλλα του καθημερινού τύπου και στα εβδομαδιαία περιοδικά γίνεται λόγος για τις προσπάθειες του φυσικού Γεωργίου Κλόντ, ο οποίος αποπειράται να χρησιμοποιήσει τις θαλάσσιες δυνάμεις της θάλασσας. Είναι γνωστόν ότι πρό όλλων χρόνων ο μέγας σοφός καταρθώσε στον κόλπο της Μαντζάρ-Ενα νησί της Κούδας- να κάνει πειράματα αλάνηδ εκπληκτικά, τα οποία ανέπτυξε μπρος ο' ένα εκλεκτό ακροατήριον στο άμφιθεατρο της οάδας των Τεχνών και 'Επαγγελματιών.

Η κατακτισις των ενεργειών της θαλάσσης δεν παρουσιάζει τίποτε το εξαιρετικό. 'Εκείνο που είναι ενδιαφέρον είναι να επιτύχουμε την παραγωγή έργου επωφελομένου της διαφοράς της θαλάσσιας θερμοκρασίας μεταξύ της επιφανείας και του πυθμένος, η οποία παρά την γήινον Κούδα είναι αμελητέα. Τό νερό, ως είναι γνωστόν, βράζει σε θερμοκρασία μικρότερα των 1000 υπό ατμοσφαιρικήν πίεσιν, δηλαδή υπό πίεσιν μικρότερα των 760 χιλ. 'Αν λοιπόν έχωμε ένα δοχείο με ζεστό νερό και ένα δοχείο με παγωμένο και τα συνδέσωμε δι' ενός κυλίνδρου κενού αέρος, θα δοίμε να κινείται συνεχώς ένα κομμάτι ύδατος που θα τοποθετήσασθε στην άκρη του κυλίνδρου. 'Εάν επαναληφθώ το πείραμα εις εὐρύ χώρο και αντικαταστήσωμε το ύδωρα με ένα άνεμοστρόβιλο, αυτός θα τερθί εις κίνησιν και θα μάς αποδώσῃ δυνάμειν ἐνέργειας. 'Επὶ τῇ βάσει αὐτῆς τῆς ἀρχῆς, ο Γεώργιος Κλόντ κατασκεύασε στή Μαντζάρ τῇ 1928 ἑνα μεγάλο σωλήνα. Τὰ πρῶτα ὑλικά ἀπεστάλησαν ἀπὸ τῆς Ἰταλίας καὶ συναρμολογήθησαν ἐπὶ τόπου. Ἡ κατασκευή τοῦ τεραστίου σωλήνος 2 χιλιομέτρων μήκους καὶ 2 μέτρων διαμέτρου ἐτελέσθη, κατὰ τῇ 1929, ἀλλὰ δυστυχῶς ἀκριβῶς τὴν προηγουμένην τοῦ πειράματος ἡ θαλάσσο-ταραχὴ κατέστρεψε τελείως τὸ ἔργο.

Τὸν Μάρτιον τοῦ 1930 καταστράφη ἀπὸ μιὰ καταιγίδα καὶ ο δευτέρου σωλήν, ὅπως ο πρῶτος. 'Αλλὰ ο Κλόντ δὲν ἔκασε τὸ θάρρος του καὶ κατεσκεύασε καὶ τρίτον σωλήνα. Τὸ πείραμα τέλος ἐπέτυχε καὶ ὁ άνεμοστρόβιλος ἐκινήθη.

Εἰμαι πεπεισμένος-κατέληξε ὁ Γεώργιος Κλόντ στὴ διὰλεξί του-ὅτι ἡ κίνησις ποὺ θὰ ἐπιτύχωνται αὐτοῦ τοῦ τρόπου θὰ εἶναι σχεδὸν δωρεάν.

Ἐπειδὴ τὸν ἐρράπισεν ἡ σύζυγός του.

Εἰς τὰ χρονικά τῶν συζυγικῶν διενέξεων, θὰ μείνῃ ἀσφαλῶς θρυλικὸν τὸ ἀπονενονημένον διαπαιγνύον ἐνὸς νεαροῦ Κινέζου αἰχμαλώτου εἰς τὴν πόλιν Τσὲν Ζού, παρὰ τὴν Σαγγάνη.

Συνδεσμένοι εἰς τὸν αὐτὸν κόλπον, ο αἰχμαλώτης εἶχε πάει νὰ ἐπισκεφθῇ τοὺς γονεῖς τῆς.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐπισκέψεως, συνέβη νὰ λογομαχήσῃ μετ' τὴν σύζυγον ἡ, ἡ οποία ἐκεῖ, ἔμηνε εἰς τοὺς γονεῖς τῆς, τοῦ ἔδωκε ἑνα χαστούκι.

Ὁ δυστυχὴς, δὲν εἶπε τίποτε, ἡ ἐπισκεψὴς παρὲνθὲ ἀόλητον ὥραν ἀκόμη, ἔπειτα δὲ τὸ ἀνδρόγαλον ἐνύρισε εἰς τὸ σπῆτι του.

Τότε ὁ αἰχμαλώτης ἐκράβη εἰς τὸ γραφεῖόν του, ἐγράψε μερικά γραμμάτια, πρὸς φίλους καὶ πρὸς τοὺς προϊστάμενους του, ἐξήγγηλν τὰ αἰτία τοῦ ἀπονενονημένου διαπαιγνύοντος, καὶ ἔπειτα μετ' τὸ στρατιωτικὸν του πιστόλι ἐπέταξε τὰ μυαλά του στὸν ἀέρα.

Θηλυκὸς Γιάννης Ἀγιάννης

Ὑποφέρουσα ἀπὸ τὴν πείνα μιὰ Αἰγυπτία, ὀνόματι Σαγγέντα Ἰμπρημ, εἰς τὴν Ἀλεξανδρείαν, ἔκλεψε μιὰ μέρα δύο κοτόπουλα.

Ἀνεκαλύφθη, συνελήσθη καὶ τὸ Κακουργιοδικεῖον τῆς Ἀλεξανδρείας τὴν κατέδικασε εἰς τεσσάρων ἐτῶν καταναγκαστικά ἔργα.

Ὅταν ἄκουσε τὴν ἀπόφασιν, ἡ ἄτυχὴς γυναῖκα ἄρχισε νὰ διαμαρτυρεται, ὅτι ἡ ποινὴ τὸ πολὺ μικρὰ καὶ ἐκπαιρούσα τὸν δικαστὰ νὰ τὴν διπλάσιασούν τοὺλάχιστον.

Εἰς τοὺς παρισταμένους δημοσιογράφους, οἱ ὁποῖοι με ἐκπληκτὴς ἐξήτουν ἐξηγήσεις διὰ τὴν ἀλλοκίνητον παράκλησιν τῆς Σαγγέντα Ἰμπρημ ἐδῆλωσην εἰς πῆλιν νὰ ἐξασφαλίσῃ τροφὴν καὶ στέγην δι' ὅσον τὸ δυνατόν μεγαλύτερον χρονικὸν διάστημα.

ΤΑ ΚΑΤΟΙΚΙΔΙΑ ΖΩΑ...ΕΙΣ ΔΙΣΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΑ

Όπου οι δρονιθες αποδίδουν περισσότερα κέρδη από την βιομηχανίαν αυτοκινήτων !

Τὰ αὐτὰ συναγωνίζονται τὰ... παπούτσια

Κατὰ τελευταίους ὑπολογισμοὺς ποὺ ἐγένεον στὴν Γερμανίαν, ὑπάρχουν εἰς τὴν Χώραν αὐτὴν 85 ἑκατομμύρια ποὐλεῖα, τὰ ὁποῖα παράγουν ἐντὸς ἐνὸς ἔτους αὐγά, κρέας, καὶ περὶ μεγάλεπρας ἀξίας τῶν προϊόντων ὅλης τῆς γερμανικῆς βιομηχανίας αὐτοκινήτων κατὰ τὸ αὐτὸ χρονικὸν διάστημα.

Ἐν γένει ἡ ἀξία τῶν μικρῶν κατοικίδιων ζώων ἀνέρχεται στὴν Γερμανίαν εἰς 500 περίπου ἑκατομμύρια μάρκα, 20 δηλαδή δισεκατομμύρια δραχμῆς, ἐκ τῶν ὁποίων τὰ ποὐλερικά ἀντιπροσωπεύουν ἀξίαν 224 ἑκατομμυρίων (8 δισεκατομμυρίων 960 ἑκατομ. δρ.). Οἱ μέλισσες 110 ἑκατομ. (4 δισεκατ. 400 ἑκατ. δρ.). Οἱ κατσίκες 70 ἑκατομ. (2 δισεκατομ. 800 ἑκατομ. δρ.). Τὰ κουνέλια 44 ἑκατομ. (1 δισεκατ. 760 ἑκατομ. δρ.). Ἐπειδὴ δὲ ὅλα αὐτὰ τὰ ζῶα πολλαπλασιάζονται ταχέως καὶ κατὰ τὴν διάρκειαν ἐνὸς ἔτους νὰ παραγῶμεν αὐτὰ ἑκατομμύρια δρ. ἑκατομ. 38 δισεκατομμυρίων δραχμῶν.

Ἐάν γίνῃ σύγκρισις π. χ. μετὰ τὰ παραγόμενα στὴ Γερμανίαν παπούτσια ὁλῶνως 2 χιλιομέτρων μήκους καὶ 2 μέτρων διαμέτρου ἐτελέσθη, κατὰ τῇ 1929, ἀλλὰ δυστυχῶς ἀκριβῶς τὴν προηγουμένην τοῦ πειράματος ἡ θαλάσσο-ταραχὴ κατέστρεψε τελείως τὸ ἔργο.

Τὸν Μάρτιον τοῦ 1930 καταστράφη ἀπὸ μιὰ καταιγίδα καὶ ο δευτέρου σωλήν, ὅπως ο πρῶτος. 'Αλλὰ ο Κλόντ δὲν ἔκασε τὸ θάρρος του καὶ κατεσκεύασε καὶ τρίτον σωλήνα. Τὸ πείραμα τέλος ἐπέτυχε καὶ ὁ άνεμοστρόβιλος ἐκινήθη.

Εἰμαι πεπεισμένος-κατέληξε ὁ Γεώργιος Κλόντ στὴ διὰλεξί του-ὅτι ἡ κίνησις ποὺ θὰ ἐπιτύχωνται αὐτοῦ τοῦ τρόπου θὰ εἶναι σχεδὸν δωρεάν.

Ἐπειδὴ τὸν ἐρράπισεν ἡ σύζυγός του.

Εἰς τὰ χρονικά τῶν συζυγικῶν διενέξεων, θὰ μείνῃ ἀσφαλῶς θρυλικὸν τὸ ἀπονενονημένον διαπαιγνύον ἐνὸς νεαροῦ Κινέζου αἰχμαλώτου εἰς τὴν πόλιν Τσὲν Ζού, παρὰ τὴν Σαγγάνη.

Συνδεσμένοι εἰς τὸν αὐτὸν κόλπον, ο αἰχμαλώτης εἶχε πάει νὰ ἐπισκεφθῇ τοὺς γονεῖς τῆς.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐπισκέψεως, συνέβη νὰ λογομαχήσῃ μετ' τὴν σύζυγον ἡ, ἡ οποία ἐκεῖ, ἔμηνε εἰς τοὺς γονεῖς τῆς, τοῦ ἔδωκε ἑνα χαστούκι.

Ὁ δυστυχὴς, δὲν εἶπε τίποτε, ἡ ἐπισκεψὴς παρὲνθὲ ἀόλητον ὥραν ἀκόμη, ἔπειτα δὲ τὸ ἀνδρόγαλον ἐνύρισε εἰς τὸ σπῆτι του.

Τότε ὁ αἰχμαλώτης ἐκράβη εἰς τὸ γραφεῖόν του, ἐγράψε μερικά γραμμάτια, πρὸς φίλους καὶ πρὸς τοὺς προϊστάμενους του, ἐξήγγηλν τὰ αἰτία τοῦ ἀπονενονημένου διαπαιγνύοντος, καὶ ἔπειτα μετ' τὸ στρατιωτικὸν του πιστόλι ἐπέταξε τὰ μυαλά του στὸν ἀέρα.

Θηλυκὸς Γιάννης Ἀγιάννης

Ὑποφέρουσα ἀπὸ τὴν πείνα μιὰ Αἰγυπτία, ὀνόματι Σαγγέντα Ἰμπρημ, εἰς τὴν Ἀλεξανδρείαν, ἔκλεψε μιὰ μέρα δύο κοτόπουλα.

Ἀνεκαλύφθη, συνελήσθη καὶ τὸ Κακουργιοδικεῖον τῆς Ἀλεξανδρείας τὴν κατέδικασε εἰς τεσσάρων ἐτῶν καταναγκαστικά ἔργα.

Ὅταν ἄκουσε τὴν ἀπόφασιν, ἡ ἄτυχὴς γυναῖκα ἄρχισε νὰ διαμαρτυρεται, ὅτι ἡ ποινὴ τὸ πολὺ μικρὰ καὶ ἐκπαιρούσα τὸν δικαστὰ νὰ τὴν διπλάσιασούν τοὺλάχιστον.

Εἰς τοὺς παρισταμένους δημοσιογράφους, οἱ ὁποῖοι με ἐκπληκτὴς ἐξήτουν ἐξηγήσεις διὰ τὴν ἀλλοκίνητον παράκλησιν τῆς Σαγγέντα Ἰμπρημ ἐδῆλωσην εἰς πῆλιν νὰ ἐξασφαλίσῃ τροφὴν καὶ στέγην δι' ὅσον τὸ δυνατόν μεγαλύτερον χρονικὸν διάστημα.

Κατὰ τελευταίους ὑπολογισμοὺς ποὺ ἐγένεον στὴν Γερμανίαν, ὑπάρχουν εἰς τὴν Χώραν αὐτὴν 85 ἑκατομμύρια ποὐλεῖα, τὰ ὁποῖα παράγουν ἐντὸς ἐνὸς ἔτους αὐγά, κρέας, καὶ περὶ μεγάλεπρας ἀξίας τῶν προϊόντων ὅλης τῆς γερμανικῆς βιομηχανίας αὐτοκινήτων κατὰ τὸ αὐτὸ χρονικὸν διάστημα.

Ἐν γένει ἡ ἀξία τῶν μικρῶν κατοικίδιων ζώων ἀνέρχεται στὴν Γερμανίαν εἰς 500 περίπου ἑκατομμύρια μάρκα, 20 δηλαδή δισεκατομμύρια δραχμῆς, ἐκ τῶν ὁποίων τὰ ποὐλερικά ἀντιπροσωπεύουν ἀξίαν 224 ἑκατομμυρίων (8 δισεκατομμυρίων 960 ἑκατομ. δρ.). Οἱ μέλισσες 110 ἑκατομ. (4 δισεκατ. 400 ἑκατ. δρ.). Οἱ κατσίκες 70 ἑκατομ. (2 δισεκατομ. 800 ἑκατομ. δρ.). Τὰ κουνέλια 44 ἑκατομ. (1 δισεκατ. 760 ἑκατομ. δρ.). Ἐπειδὴ δὲ ὅλα αὐτὰ τὰ ζῶα πολλαπλασιάζονται ταχέως καὶ κατὰ τὴν διάρκειαν ἐνὸς ἔτους νὰ παραγῶμεν αὐτὰ ἑκατομμύρια δρ. ἑκατομ. 38 δισεκατομμυρίων δραχμῶν.

Ἐάν γίνῃ σύγκρισις π. χ. μετὰ τὰ παραγόμενα στὴ Γερμανίαν παπούτσια ὁλῶνως 2 χιλιομέτρων μήκους καὶ 2 μέτρων διαμέτρου ἐτελέσθη, κατὰ τῇ 1929, ἀλλὰ δυστυχῶς ἀκριβῶς τὴν προηγουμένην τοῦ πειράματος ἡ θαλάσσο-ταραχὴ κατέστρεψε τελείως τὸ ἔργο.

Τὸν Μάρτιον τοῦ 1930 καταστράφη ἀπὸ μιὰ καταιγίδα καὶ ο δευτέρου σωλήν, ὅπως ο πρῶτος. 'Αλλὰ ο Κλόντ δὲν ἔκασε τὸ θάρρος του καὶ κατεσκεύασε καὶ τρίτον σωλήνα. Τὸ πείραμα τέλος ἐπέτυχε καὶ ὁ άνεμοστρόβιλος ἐκινήθη.

Εἰμαι πεπεισμένος-κατέληξε ὁ Γεώργιος Κλόντ στὴ διὰλεξί του-ὅτι ἡ κίνησις ποὺ θὰ ἐπιτύχωνται αὐτοῦ τοῦ τρόπου θὰ εἶναι σχεδὸν δωρεάν.

Ἐπειδὴ τὸν ἐρράπισεν ἡ σύζυγός του.

Εἰς τὰ χρονικά τῶν συζυγικῶν διενέξεων, θὰ μείνῃ ἀσφαλῶς θρυλικὸν τὸ ἀπονενονημένον διαπαιγνύον ἐνὸς νεαροῦ Κινέζου αἰχμαλώτου εἰς τὴν πόλιν Τσὲν Ζού, παρὰ τὴν Σαγγάνη.

Συνδεσμένοι εἰς τὸν αὐτὸν κόλπον, ο αἰχμαλώτης εἶχε πάει νὰ ἐπισκεφθῇ τοὺς γονεῖς τῆς.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐπισκέψεως, συνέβη νὰ λογομαχήσῃ μετ' τὴν σύζυγον ἡ, ἡ οποία ἐκεῖ, ἔμηνε εἰς τοὺς γονεῖς τῆς, τοῦ ἔδωκε ἑνα χαστούκι.

Ὁ δυστυχὴς, δὲν εἶπε τίποτε, ἡ ἐπισκεψὴς παρὲνθὲ ἀόλητον ὥραν ἀκόμη, ἔπειτα δὲ τὸ ἀνδρόγαλον ἐνύρισε εἰς τὸ σπῆτι του.

Τότε ὁ αἰχμαλώτης ἐκράβη εἰς τὸ γραφεῖόν του, ἐγράψε μερικά γραμμάτια, πρὸς φίλους καὶ πρὸς τοὺς προϊστάμενους του, ἐξήγγηλν τὰ αἰτία τοῦ ἀπονενονημένου διαπαιγνύοντος, καὶ ἔπειτα μετ' τὸ στρατιωτικὸν του πιστόλι ἐπέταξε τὰ μυαλά του στὸν ἀέρα.

Θηλυκὸς Γιάννης Ἀγιάννης

Ὑποφέρουσα ἀπὸ τὴν πείνα μιὰ Αἰγυπτία, ὀνόματι Σαγγέντα Ἰμπρημ, εἰς τὴν Ἀλεξανδρείαν, ἔκλεψε μιὰ μέρα δύο κοτόπουλα.

Ἀνεκαλύφθη, συνελήσθη καὶ τὸ Κακουργιοδικεῖον τῆς Ἀλεξανδρείας τὴν κατέδικασε εἰς τεσσάρων ἐτῶν καταναγκαστικά ἔργα.

Ὅταν ἄκουσε τὴν ἀπόφασιν, ἡ ἄτυχὴς γυναῖκα ἄρχισε νὰ διαμαρτυρεται, ὅτι ἡ ποινὴ τὸ πολὺ μικρὰ καὶ ἐκπαιρούσα τὸν δικαστὰ νὰ τὴν διπλάσιασούν τοὺλάχιστον.

Εἰς τοὺς παρισταμένους δημοσιογράφους, οἱ ὁποῖοι με ἐκπληκτὴς ἐξήτουν ἐξηγήσεις διὰ τὴν ἀλλοκίνητον παράκλησιν τῆς Σαγγέντα Ἰμπρημ ἐδῆλωσην εἰς πῆλιν νὰ ἐξασφαλίσῃ τροφὴν καὶ στέγην δι' ὅσον τὸ δυνατόν μεγαλύτερον χρονικὸν διάστημα.

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΕΠΑΙΤΩΝ

Στὴ Σαγγάνη-τὸ Σικάγο τῆς Ἀνατολῆς-ὑπάρχει μιὰ συμμορία ἀρκετὰ ἐπικίνδυνη, ἡ ἑταιρεία τῶν...Ἐπαίτων ἢ Πενήτων χιλιάδες ζητιάνους ἔχουν συμπλέξει ἑταιρείαν πρὸς προστασίαν τῶν δικαιωμάτων τους !... Ἀλλομονο σ' ἐκεῖνον τὸν πλοῦσον Κινέζο ἢ Εὐρωπαῖο, ποὺ θὰ φερθῇ βάνουσα σὲ ζητιάνο, ποὺ θὰ κτυπήσῃ τὴν πόρτα γιὰ νὰ τοῦ ζητήσῃ ἐλεημοσύνη ! Τὴν ἄλλη μέρα θὰ βρεθῇ μυστηριωδῶς δολοφονημένος.

Ὅλοι οἱ ζητιάνοι, ἀπ' τὸ ποσὸν ποὺ συλλέγουν καθημερινῶς κρατῶν ἑξήντα δραχμῆς τὴν ἡμέρα γιὰ τὴ συντήρησιν τοὺς καὶ τὰ ὑπόλοιπα τὰ παραδίδουν στὸν ἀρχηγό τους, τὸν κ. Λή, ὁ ὁποῖος ζῇ μεγαλοπρεπέστατα μέσα σὲ πολυτελῆ ἀνάκτορα... Σημειωτέον, ὁ Λή ἀρξισε κ' αὐτὸς τὸ στάδιό του ἀπὸ ζητιάνος !

Τὴν ἐυσεκοφάντησαν τὰ παιδιὰ τῆς.

Μιὰ ἀπροσδόκητος ἀποκάλυψις ποὺ κατέπληξε τοὺς δικαστὰς καὶ τὸ ἀκροατήριον, ἐγένετο εἰς τὸ Βελγίον, κατὰ τὴν διάρκειαν μιᾶς δίκης, κατὰ τὴν ὁποῖαν ἐδικάζετο μιὰ γυναῖκα ὀνόματι Μαρία Μόντον, μετ' τὴν κατηγορίαν ὅτι εἶχε σκοτώσει τὸν συζυγὸν τῆς. Ὅταν ἀπέθανε πρὸ ἑξήμιτων ὁ συζυγὸς τῆς, τὰ τέκνα τῆς, ἑνα ἀγόρι ἡλικίας 17 ἐτῶν καὶ ἑνα κοριτσάκι 9 ἐτῶν, ἔοιπουν νὰ τὴν καταγγείλουν εἰς τὰς Ἀρχάς, ὅτι αὐτὴ εἶχε δηλητηριάσει τὸν πατέρα τους. Ἡ Μαρία Μόντον συνελήσθη καὶ ἔμεινε προφυλακισμένη πέντε ὁλοκληρῶς μῆνας.

Ἐν τῷ μεταξύ ἐγένετο ἑκταφὴ τοῦ πτώματος τοῦ νεκροῦ καὶ ἐξετάσθη σὺν ὁπλῶν του, κατὰ τὴν ὁποῖαν ὅμως δὲν εὕρεθῃ τὸ παραμικρὸν ἱκνὸς δηλητηρίου. Ἐν τούτοις, ἡ κατηγορουμένη δὲν ἀπεφυλακίσθη, διότι ὅλος ὁ κόσμος ἴτο βέβαιος, ὅτι εἶχε διαρρήξει τὸ ἔγκλημα, ἀφοῦ τὰ ἴδια τὰ παιδιὰ τῆς ἐκατηγοροῦσαν καὶ ἐβεβαίουν ὅτι τὴν εἶχαν ἰδῇ νὰ ρίχνῃ δηλητήριο εἰς τὸ φαγνὸν τοῦ συζυγίου τῆς.

Κατὰ τὴν προκρινθῆναι δίκην, τὰ δύο παιδιὰ καταπληθέντα ἀπὸ πύρεσι συνελήσθησαν, ἐδῶλουν ὅτι ἡ μητέρα τους ἴτο ὄθω, καὶ ὅτι τὴν εἶχαν συκοφαντήσει ἐν ἐπιγνώσει, διὰ νὰ τὴν βάλουν εἰς τὴν φυλακὴν καὶ νὰ τὴν ἐμποδίσουν ἐστὶ νὰ ζῶσαν ἀνεξαρτησί, διὰ νὰ μὴν ἔχουν νὰ ὑποφέρουν πατριῶν.

Τιμωρία Κινέζων ληστών

Φοδερὰ καὶ πρωτότυπος ὑπῆρχεν ἡ τιμωρία ποὺ ἐπέβαλλεν εἰς μιὰν λατρικὴν συμμορίαν, οἱ κατόικοι ἐνὸς χωρίου τῆς Κίνας παρὰ τὸ Πέι Πγκ.

Μιὰ ἑπταμελὴς συμμορία ληστών εισέβαλε μιαν νύκτα εἰς τὸ χωρίον καὶ ἀπῆγαγε μερικοὺς ἀπὸ τοὺς ἐπωφελετέρας κατοίκους, ἀφοῦ ἀφίκετο εἰδοποίησιν πρὸς τοὺς ἄλλους χωρικοὺς νὰ καταβάλουν λύτρα, διὰ ν' ἀπελευθερώσῃ τοὺς αἰχμαλώτους.

Ἀλλὰ οἱ λησταὶ δὲν εἶχαν ἀπομακρυνθῇ ἀκόμη ἀπὸ τὸ χωρίον, ὅταν οἱ χωρικοὶ, ἐξυπνήσαντες καὶ πληροφορηθέντες τὰ διατρέξαντα, συνεκέντρωσαν ὅλοι, ὥπλισθησαν μετ' ἡμῶν οὐδὲ καθεὶς καὶ ἐπράξαν εἰς καταδίωξιν τῆς συμμορίας.

Ὅλιγον μετὰ τὴν ἀνατολὴν τοῦ ἡλίου εἶχαν καταφθάσει τοὺς κακοποιούς, τοὺς ἐπολιόρκησαν καὶ τοὺς νῆνγκασαν νὰ παραδοθῶν.

Τότε, χωρὶς καμμίαν διαδικασίαν, τοὺς ἐπήγαγον εἰς τὸ χεῖλος μιᾶς φοδερῆς χαράδρας, τοὺς ἔδεσαν στερεὰ χειροπόδαρα καὶ ἔπειτα τοὺς ἔριξαν ἑνα-ἑνα εἰς τὸν κρημνόν.

Τὰ χέρια τοῦ Κουβελίκ

Ὁ περίφημος βιρτουόζος τοῦ βιολιῦ Ἰωάννης Κουβελίκ, θέλοντας νὰ ἀσφαλίσῃ τὰ χέρια του, ἀπετάθη σὲ μιὰ ἀσφαλτοκτὴ Ἀμερικανικῇ ἑταιρείᾳ. Ἐκεῖνη ὑπέσχετο ὅτι ὅλα τὰ δάκτυλα ἐνὸς βιολινίστα δὲν εἶναι ὅλα τῆς αὐτῆς ἀξίας. Περισσότερο χρῆσιμα εἶναι τὰς ἀριστερὰς χεῖρας. Ἐτοῖς ἀσφαλῆς τὸν δέικτη, τὸν μεσοδὸ καὶ τὸν μεσοδὸ δάκτυλο τῆς ἀριστερᾶς χεῖρας γιὰ 272.000 δολάρια, τοὺς δὲ ὑπόλοιπους γιὰ 75.000 μόνο.

Εἶνε ὁ Κουρσάρος ποὺ θὰ σὰς ἐμπνεύσῃ θαυμασιὰν, τρέμον, μῆος, μετ' τοὺς ἡνδρίμους, τὰς περπε-τείας, τοὺς ἔρωτας καὶ τὰ κατορθώματά του.

Εἰς τὸ προσεχές φύλλον τοῦ ("Εργου")

ΟΙ ΙΤΑΛΟΙ ΚΑΤΟΧΥΡΩΝΟΥΝ ΤΗΝ ΝΙΚΗΝ ΤΩΝ Η ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΑΒΗΣΣΥΝΙΑ

Πῶς οργανοῦνται μία νέα τεραστία ἀποικιακὴ αὐτοκρατορία εἰς τὴν ἀνατολικὴν Ἀφρικὴν

Ἡ Ἰταλία διὰ τῆς κατακτήσεως τῆς Ἀθιοπίας, δὲν ἀπέκτεινε μόνον μιὰν ἀποικίαν. Θελοῖσι τοῦ Μουσσολίνι προσήρπασεν εἰς τὴν ἰταλικὴν κερσόνησον νέα ἐδάφη, μετ' 10.000.000 νέους ὑπηκόους καὶ μετ' ἀφάνταστον μεταλλευτικὸν φυτὸν καὶ ζώων πλοῦτον, τὰ ὁποῖα δὲν θὰ θεωρηθῶν ὡς ἀποικιακὸν παράρτημα ἀλλὰ ὡς ἐπέκτασις τοῦ ἰταλικοῦ κράτους. Εἰς τὴν Αἰθιοπία δὴλ. θὰ ἐφαρμοσθῶν ἀκριβῶς αὐτὰ διὰ διοικητικὰ μέθοδοι, αἱ ὁποῖα ἐφαρμόζονται εἰς τὴν Ἰταλίαν, οἱ Ἀθιοπιοὶ δὲ θὰ θεωρηθῶν Ἰταλοὶ πολῖται μετὰ τὰ αὐτὰ δικαιώματα τῶν ἄλλων.

Μετὰ τὴν εἰσόδον τῶν ἰταλικῶν στρατευμάτων εἰς Ἀντίς Ἀμπέμα, παρέμεινον ἐν τούτοις, ἰδίως εἰς τὰ δυτικὰ τμήματα τῆς Χώρας, διάφοροι ἐστῖαι ἀντιπάσεις κατὰ τῆς ἐξαπλώσεως τῆς ἰταλικῆς κατοχῆς, αἱ ὁποῖαι ἐδίδαν εἰς τὴν Γενεύην τὸ δικαίωμα νὰ ἀναγνωρίσῃ τὴν συνέκκισιν τῆς κυριαρχίας τοῦ Νεγκούς. Μετὰ σκληρῶς ἀγῶνας, οἱ ὁποῖοι ἐκόσπισαν πολλὰ θύματα καὶ εἰς τὸν ἰταλικὸν στρατὸν καὶ εἰς τὰ ὑπελείμματα τῶν ἀθιοπιοῦν δυνάμεων, τὰ ὁποῖα, ὑπὸ τὸν Ράς Ἰμπρού ἠνύθησαν μέχρις ἐσχάτων. Καὶ οἱ δύο ἀντίπαλοι ἐπολέμησαν, εἰνε ἀλλήλῃ, μετὰ μὲγαν ἡρωισμόν, ἀλλὰ, φυσικὰ, δὲν ἴτο δυνατόν νὰ φέρουν κανὲν ἀποτέλεσμα οἱ ἡρώοι τῶν ἀθιοπιοῦν, ἐφ' ὅσον προσέκρουν εἰς τὰ τελειοποιήμενα πολεμικά μέσα τῶν ἰταλῶν καὶ εἰς τὰς μηχανικὴν τοὺς μανδύας των.

Καὶ ὁ Ράς Ἰμπρού ἠναγκάσθη νὰ ὑποχωρῇ καὶ νὰ παραδοθῇ εἰς τὸν στρατὸν Γραταῖν, κούπην πρὸ αὐτοῦ τὸ κεφάλι. Ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἰταλίας ἀνεκράτησεν αὐτοκράτηρ τῆς Ἀθιοπίας καὶ εἰς αὐτὸν ὑπετάγησαν ὅλοι οἱ μεγιστάνες καὶ οἱ ἀρχηγοὶ τῆς Χώρας. Εἰς αὐτὸν ὑπετάγη καὶ ὁ Ἀμπόνα Κύριλλος, ὁ ἀρχηγὸς τῆς Κοπτικῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἀθιοπίας. Ἐπειδὴ δὲ ἀνέκαθεν οἱ ἱερεῖς καὶ ἡ θρησκεία ἐξήσκουν μεγίστην

ἐπιρροὴν ἐπὶ τοῦ πληθους, ἡ ὑποταγὴ αὐτοῦ τοῦ Ἀμπόνα-ἀναπτόρεπτος καὶ ἀναγκαστικῆς ἄλλως τε- ἀποτελεῖ μιὰν σπουδαιότατην συμβολὴν εἰς τὸ ἔργον τῆς ἀναδημιουργίας τῆς Χώρας ἐπὶ Εὐρωπαϊκὸν προτύπου, τὸ ὁποῖον ἔθεσεν ὁ βασιλεὺς τῆς Ἰταλικῆς Κυβερνήσεως Πρέπει νὰ σημειωθῇ ὅτι αἱ ἀποικίαι τῆς Ἐρυθραίας καὶ τῆς ἰταλικῆς Σομαλίας, αἱ ὁποῖαι ἐχωρίζοντο μέχρι τοῦδε ἀκριβῶς ἀπὸ τὴν Ἀθιοπία, ἠνύθησαν πλεόν δι' αὐτῆς ἐδαφικῶς τουλάχιστον, εἰς ἑνὸς ὁλοκλήρου σύνολον. Καὶ πράγματι

Μυστηριακά θρησκειά, ανατριχιαστικά προλήψεις, σκοτεινά έγκλήματα

Είς τούς πρωτογόνους λαούς εν γένει, τούς εύρισκομένους ακόμη εις χαμηλόν επίπεδον πολιτισμού, παρουσιάζονται συχνά η ανάγκη του σχηματισμού καθάρων κρυφών συλλόγων και ενώσεων. Τα μέλη των ενώσεων αυτών επιδίδονται εις την μελέτην διαφόρων αποκρυφών εκδηλώσεων και εις την εξάσκησην της μαγείας, επί κεφαλής δέ αυτών εύρισκεται πάντοτε ο Ιατρός του χωρίου ή της φυλής. Τα ελάττρια δέν είναι θεσάσιμα μόνον ψυχικά άλλα τέκνουν εις την απόκτησιν μεγαλειέρας δύναμεις και επιρροής επί του υπολοίπου του χωρίου ή της φυλής των, τών μη μεμυημένων. Τοιούτους κρυφούς συλλόγους σχηματίζουν οι κυνηγοί και οι πολεμιστάι αλλά συχνά και οι γυναικες των διαφόρων φυλών, όποτε συνέρχονται σε διάφορα ιδιαίτερα σπίτια, εις τα όποια δέν επιτρέπεται η είσοδος παρά μόνον εις τα μέλη του συλλόγου και εις τα όποια φυλάσσονται οι τερατώδεις μάσκες που χρησιμοποιούνται όταν γίνονται οι χοροί των πνευμάτων.

Οι θέοντες να γίνουν μέλη των συλλόγων αυτών πρέπει να υποβληθούν σε ιδιαίτερες δοκιμασίες για ν' αποδείξουν ότι είναι άτρωτοι και γενναίοι και ότι μπορούν να υποστούν καρτερικά και τούς χειρότερους πόνους. Οι δειλοί και οι αδύνατοι, οι όποιοι προδίδουν τις ήρωϊκές παραδόσεις της φυλής, όχι μόνον δέν γίνονται δεκτοί, αλλά και συχνά καταδικάζονται εις θάνατον.

Στις μυστικές αυτές οργανώσεις γίνονται δεκτοί μόνον οι πλέον ικανοί και οι πλέον άφοβοι. Τα μέλη των δέν συνδέονται δι' όρκου διά την ζωήν και τον θάνατον. Η κεφαλή και τα κόκκαλα των πεθαμένων φυλάσσονται εις το κέντρον της οργανώσεως με ιδιαίτερες άγχιες προς τον πεθαμένον αλλά διότι αποδίδεται ύπερφυσική δύναμις εις τα υπολείμματα αυτά, των όποιων την βοήθεια ζητούν εις τις κρίσιμες στιγμές.

Διά των λόγων αυτών και τούς προσφέρονται θυσίες όπως και μπροστά στα άλλα είδωλα και γίνονται μπροστά τους οι χοροί των πνευμάτων για να φοβηθούν οι μυχές των πεθαμένων όταν τυχόν ύπαρξη ύποψια ότι πρόκειται να

ροή που έχουν γι' αυτόν οι τρομερές μάσκες, τα όμοιώματα φαντασμάτων ή κατά περιεργον τρόπον στολισμένες και μιογιατισμένες νεκροκεφαλές και ο θόρυβος των τών· τών και των άλλων όργάνων που συνοδεύουν αυτές τις τελετές.

Είς τας Ίνδιαν Νήσους και εις την Μελανησίαν η λατρεία προς τις νεκροκεφαλές που είνε ένα από τα κύρια δόγματα των μυστικών συλλόγων, έδημιούργησε και το φοβερό έθιμο του κυνηγιού των κεφαλών.

Οι θέοντες να γίνουν μέλη των συλλόγων αυτών πρέπει να υποβληθούν σε ιδιαίτερες δοκιμασίες για ν' αποδείξουν ότι είναι άτρωτοι και γενναίοι και ότι μπορούν να υποστούν καρτερικά και τούς χειρότερους πόνους. Οι δειλοί και οι αδύνατοι, οι όποιοι προδίδουν τις ήρωϊκές παραδόσεις της φυλής, όχι μόνον δέν γίνονται δεκτοί, αλλά και συχνά καταδικάζονται εις θάνατον.

Στις μυστικές αυτές οργανώσεις γίνονται δεκτοί μόνον οι πλέον ικανοί και οι πλέον άφοβοι. Τα μέλη των δέν συνδέονται δι' όρκου διά την ζωήν και τον θάνατον. Η κεφαλή και τα κόκκαλα των πεθαμένων φυλάσσονται εις το κέντρον της οργανώσεως με ιδιαίτερες άγχιες προς τον πεθαμένον αλλά διότι αποδίδεται ύπερφυσική δύναμις εις τα υπολείμματα αυτά, των όποιων την βοήθεια ζητούν εις τις κρίσιμες στιγμές.

Διά των λόγων αυτών και τούς προσφέρονται θυσίες όπως και μπροστά στα άλλα είδωλα και γίνονται μπροστά τους οι χοροί των πνευμάτων για να φοβηθούν οι μυχές των πεθαμένων όταν τυχόν ύπαρξη ύποψια ότι πρόκειται να

Είς τούς Ίνδιανους π. χ. η δύναμις της μάσκας που θα νικηθή στο χορό, μεταθέσσεται στον Ιθαγενή που έγκλισε εκείνον που την φορούσε. Από την στιγμή αυτή γίνεται άτρωτος. Στην φυλή των Γκαλούμπα, στην Κεντρική Αφρική, ο Ιθαγενής που κατόπιν διαφόρων σκληρών δοκιμασιών και αγώνων, αποκτή την μάσκα του θεού Γλάς, τον όποιον λατρεύει η φυλή, αποκτά και την δύναμη και τα δικαιώματα του θεού.

Όταν φορή η μάσκα μπορεί να τι-

Είς τον τόπον, που θέλει να καθαρίση από τα δαιμόνια, ο μάγος χύνει το αίμα ενός άρνιου, που σφάζει επί τόπου.

γίου των κεφαλών. Όποιοι έχουν μια νεκροκεφαλή, όχι μόνον εκτίμηση, αλλά σεβασμό, αλλά έχει και περισσότερη δύναμη, διότι η δύναμις του πεθαμένου περιέρχεται εις τον κάτοχον της κεφαλής. Δι' αυτό και το κυνήγι των κεφαλών γίνεται σχεδόν ένα προσφιλέσ όπιο και οι άνδρες προσπαθούν ν' αποκτήσουν όσες περισσότερες κεφαλές μπορούν.

Σε πολλά μέρη της Γιάας και της Βόρνεο, οι νέοι δέν μπορούν να ζητήσουν κορίτσι εις γάμον αν δέν έχουν τουλάχιστο μια νεκροκεφαλή στην καλύβια τους.

Αλλά η δύναμις των πρωτογόνων αυτών μυστικών συλλόγων επεκτείνεται και περαιτέρω, διότι τα μέλη των μπορούν να επικινύνουν με τα διάφορα πνεύματα και τούς διαφόρους δαίμονας που πληρούν όλη τη φύσι.

Το καλό και το κακό για τούς ανθρώπους εξαρτάται μόνον απ' αυτούς. Αυτοί θα παρακαλέσουν και θα εξορκίσουν τα πνεύματα, αυτοί θα πολεμήσουν και θα διαφέρουν μάγια και μυστήρια. Αυτοί έχουν τα δικαιώματα μάγια και μυστήρια, όπως είνε τα μάγια του καιρού, τα μάγια του κυνηγιού, τα μάγια της γονιμότητας κλπ. Όταν ο χορευτής περιπέσει εις μίαν κατάσταση μογείας, τότε λέγεται ότι είνε δαιμονισμένος. Τώρα του ανακαίνονται διάφορες μάσκες, κακά πνεύματα, δαίμονες των νερών, δαίμονες των δασών. Οι μάσκες αυτές όμως, τις όποιες φορούν οι διάφοροι μεμυημένοι δέν έχουν όσος σε μέγεθος των άλλων εξωτερικών εικόνων, αλλά αντιπροσωπεύουν ζωντανά πλέον αυτούς τούς πραγματικούς δαίμονας, αυτά τα πραγματικά πνεύματα, τα όποια εικόναζον.

μωρήσιν αλλά και να σκοτώσιν όχι μόνον ανθρώπους μέλους της φυλής, αλλά και τον άρχοντά άκμην.

Είς την Γαϊτή γίνονται και αναπαράστασις από την ζωήν των θεών.

Σε πολλές περιοχές τα μυστικά αυτά σωματεία εξασκούν και την πάντως πολύ αυθαίρετη δικαιοσύνη. Διά τούς λαούς αυτούς ο θάνατος δέν είνε τι το φυγόντις. Ο ένοχος που θανάτων σε κείνον, τον όποιον τυχόν θεωρήσουν ένοχον.

Θα ύποστη την δοκιμασίαν του νερού του πυρός και του δηλητηρίου. Όσο και αν μάς φαίνονται περίεργα και εκπληκτικά τα έθιμα αυτά και όσο και αν η δύναμις των μυστικών αυτών όργάνων είνε αυθαίρετη και επικινδυνή για τούς πολλούς, οι όποιες απέδιδον ήσαν ωφέλιμοι και εύεργετικοί. Έτσι π. χ. ο σύνδεσμος Έγυπτο εις το Καλλάμαρ που αποδίδει όσο το δυνατόν κατά δικαιοσύνην τρόπον την δικαιοσύνην, φροντίζει να εισπράττει τα χρέη με τούς μυστικούς του και κρατεί εις ποιάν τινα τείν τον άρχοντά των διαφόρων χωριών, που μέχρι πρό θύγαν έτών έπέβαλον τρομερούς φόρους εις τούς ύποτελείς των και παρημποδίζον έτσι κάθε έμπορικόν και πλουτοπαραγωγικόν κίνησιν.

Και ο Σύλλογος Ντέμπο εις το Καμερόν, τον όποιον αναγνωρίζουν άλλως προσφέρει πολιτικές υπηρεσίας επί ελεύθερον μυστικά τών έργων που έργαζονταν στα κτήματα και στα δημόσια έργα.

Με την ποιοτή εν τούτοις του πο-

Διά να φοβήσι τα πνεύματα, ο «μάγος» φορεί μίαν ζώνην τερατώδη μάσκα

λιτισμού εις την μαύρην Ήπειρον, έχασαν και αυτοί οι μυστικοί σύλλογοι την δύναμίν τους και δέν έμνησκον πια τον φόβον στις πρωτόγονες φυλές. Υπολείμματα εν τούτοις τοιούτων συλλόγων και διαφόρων συνηθειών ύφίστανται ακόμη παντού. Οι Παπούα της Αυστραλίας π. χ. προτού άρχίσουν εκστρατείας εναντίον άλλης φυλής, σφάζουν ένα γουρούφι και κρίνουν από τον τρόπον κατά τον όποιον το αίμα θα τρέξη από την πληγή αν ο πόλεμος θ' αποβή επιτυχής ή όχι. Είς την Κίνα τα υπολείμματα των Συλλόγων αυτών έχουν κατά το πλείστον μεταβληθή εις πειρατές που αποτελούν τον παντοεινόν κίνδυνον των άκτών και των ποταμών της μεγάλης αυτής χώρας.

Είς τούς Μωσαμεθανούς τα τάγματα των Δερβισίων εξακολουθούν, έφ' όσον μπορούν την δράσιν των και εις τας Ίνδιαν ύπόστατοι έως πρό όλίγων έτών άκόμη ο Σύλλογος των θούγγς των στραγγαλιωτών δηλαδή, οι όποιοι προς τιμήν της θεάς Καλί στραγγαλίζουν τούς παραδαινόμενους ώρισμένους κανονισμούς Ίνδους, αλλά κατά προτίμησιν τούς έξονους χωρίς όμως να χύσθ ο σπύς του δολοφονούμενου ούτε σταγόνα αίματος. Τώρα και εκεί οι Άγγλοι καταρθίσαν να ξεριζώσουν τα άγρια αυτά έθιμα.

Ο άνθρωπος όμως έχει φαίνεται πάντοτε ανάγκη του μυστηρίου δια να επέλθη εις τούς ανθρώπους του. Και έτσι εξηγείται η ύπαρξις μυστικών όργάνωσεων και μεταξυ των πολιτισμένων, όπως είνε π. χ. οι διαδίδοι «Κου-Κλουξ-Κλάν» και οι τελευταίως ανακαλυφθείς σύλλογοι της Μαύρης Μάσκας εις την Άμερικήν.

Ο ταύρος και το κόκκινο χρώμα.

Οι έπιστήμονες που θέλουν να έ-ξασκώσουν τον λόγον της τόσης αντιπαθείας του ταύρου προς το κόκκινο χρώμα, διεπίστωσαν ότι το ζώον αυτό είχε ήμερον είτε έξηγρημένον, δέν προσέχει καθόλου εις τα χρώματα. Την ίδιαν έντύπωσιν του κάμνουν το κίτρινον, το κόκκινον, το πράσινον, και όλα τα άλλα. Τον εξερεθίζει μόνον ό,τι κινείται. Ί-δου γιati οι ταυρομάχοι τραβούν την προσοχήν του κινώντας ζωηρά ένα κόκκινο πανί, το όποιον θα ήμπορούσε να είνε και όποιοδήποτε άλλο χρώματος. Ίδου άκόμη γιati, όταν ο ταυρομάχος συμβή να πέση, αποφεύγει τον κίνδυνον αν μείνι τελείως ακίνητος.

Το κόκκινο χρώμα προτιμάται δια των μαυδών των ταυρομάχων ίσως δια λό-λους παραδόσεις, ή διότι φαίνεται καλ-λίτερα από τούς θεσούς.

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ	
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ:	
Έτησίαν	Δρχ. 200
Έξαμηνος	100
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ:	
Έτησίαν	Διρ. 2
Έξαμηνος	1

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΑΝΑΣΚΟΠΗΣΙΣ

Σάββατον, 20 Φεβρουαρίου.— Η Α. Μ. ο Βασιλεύς επί της «Αθήνας» την 11.30 π.μ. ανεχώρησεν όπως έπισκεφθή τας νήσους Μυτιλήνην, Χίον και Σάμον. Τον Ανακτα συνοδεύουν οι ύπαρχοι του, συνταγματάρχαι κ. κ. Σ. Καρσεζής και Μ. Στάης, ο άρχηγός του Στόλου κ. Οικονόμου, ο αντιπλοίαρχος κ. Κορτέσης, ο ύπουργός της Κοινωνικής Προνοίας κ. Α. Κορυζής και ο ύφυπουργός των Ναυτικών κ. Παπαδοσά-λειου.

Κατά πληροφορίας του καθημερινού τύπου ο πρόεδρος της κυβερνήσεως κ. Γ.ω. Μεταξάς άνεκύνωσεν εις το συγκληθέν την προτεραιαν υπουργικόν συμβούλιον τα πορίσματα της Διασκεύσεως της Βαλκανικής Συνενοήσεως.

Γα ύπουργικόν συμβούλιον, ένημερωθέν υπό του κ. Πρωθυπουργού, εξέφρασε προς τον κ. Γ.ω. Μεταξάν την θαδείαν εύγνωμοσύνην του δια τα έπιτεύχοντα, χωρίς εις την διεξίνον ύπ' αυτού διαχείρισιν των ζητημάτων, άπαιτελέ-καίαν της ύπ' αυτού κ. Πρωθυπουργού άκλόουθουμένης έξωτερικής πολιτικής.

Κυριακή, 21 Φεβρουαρίου.— Αί έκ Μυτιλήνης πληροφορίες περιγράφουν ως άφάσχατο έπιβλητικότητα και συγκινητικότητα ύποστασιν την γενόμε-νην υπό του λαού ύποδοχην προς την Α. Μ. τον Βασιλέα. Ο Άναξ άπεβώθη κυριολεκτικώς από τα συρρέοντα έξ-δων των σημείων της νήσου πλήρη του λαού.

Δευτέρα, 22 Φεβρουαρίου.— Όμοί-ας άποθεωτικής ύποδοχής έτυχεν η Α. Μ. ο Βασιλεύς εν Χίω, όπου ολόκληρος η πόλις και οι συρρέοντες κάτοικοι των χωριών άνέμενον από της ης πρωϊνής μετά συγκινητικού ένθουςια-σμού να ίδουν και έπαινεμήσουν τον Βασιλέα.

Τρίτη, 23 Φεβρουαρίου.— Η ύποδο-χ ής έτυχεν η Α. Μ. ο Βασιλεύς εν Σάμω ύπάρξεν εις έπιβλητικότητα και έν-θουςιασμόν έφάμιλλος προς τούς άποθε-ωτικούς λαϊκούς συναγεμνούς της Μυτι-λήνης και της Χίου.

Ο ύπουργός υιοκτητής της πρωτεύου-σης κ. Κ. Κοτζιάς έπανέβη εν Χαλκί-δω, όπου έγένετο εις αυτόν ένθουςια-σμός ύποδοχ ή, και ο ύπουργός των Έ-σωτερικών κ. Μαγιαζός, έπανέβη εν Χίω εις ανά την Πελοπόννησον περιοδείας των, εξέφρασαν την πλήρη Ικανοποίη-σιν των δια την έμπιστοσύνην και τον ένθουςιασμόν μεθ' όν ο λαός παρακα-λούται και έπιδρομίζει το έργο της Κυβερνήσεως.

Αί καθημερινά έφημερίδες δημοσι-εύουν έκταλή εξ' Ιωαννίνων πληροφο-ρίας περί τών ενθουςιασμών των ενθουςιασμών και την συγκίνησιν μεθ' ής ο λαός υπε-δέχθη τον μεταβαίντα εκεί επ' εύκαιρή-της επετείου της νίκης του Μπικανίου Α. Β. Υ. τον Διάδοχον Παύλον.

Η Α. Β. Υ. ο Διάδοχος συνοδεύμενος

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ	
Τραπεζών και κινηματογράφων κατά στίχον Δρχ. 15.	
Έμπορικά άγγελία Δρ. 12.	

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Τα κυριώτερα ζητήματα, άτινα κατά την λήξασαν εβδομάδα άπασχόλησαν τας κυβερνήσεις των εύρωπαϊκών κρα-τών, ήσαν κυρίως η έπελθοσα συμφω-νία μεταξύ Άγγλίας και Πορτογαλλί-ας δια την έφαρμογήν των περιοριστι-κών μέτρων σχετικών με την παρεμπό-δισιν μεταβάσεως έθελοντων εις Ίστα-νίαν. Κατόπιν της Άγγλοπορτογαλλι-κής ταύτης συνενοήσεως, η έφαρμογή των περιοριστικών μέτρων άρχεται από της ης προσεχούς Μαρτίου. Σοβαρά έ-πίσης συνεχίζεται η συζητήσις επί της γερμανικής περί αποδόσεως των άποι-κίων αξιώσεως. Ο γαλλικός και ο άγγ-λικός τύπος, κηρύσσειται, κατά το πλείστον έναντίον της πραγματοποίη-σεως της έν λόγω γερμανικής αξιώσεως.

Τά νέφη άτινα έφάνησαν σκιάζοντα την όλως προσφάτως έπελθοσαν Άγγ-λοϊταλικήν συμφωνίαν «Κυρίων», έκ της γενόμενης προσκλήσεως όπως κατά την στέψιν του Βασιλέως της Άγγλίας παραστή και ο Νεγκος της Αθου-νίας, θεωρείται βέβαιον ότι θα διασκε-δασθούν εξευρισκομένου τρόπου, καθ' όν ούτε η Κοινωνία των Έθνών, ήτις δέν έχει άκόμη άναγνωρίσει την προσάφτη-σιν της Αθουσίας εις την Ίταλίαν θα άγνοήθ η, ούτε η Ιταλική φιλοτιμία θα χιχθ ή. Τό πιθανώτερον είνε ότι ο Νε-γκος θα δά παραστή αυτοπροσώπως εις την στέψιν, αλλά θ' αντιπροσωπευθ ή.

Αί συνέπειαι των τελευταίων γεγνη-των, άτινα έδημιούργησαν έν Ρουμα-νία έξ άφορμής της μετατροπείσης εις διαθήσειν κηδείας των έν Ίστανίε πα-σόντων δύο μελών της «Σιδηράς Θυρο-ράς» και της συμμετοχής εις αυτήν των πρεσβευτών Ίταλίας και Γερμανίας, έ-ξεδηλώθησαν εις μετασχηματισμόν της Ρουμανικής Κυβερνήσεως. Ο κ. Άντο-νέσκο παρέμεινεν εις το ύπουργείον των Έξωτερικών.

Η μετάδοσις του ύπουργού των Έξω-τερικών της Γερμανίας εις Βιέννην, έ-δωκε άφορμήν εις άνακίνησιν του ζητή-ματος της παλινρθώσεως των Άψούρ-γων. Έν πάση περιπτώσει κύριον θέμα των συνομιλιών του βορύνου φόν Νόου-ρατ και του Αυστριακού καγκελαρίου Σούσινγκ άπέτελεσε η πληρεστέρα και περισσοτερον εύκάρδιος συνεργασία με-ταξυ Βιέννης και Βερολίνου.

Άφ οι ιδιαίτερας μνείας είνε αι δη-λώσεις ένώπιον της Γαλλικής Γερουσίας του ύπουργού των Έξωτερικών κ. Ντελ-μπός, ότι η Γαλλία έλπίζει ότι ούδεμία χώρα θα θελήσ η να θέσ η νέου επί-τάκτης το Ισπανικόν ζήτημα δι' ένερ-γειών άντιθέτων προς την πολιτικήν της ής έπεμδάσεως.

Τό γενικώτερον των άνωτέρω συμπε-ρασμα είνε ότι ο διεθνής όρίζων παρα-μένει διασυής και τά νέφη, άτινα ήπει-λυσαν προσφάτως την ειρήνην, διαλύου-μεν άπομείρας έδρασιούμενης την πε-ποιθήσιν ότι τελικώς θα κατασχ ή ο ειρηνιστικόν πνεύμα παρ' όλον των κρα-τούντα ά-ασμόν εις πολεμικούς έξοπλι-σμούς.

ΕΙΣ ΤΟ ΙΣΠΑΝΙΚΟΝ ΜΕΤΩΠΟΝ

Έξαιρετική πολεμική δραστηριότης άνεπτύχθη κατά την λήξασαν εβδομάδα τόνον έκ μέρους των έθνικων στρατευ-μάτων του στρατηγού Φράνκο, σον και έκ μέρους των κυβερνητικών. Σκληραί

όπό του ύπουργού των Στρατιωτών κ. Παπαδήμα, έπανήλθεν εις Αθήνας.

Τετάρτη, 24 Φεβρουαρίου.— Η Α. Μ. ο Βασιλεύς, μετά της άκολουθίας του, έπανήλθεν έκ του τριετίου του εις Μυτιλήνην, Χίον και Σάμον. Ο Άναξ, μετά χαρακτηριστικής συγκινήσεως, έ-ξεδήλωσε τας έντυπώσεις του έκ των γενομένων προς Αύτον άποθεωτικών εκ-δηλώσεων του λαού.

Πέμπτη, 28 Φεβρουαρίου.— Έπα-νήλθεν έκ Πατρών ο σούζυγος του κ. Πρω-θυπουργού. Η κ. Γ.ω. Μεταξά έπεβώ-ρησε τα λαϊκά ασπασία και λοιπά κοι-νωφελή Ιδρύματα έκδηλώσασα ζωηρό-τατον ένδιαφέρον δια την κοινωνικήν πρόνοιαν.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Είς την Κερυνήν της Ρεθύμνης, ένας σούζυγος πυτόκτονος δληθείς δια σφαί-ρας περιστροφού εις τών κρατών, δι-οτι ο σούζυγος «του έδγαλε γλώσσον». Τε-λείως άναρμόστος κρύσις φονικού όργα-νου, διότι αν άντι περιστροφού έκρησι-μοποιείτο φαιδί και η κεφαλή του αυτό-χειρος μετά των άτων αυτού θα έούζε-το και η γλώσσα της σούζυγος θα έπα-νε «θγαίνην». Έν πάση περιπτώσει οι Ια-τροί, οι όποιοι με τόνον εύκόλιαν δια-τάσαν (ένόλεε την γλώσσαν του), πρέ-πει να σκεπτανται το λοιπού, αν επι-τρέπεται το Ιατρικόν αυτό παράγγελμα να άπευθύνεται προς τας γυναίκας ή πρέπει ν' άντικαταστήθ η με το «μύσος την γλώσσαν σου». Έτσι αν δέν προλη-φθούν νέαι άστυκτονίαι, πάντας όμας θα έλαττωθούν των άδρών αι α υ τ ι ο - κ τ ο ν ι α ι . . .

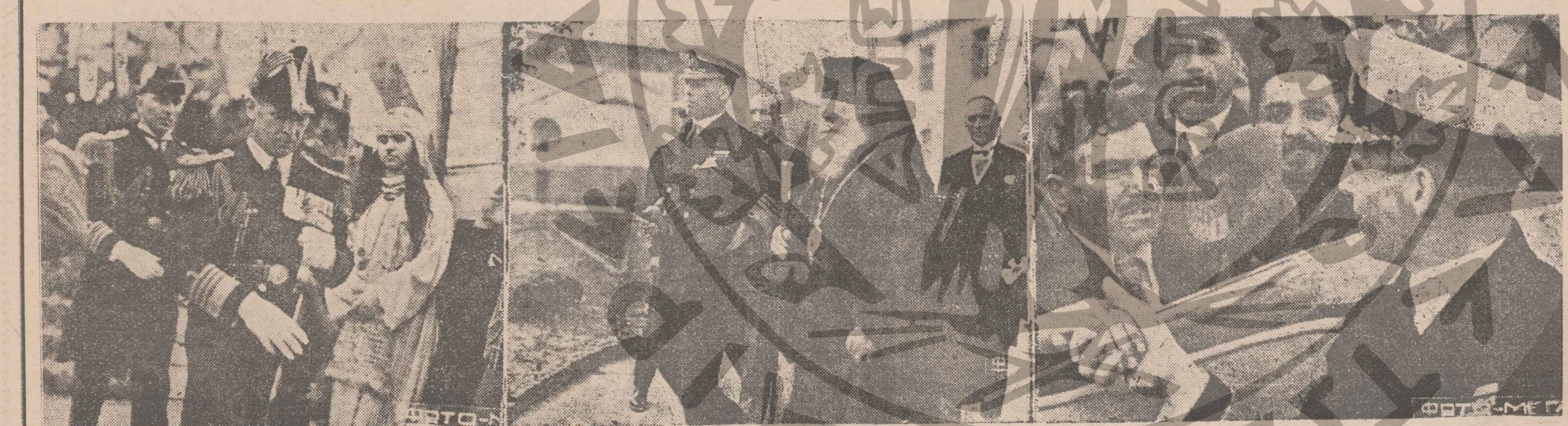
Η Επιτροπή που άνέλαβε την όργα-νωση της Αθηναικής άποκράς, άπερά-σως κατά τας έφημερίδας να επι-δώρη την άναπαράστασιν Έλληνικού Γάμου. Ένας γ' έντάσματος γαμπρός και μία ένάρμοστος εις μέγεθος νύμφη δά έπιβαίνουν άρματα, το όποιον η άκα-λουθα θα είνε μεγαλειώδης. Άναγνώ-μας όμως μάς έρωτούν, και ήμεεις διαδιδάσκοντε το έρωτήμα των προς την άρμόδιαν επιτροπήν: Ο Γάμος είνε δια τας σημερινές συνθήκας δια γέλοια και χαράν, ή δια δάκρυα και δράμα; Άλλ' ίσως άνάλογον προς το μέγεθος του γαμπρού και το παράστημα της νύμφης να είνε το σελάκι έκείνου και η προίκα έκείνης, όποτε εύκόμθα γρήγορα και... σ' α δικά μας....

Η άπόφασις του Κράτους όπως συμ-βάλ η εις τών λαμπρότερων έορτασμών της Άποκράς, άποτελεί μίαν εκδή-λωσιν πολιτισμού, που θα έκτιμηθ ή ά-σφαλώς από όλους.

Όπως τονίζ η και η σχετική εγκώλι-ος του Ίπυργείου Δημόσιας Άσφαλεί-ας—θα της όποιας έπετράπησαν οι μά-σας—η και παράσας τών διασκεδάσε-ων μέχρι των πρωϊνών ώρών—αι έορταί των Άποκρέω άλλως τε ως ήμερα νενι-κής ψυχραγωγίας και διασκεδάσεως ά-νέκαθεν έθεωρήθησαν ως μία κοινωνι-κή ανάγκη. Την καταγωγήν αυτών εύ-ρίσκομεν εις τούς Ρωμαίους και μετέ-πειτα εις τούς Βυζαντινούς χρόνους και κατά την αυτήν εποχήν του Τρι-αίου όποτε άναφαν ή και το σημερον ά-κόμη κρατούσ έθιμον της μεταμύσε-ως. Τόση ύπάρξ η δύναμις του έθι-μου τούτου και τόση η ανάγκη της Κο-ινωνίας προς μίαν γενικην έκρηξιν χα-ράς και ευθυμίας, ώστε βαθμύδον την διεξαγωγήν των εορτών ανέλαβον οι Δημόσι αι Όργανώσεις.

Επί πλέον άποτελεί έκδηλωσιν πολι-τισμού η συνδρομή του Κράτους και η παροχή των μέσων εκείνων, δι' ών ά-

ΑΠΟ ΤΟ ΤΑΞΙΔΙΟΝ ΤΗΣ Α. Μ. ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΕΙΣ ΤΑΣ ΝΗΣΟΥΣ ΤΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ

Τρία χαρακτηριστικά στιγμιότυπα από την έπισκεψιν της Α. Μ. του Βασιλέως εις τας νήσους του Αιγαίου, όπου ο λαός τον υπεδέχθη με ελλικρινή ένθουςιασμόν και χαράν. Αριστερα: Ο Άναξ προερχόμενος εις την δοξολογίαν που έδόθη εις τόν μητροπολιτικόν ναόν της Χίου. Είς τόν μέσον: Η Α. Μ. ο Βασιλεύς μετά του μητροπολιτικού Λέσβου μεταβαίνει προς έπίσκεψιν του Βοτανείου Μουσείου. Δεξιά: Τά πλήρη ένθουςιαστά έπευφημόν των Ανακτα, διερχόμενον επ' άστυκνήτου έκ της κεντρικής όδου της Σάμου.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΖΩΗ

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ

Αι χρηματιστηριακά συναλλάγα κατά την λήγουσαν εβδομάδα δεν παρουσίασαν εξαιρετική ζωντότητα, η κίνησης περιωρίσθη επί ομολογιών των ες χρυσόν και δραχμάς εθνικών δανείων και ενίων τραπεζικών και διουμανικών αξιών με αποτέλεσμα την ελαφράν εν συγκρίσει πρὸς τὰς τιμὰς της προηγούμενης εβδομάδος, δεικνύον των τιμών ἐνίων ἐξ αὐτῶν.

Ἡ ἀφθονος προσφορά χρήματος πρὸς παρατηρεῖται ἀπὸ τῶν ἀρχῶν τοῦ ἔτους, ἀποτέλεσμα τῆς ἀναγεννήσεως πίστεως, περιωρίσθη κατὰ πολὺ τὴν ἀνώμαλον διακύμανσιν ἐνίων ἐκ τῶν μάλλον εὐνοουμένων ὑπὸ τῆς κερδοσκοπίας ἀξιών ἐφ' ὧν κυρίως ἐστρέφοντο τὸ ἐνδιαφέρον τῆς ἀγορᾶς, ἐπέτρεψε δὲ τὴν σταθεροποίησιν ἐπιπέδων τιμῶν ἐξαρτωμένων πλέον ἐκ τῶν πραγματικῶν ἀναγκῶν τῆς ἀγορᾶς.

ΑΙ ΑΓΟΡΑΙ ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΟΣ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΝ

Εἰς τὰς μεγάλας ἀγορὰς συναλλάγματος ἐπεκράτησε σχετική ηρεμία κατὰ τὸν παρελθόντα μῆνα. Τὰ πλείστα τῶν νομισμάτων διετεθήσαν εἰς διάφορα ἐπιπέδα.

Αἱ φήμαι περὶ νέου υποδουλοῦ τοῦ ἀξίας τοῦ Γαλλικοῦ φράγκου ἐπέφεραν ζωντάν υποτιμητικὴν πρῆσιν ἐπ' αὐτοῦ, ἀνευ όμως ἀποτελέσματος, χάρις εἰς τὰς ἐπεμβάσεις τοῦ Γαλλικοῦ ρυθμιστοῦ τοῦ συναλλάγματος ταπεινῶν.

Ἡ τιμὴ τοῦ δολαρίου μετὰ μικρὰν καλάρωσιν ἀποδοθεῖσαν εἰς τὰς εἰδησεις περὶ ἐπεκτάσεως τῆς ἀμερικανικῆς κινήσεως ἐν ταῖς Ἡνωμέναις Πολιτείαις ἐκλείπει τὴν 30ὴν Ἰανουαρίου εἰς τὰ 4.89 %.

Τὸ Ἀμερικανικὸν Κογκρέσσον ἀνέγνωσε διὰ νόμου τὸ δικαίωμα τοῦ Προέδρου, ὡς πρὸς εἰς περαιτέρω υποδουλοῦν τῆς ἀξίας τοῦ δολαρίου μέχρι 50 % τῆς παλαιᾶς αὐτοῦ εἰς χρυσόν ἰσοτιμίας καὶ παρεῖνε τὴν λειτουργίαν τοῦ ρυθμιστοῦ τοῦ συναλλάγματος ταπεινῶν μέχρι τοῦ Ἰουνίου 1939.

Τὰ ἐπιτόκια βραχυπρόθεσμου χρήματος διετεθήσαν εἰς χαμηλὰ ἐπίπεδα εἰς τὰς κυριώτερας χρηματιστοπόλεις, ἐκτός τῆς Παριζιᾶς, εἰς τὴν ὅπου αἱ συνθήκαι ἐπεδεικνύονταν κατὰ τὸν παρελθόντα μῆνα, λόγω τῶν μεγάλων ταμιακῶν ἀναγκῶν τοῦ Γαλλικοῦ θησαυροφυλακίου, τοῦ συνεχιζομένου ἀποθησαυρισμοῦ καὶ τῆς υποτιμητικῆς πίσεως ἐπὶ τοῦ Γαλλικοῦ νομίσματος.

Κατὰ τὸν παρελθόντα μῆνα ἐπλήθυν αἱ κάτωθι μεταβολαὶ τοῦ προερχομένου τόκου.

Κάλυπτος θὰ δυνήθῃ νὰ ἐξασφαλισθῇ ἡ ἐξωτερικὴ τῆς χώρας τῆς λαϊκῆς ψυχῆς. Καὶ ἡ περιπτώσις αὕτη ἀποτελεῖ εὐκαιρίαν ὡς καταδεικνύει εἰς πᾶντας ὅτι ἡ Κυβέρνησις τῆς χώρας εἰς μὴ στοργῆς πάντοτε ἀποβλέπει εἰς τὴν ἐξυπηρέτησιν, ὅχι μόνον τῶν ὑλικῶν ἀναγκῶν τοῦ λαοῦ, ἀλλὰ καὶ τῶν συναισθημάτων ἐκείνων, δι' ὧν ἐπιτυγχάνεται ἡ ἀνακούφισις ἐκ τῶν φροντίδων τοῦ καθ' ἡμέραν βίου.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

ΓΑΛΛΙΑ

Ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις ἀπεφάσισε τὴν ὑψίστην τὸν μεταφορικὸν τόκον ἀπὸ 6 % εἰς 8 %.

Ὁ ἀντίκτυπος ἐκ τῆς κυβερνητικῆς ταύτης ἀποφάσεως ἐγένετο καταφανὴς εἰς τὸ χρηματιστήριον Ἀξιών, σημειωθείσας πτώσεις τῶν τιμῶν.

Σοβαρὸν ἔλλειμμα ἐσημειώθη κατὰ τὸν παρελθόντα μῆνα τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐμπορίου κατὰ τὸ διάστημα τοῦ ὁποῦ αἱ εισαγωγαὶ ὑπερέβησαν τὰς ἐξαγωγὰς κατὰ 1.500.000.000 καὶ γιὼν φράγκα, ὑπερβάν τὸ ἀνώτατον μνησίον ἐλλείμματος τῶν ἐτῶν 1932 καὶ 1933 ὁπότε τὸ μέγεθος τῆς παθητικότητος τοῦ ἐμπορίου ἰσοῦντο εἰς χρηματισμῶν ἐκ τοῦ ὁποῦ ἐπικεῖρμα τῶν ἐπιβαλόντων τὴν πολιτικὴν τῶν ποσοτικῶν περιορισμῶν καὶ ἀναγορεύσεως εισαγωγῆς.

Ἡ Γαλλικὴ Βουλὴ ἐψήφισε νομοσχέδιον διὰ τοῦ ὁποῦ παρατείνεται τὸ δικαίωμα τῆς Κυβερνήσεως, ὡς τροποποίησις τῆς ἰσχύοντος διατάξεως διὰ Διατάγματος καὶ λάβη μέτρα κατὰ τοῦ Νόμου τῶν ἐξῆς ἐμπορευμάτων.

Ἡ Γαλλικὴ Βουλὴ πρόκειται νὰ ἀνέλθῃ τὸ νομοσχέδιον διὰ τοῦ ὁποῦ λαμβάνονται μέτρα παραποδοῦσεως τῆς αὐξήσεως τοῦ κόστους τῆς ζωῆς.

Ἡ Γαλλικὴ Προεδρική Διάταγμα διὰ τοῦ ὁποῦ περιέρονται εἰς τὸ Κράτος τρεῖς ἰδιωτικαὶ ἐπιχειρήσεις κατασκευῆς ἀεροπορικῶν ὑλικῶν.

ΒΕΛΓΙΟΝ

Τὴν πρῶτην Μαρτίου πρόκειται νὰ ἐκδοθῇ εἰς δημοσίαν ἐγγράφῃν ἑσωτερικὸν δάνειον Βελγικῶν φράγκων 300.000.000 πρὸς 3 1/2 %.

Τὸ πρῶτον τοῦ δανείου τούτου δὲν ἐκδίδεται πρὸς ἰκανοποιήσιν ἀναγκῶν τοῦ θησαυροφυλακίου ἀλλὰ θὰ παραμείνῃ ὡς ἀποθεματικὸν κεφάλαιον εἰς χρυσόν, διὰ ν' ἀντιμετωπίσῃ τὰς ἐπρόβλεπτον δαπάνων, ἐξ ἐνδεχομένης χειροτερεύσεως τῆς οικονομικῆς καταστάσεως.

Τὸ νέον δάνειον ἀπληραίνον φέρων τοκομεριδίων καὶ μετὰ τὴν ἐκδόσεως 97 % θέλει χρησιμοποιηθῇ ἐν μέρει διὰ τῶν ἀποδοσίων ομολογιῶν φερόντων τόκον πρὸς 5 %.

ΜΕΓΑΛΗ ΒΡΕΤΤΑΝΙΑ

Ἐδομεισθῇ ἡ Λευκὴ Βίβλος περὶ ἐπανεξοπλισμῶν. Οἱ ἐν αὐτῇ ἀναφερόμενοι ἀριθμοὶ διὰ τὴν κατοχυρώσιν τῆς ἐθνικῆς ἀμύνης ἐντός τῆς προερχοῦς πενταετίας ἀναβιάζον τὰς δαπάνας εἰς λίρας 1.500.000.000.

Ἡ Κυβέρνησις πρὸς ἀποτροπὴν ἐνδεχομένης παραλῶσεως ζωτικῶν διανομιῶν, ἐκ τῆς ἐλλείψεως πρώτων ὑλίων, σχηματίζει σημαντικὰ ἀποθέματα.

Τὸ ναυτικὸν πρόγραμμα τοῦ 1937 θὰ στοιχίσῃ περὶ τὰ 50.000.000 λίρας, μετὰ τὴν ψήφισιν δὲ τοῦ Προϋπολογισμοῦ θὰ δοθῶσι παραγγελίαι διὰ τὴν κατασκευὴν τριῶν νέων θωρηκτῶν μάχης.

Ἡ μέση ἐτήσια ἐπιβάρυνσις τοῦ Προ-

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ

Διδομέν κατωτέρω εἰς γενικάς γραμμάς τὴν κατάστασιν τῆς ἐθνικῆς μας οικονομίας κατὰ τὸν λήξαντα μῆνα Ἰανουαρίου:

Τὸ συναλλαγματικὸν ἀπόθεμα τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος παρέμεινεν εἰς τὰ αὐτὰ περίπου ἐπίπεδα τοῦ προηγούμενου μηνός.

Ἡ χρηματιστηριακὴ ἀγορὰ ἐξοκολούθησεν ἀναμνηστικὰ, αἱ συναλλάγαί ἦσαν ζωνταῖ, ἐπεκταθείσαι ἐφ' ὧν ὁλυν σχεδὸν τῶν ἀξιών ἀπέναντι εἰς ὑψηλότερα ἐπίπεδα.

Ἡ κίνησις τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐμπορίου παρουσιάζεται καὶ πάλιν ἐξαιρετικῶς ἰκανοποιητικῇ, ἰδίᾳ λόγω διπλασιασμοῦ τῆς ἀξίας τῶν ἐξαχθέντων προϊόντων, ὡς ἐκ τούτου δὲ κατελείφθη καὶ πάλιν σημαντικὸν μνησίον πλεονάσματος.

Οἱ τιμάρθιμοι ἀκριβείας ζωῆς καὶ χρηματικῆς πωλήσεως δεικνύουσι αὐτοὶ ἀπέναντι τοῦ προηγούμενου μηνός.

Αἱ καιρικαὶ συνθήκαι ἐξοκολούθησαν ὁμαλὰ διὰ τὴν παραγωγὴν, ἡ καλλιέργεια τῶν δημητριακῶν βαίνει ὁμαλῶς, ἡ δὲ σπορὰ δολοκλήρως.

Ἡ κίνησις τῆς κομποπαραγωγῆς ἐπὶ ἐτήσιον ἐπεξεργασμένων καπνῶν ὑπέρχει περιωρισμένη ἐφ' ἑνὸς μὲν λόγω τῶν μικρῶν διαθεσίμων ποσοτήτων, ἀφ' ἑτέρου δὲ λόγω τῆς στοργῆς τοῦ ἀγοραστῆ τοῦ ἐνδιαφερόντος εἰς τὰ καπνὰ τῆς νέας ἐσοδείας.

Ἡ ἀγορὰ τοῦ ἐλαίου ἐξοκολούθησεν ἀναμνηστικὰ εἰς τὸ ἐξωτερικόν.

Τὸ ὑπουργεῖον Ἀγορανομίας ἀντιμετωπίζον τὴν σπάνιν τούτου, ἐπέτρεψε τὴν ἀναμνηστικὴν αὐτοῦ, πρὸς πληρωσὴν δὲ τῶν καταναλωτικῶν ἀναγκῶν, ἔδωκεν εἰς τὴν καταναλῶσιν σημαντικὴν ποσότητα σπορελαίου.

Αἱ καιρικαὶ συνθήκαι ὑπῆρξαν δυσμε-

νολογισμοῦ δὲν θὰ ὑπερβῇ τὰς λίρας 32.000.000.

Ἡ δημοσιονομία τῆς Λευκῆς Βίβλος προέβλεπε νέαν πτώσιν τῶν δημοσίων χρεωρῶντων, ἐνῶ ἀφ' ἑτέρου αἱ μετακαὶ ἐπιχειρήσεις πολέμικῆς βιομηχανίας, ἐσημειώσαν ζωντάνη ζήτησιν συνεισφοράς τῆς ὁποίας ἀντιμετώπησαν.

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

ὁπευθύνων συμφώνως τῷ Νόμῳ

Υπεύθυνος συντάκτης:

ΝΙΚ. Α. ΜΑΥΡΟΜΑΤΗΣ

Σπυριδωνος Τρικοῦπη 34

Διευθυντὴς τυπογραφείου :

ΝΙΚΟΣ ΓΑΒΑΛΑΣ

Πριζμου 53 - Καλλιθέα

ΚΛΙΝΙΚΗ ΣΙΔΕΡΗ

Μαιευτικὴ-Γυναικολογικὴ

Καλποπέρη 6, πλ. 26-735

Δωμάτια πολυτελείας Α' Β' καὶ Γ' θέσεως.

HELLENIC BANK TRUST COMPANY

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ

ΤΡΑΠΕΖΑ ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΥΠΟ ΤΗΣ

ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΔΟΛΛΑΡΙΑ 1.350.000

ΔΕΧΕΤΑΙ ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ

καὶ ἐκτελεῖ πάσης φύσεως τραπεζικὰς ἐργασίας ὑπὸ λίαν εὐνοϊκῶς ὁρους.

Οἱ ἔχοντες συναλλάγας καὶ συμφέροντα ἐν Ἀμερικῇ δύνανται ν' ἀποτείνωνται εἰς τὴν εὐχέλως πρὸς τὴν HELLENIC BANK TRUST Co, 61 Maiden Lane, New York U. S. A., εἰς πρὸς τὴν ΕΘΝΙΚΗΝ ΤΡΑΠΕΖΑΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ, ἐν Ἀθήναις μὲν εἰς τὸ Κεντρικὸν Κατάστημα (Υψηλὴ Ἐργασίαν Ἀμερικῆς), ἐν ταῖς Ἑπάρχειαις δὲ εἰς τὰ κατὰ τόπους ὑποκαταστήματα αὐτῆς.

Θέλετε γὰρ σὰς θαυμάζουν οἱ ἄνδρες; Τὸ ἐπιτυγχάνετε μὲ τὴν νέα κρέμα MATITE Βανισινη καὶ τὴν πούδρα MATITE, πρὸς διδοὺν τὴν ΜΑΤ καὶ δελουδινὴ χροιά στὸ πρόσωπο.

MATITE
L.T. PIVER
PARIS

"Ἦρχισε καὶ πάλιν νὰ ἐμφανίζεται.

ΤΟ ΦΑΝΤΑΣΜΑ ΤΗΣ ΛΕΥΚΗΣ ΚΥΡΙΑΣ

Νυκτερινοὶ μυστηριώδεις περίπατοι στὰ παγερά δώματα παλαιῶν πύργων.

Ὁ θρόλος τῆς «Λευκῆς Κυρίας» ποὺ ἐμφανίζεται στὰ διάφορα Αὐτοκρατορικὰ καὶ Βασιλικά Παλάτια ὡς προάγγελος δυστυχισμάτων ἢ θανάτου ἀλλὰ ἐνίοτε καὶ ὡς προστάτης εἶναι κατὰ τὸ μάλλον ἢ ἥττον γνωστός. Δὲν εἶναι όμως δεδωδὴ γνωστὸν εἰς ὅλους πᾶς τὸ πρῶτον ἐνεφανίσθη καὶ ποῖα εἶναι ἡ μέκρη τοῦδε, ἂς τὴν ποῦμε, σταδιοδρομία τοῦ.

Ἡ «Λευκὴ Κυρία» ἐνεφανίσθη διὰ πρῶτην φορά εἰς τὸν Πύργον τοῦ Νόου-χαους εἰς τὴν Βοημία, τὴν σημερινὴν Τσεχοσλοβακία.

Ὅταν ἀκόμη ἦτο ἡ κυρία Μπέρτα φὸν Ρόζμπερκ ἡ Βεατρίκη ἢ ἡ Ἀγνή-ἡ παράδοσις ἀφίνει κάποιες ἀμφιβολίας ὡς πρὸς τὸ πραγματικὸ ὄνομα-καὶ περιήρχετο τὰ κτήματά της «στὰ κάτασπρα νημέρια», ὅπως ἐκονήθηζαν τότε οἱ χῆρες, τὴν φώναζαν ἤδη ἡ «Λευκὴ Κυρία». Τῇ 1480 ἤρχισε ν' ἀνοικοδομῇ πάλι τὸν παλαιὸν πύργον καὶ ὑπεσχεθῇ εἰς τοὺς ἐργάτας ἀντὶ γιὰ χρήματα πλούσιον γέμισμα καὶ πλούσιον δαῖπνο καθέ μερὰ σὲ μίαν ἰδιαίτην μεγάλῃ αἰθούσῃ τοῦ ἰσογείου. Ἐν τῇ μεταξὺ ἐπέθανε καὶ τότε ἤρχισε νὰ περιέρχεται ὡς πνεῦμα διὰ νὰ ἐλέγχῃ τοὺς κληρονόμους τῆς εἰς τὴν ἐπαρχίᾳ τῆς πρὸς τοὺς ἐργάτας ὑποσχεσῆς της. Ἀμέσως όμως ἡ δράσις της ἐπεξετάθη καὶ ἤρχισε πλέον ἡ λευκὴ κυρία νὰ ρυθμίζῃ ἢ τοὺς ἀσπίστον νὰ ἐπιλέγῃ τὴν ζωνὴν καὶ τὸν θάνατον τῶν μελῶν τῆς οικογενείας της. Ὅταν ὁ τελευταῖος ἀρχοντας τοῦ Νούχαϊμ εὐρίσκετο ἐγκαταλειμμένος καὶ ἐρημος εἰς τὸ κρεβάτι τοῦ καὶ ἐπέλασε πρὸς τὸν θάνατον, ἡ λευκὴ κυρία ἐνεφανίσθη καὶ ἐπῆνε μόνι τῆς νὰ φέρῃ τὸν παπὰ ποὺ τοῦ ἔδωκε τὴν τελευταία μετάληψι.

Μετὰ ταῦτα, ὅταν εἰς τὴν πύργον τῆς οικογενείας ἐγεννήθη, ἕνας διάδοχος, ἄλλος αἱ ὑπηρετίες τοῦ σπιτοῦ ἠρκεῖοντες ὅτι κάθε θράδῳ, ἡ λευκὴ κυρία ἐνεφανίζετο καὶ ἐκδήτο ἐπὶ ἄρας κοντὰ στὴν κόλυν τοῦ μισοῦ. Ὁ τὸν ἄρας μὲν ἤμερα μίαν νέα παραμάνε τῆς ἐμπίστευσε ἡ λευκὴ κυρία ἐκτύπησε τὸν τοῖκο μὲ τὸ δάκτυλό της καὶ ἐξήφανισθη στὸ ἀνοιγμά ποὺ ἐδημιουργήθηκε μπροστὰ της. Ἡ οικογενεὶα τῆς λευκῆς κυρίας ἐσυγγενεψε, κατὰ τὴν διάρκεια τῶν αἰώνων, μὲ διάφορους Βασιλικὲς Οἰκογένειες, μετὰ τῶν ὁποίων συγκαταλέγονται καὶ οἱ Χσεντοσλερν καὶ οἱ Βιτελσβάχοι. Φυσικῶς τῷ λόγῳ ἡ λευκὴ κυρία μετέθεσε τὴν δράσιν της καὶ εἰς τοὺς πύργους αὐτῶν τῶν οἰκογενειῶν.

Ὅμως κατὰ τὸ 1640 εἰς τὸν πύργον τοῦ κόμης τοῦ Βραδενοῦργου ἐνεφανίσθη κατ' ἐπανάληψιν ἡ λευκὴ κυρία. Ὁ κόμης όμως δὲν ἦτο ἀπὸ τοὺς φοβισμένους ἀνθρώπους, ὁποῖοι τρέμουν τὰ φαντάσματα. Τὴν ἐπερίμενε μίαν μερὰ μόνος εἰς τὴν μεγάλαν αἶθυσαν, τὴν παρακολούθησε ὡς τὴν σκὰλα ποὺ κατέβαινε στὰ ὑποδουμάτια καὶ ἐκεῖ τὴν ἐδοξάσε μὲ ὅλην τὴν δύναμιν «διὰ νὰ ἀπαλλαγῇ, ὅπως εἶπε, μίαν γιὰ πάντα ἀπὸ τὸ ἐνοχλητικὸ φάντασμα». Πράγματι ἕνα θορό σῶμα ἔπεσε ὡς τὸ χαμηλότερον σκαλοπάτι, ἀλλ' ὅταν ὁ κόμης καὶ οἱ ὑπηρεταὶ τοῦ ἐπλησίασαν πύργον ἐκεῖ τὸ πῶμα ἐνός στε-

νοῦ φίλου τοῦ κόμης, ὁ ὁποῖος εὐρίσκετο ἀπὸ ἡμερῶν εἰς τὸν πύργον. Ἐν τούτοις ἡ λευκὴ κυρία ἐνεφανίσθη μετὰ 30 χρόνια εἰς ἕναν ἄλλον οἰκονομικὸν πύργον διὰ ν' ἀναγγεῖλῃ τὸν θάνατον αὐτοῦ τοῦ ἰδίου κόμης τοῦ Βραδενοῦργου, ὁ ὁποῖος καὶ ἐπέθανε μετὰ τινὰς ἡμέρας.

Κατόπιν παρήλθεν ἄρκετος χρόνος χωρὶς νὰ ἐμφανισθῇ καθόλου ἡ λευκὴ κυρία, ὅταν αἰφνης κατὰ τοὺς Ναπολεοντείους πολέμους ἐνεφανίσθη τῇ 1809 εἰς τὸν Πύργον τοῦ Μπαρμούτ.

μεγάλαν αἶθυσαν πύργον τὸ τεράστιο τῶνα περμένο κάτω. Ταῦτοχρόνως ὁ φύλαξ τῆς αἰθούσας καὶ οἱ ἄλλοι στρατιῶται ποὺ εὐρίσκοντο εἰς τὸν διάδρομον ἐβεβόλυσαν ὅτι εἶδαν ἕνα ἄσπρο φάντασμα νὰ βγαίνει ἀπὸ τὸ μέρος στὸν ὁποῖον ἔπεσε τὸ τῶμα, ν' ἀνοίγῃ τὴν πόρτα καὶ νὰ χάνεται κατόπιν εἰς τὸν διάδρομον, ὅταν ὅλοι οἱ κοιμώμενοι μετὰ φῶτα στὸ χέρι. Ὁ Στρατηγός-Διοικητὴς ἐκάγχασε καὶ εἶπε ὅτι δὲν πιστεύει οὔτε μίαν λέξιν ἀπὸ ὅλη αὐτὴ τὴν φαν-

Τὸ φάντασμα τῆς λευκῆς κυρίας ἐμφανίζεται εἰς τὸν πύργον τοῦ Νόρεντσεργ.

ρία ἐμφανίζεται πάντοτε ἐκεῖ ὅταν πρόκειται νὰ συμβῶν μεγάλη γεγονότα. Ἀλλ' ἰδίως γεννήσεις ἢ θάνατοι. Προανγγεῖλεν οὕτως ἀπὸ διακοσίων καὶ πλέον ἐτῶν τὸν θάνατον πολλῶν πριγκιπῶν καὶ Βασιλέων. Καὶ ὁ φρειδεϊκὸς ὁ Μεγάλος ἀκόμη ἠναγκάσθη ν' ἀκολουθῇ τὸ μῆνυμά της.

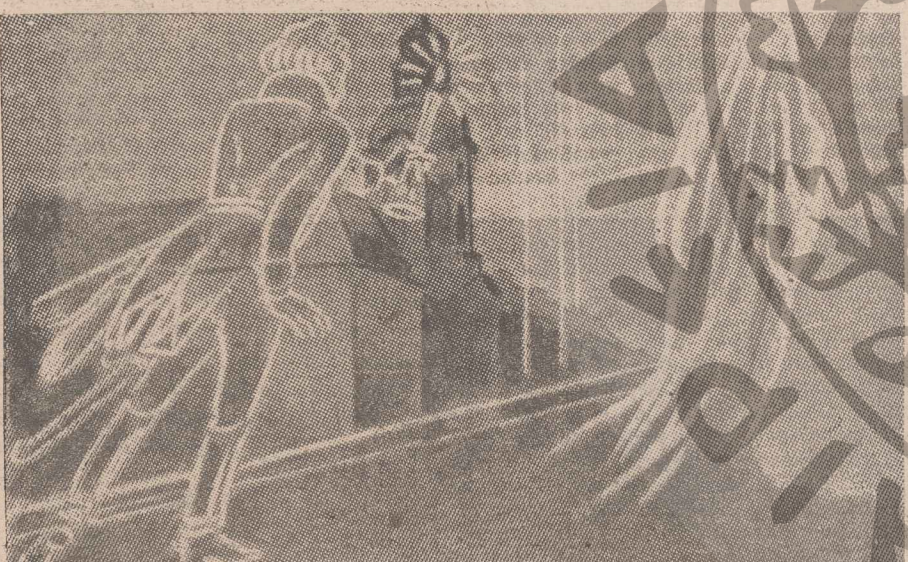
Κατὰ τὸν θάνατον δὲ τοῦ Γουλιέλμου τοῦ πρώτου δλοῦ ἐνθυμολογεῖται ὅτι μετὰ εἰς τὴν διπλὴν σείραν τῶν φοροφορεμένων ὑπηρετῶν, τῶν αὐλικῶν καὶ τῶν στρατιῶν, ἐπέλασε διὰ μίαν μίαν λευκοφορεμένην πριγκίπισσα, ἡ ὅποια ἐξηφανίσθη εἰς τὸ βάθος τοῦ διαδρόμου. Σχετικῶς ἀναφέρεται καὶ τὸ ἀκολουθοῦν συμβῆναι :

Τὸν Ὀκτωβρίον τοῦ 1806 καὶ ἀκριβῶς τὴν προτερεῖα τῆς μάχης τοῦ Ζαλφλντ ὁ πριγκιπὸς φρειδεϊκὸς-φερδινάνδος εὐρίσκετο εἰς τὸν Πύργον τοῦ Ρούντολτστὰτ εἰς τὸ Ἐπιτελεῖον τοῦ καὶ συνεζήτει μὲ τοὺς ἄλλους ἀξιωματικούς εἰς μίαν μεγάλαν αἶθυσαν. Μὲ τὴν τὸ μεγάλο ρολοὶ κτυπᾷ μεσάνυχτα καὶ ὅλοι βλέπουν αἰφνιδίως τὸν πριγκιπᾶ νὰ ἔκρηται. Περνᾷ τὸ χερὶ πάνω ἀπὸ τὰ μάτια του, ἀρπάζει ἕνα κερὶ, ἀνοίγει τὴν πόρτα καὶ ὁρμᾷ ἔξω. Ἐκεῖ τὸν βλέπουν ὅλοι νὰ παρακολουθῇ μὲ προσεκτικὰ βήματα μίαν νυναικῶν τυλιγμένην σὲ ἄσπρου σιελῶς. Εἰς τὸ βάθος τοῦ διαδρόμου ἐν τούτοις ἡ λευκὴ κυρία ἐνεφανίσθη. Ἐπὶ τῆς αἰθούσας ἀνελθόντῃς τῆς λευκῆς κυρίας εἶναι μὲ χαμηλὰ φωνὴν εἰς τὸν ἀκούστον τὴν ἄλλη μέρᾳ ὁ πριγκιπὸς ἔπεσε εἰς τὴν μάχην. Ὁ ὑποσπίτης τοῦ μάλιστα διατήρητο ὅτι ἡ λευκὴ κυρία ἐκάθιστο ἐπάνω σὲ μίαν πέτρα εἰς τὸν δρόμον ἀπὸ τὸν ὁποῖον ὁ πριγκιπὸς ἐπέλασε προχωρῶντας πρὸς τὸν ἐκθρόνον.

Τὸ φάντασμα τῆς «Λευκῆς Κυρίας» ποὺ ἐμφανίζεται στὰ διάφορα Αὐτοκρατορικὰ καὶ Βασιλικά Παλάτια ὡς προάγγελος δυστυχισμάτων ἢ θανάτου ἀλλὰ ἐνίοτε καὶ ὡς προστάτης εἶναι κατὰ τὸ μάλλον ἢ ἥττον γνωστός. Δὲν εἶναι όμως δεδωδὴ γνωστὸν εἰς ὅλους πᾶς τὸ πρῶτον ἐνεφανίσθη καὶ ποῖα εἶναι ἡ μέκρη τοῦδε, ἂς τὴν ποῦμε, σταδιοδρομία τοῦ.

Ψάρα ποὺ ὑποσέχουν ἀπὸ... ναυτίαν.

Πέντε χιλιάδες χρυσόφραγα μετέφεραν εἰς τὴν Ἀγγλίαν μετὰ τὸ ὕπερ-καρνεῖον «Ἀκουπιαν», 80.000 ἀνομολογῶντα μετὰ τὸ ὑπερκαρνεῖον «Πηρυγία» καὶ ἄλλαι 100.000 μετὰ τὸ «Βασιλίσσα Μαρία». Τὰ χρυσόφραγα αὐτὰ ἔχουν παραγγελθῇ διὰ διαφόρους χάριτας τῆς Βουλῆς. Ἐπὶ τῶν ὑπερκαρνεῶν μετεφέρονται μετὰ εἰς μεγάλας δεξαμενὰς τὰς τελευταίας ὅμως ἐξοδαμνῶν ὑπάρχοντων ἐν τῇ πόλει ἐκείνῃς ἐκλυδιζόντων καὶ αὐτοὶ οἱ πτωχοὶ κολλῶσι. Τὸ φάντασμα εἶπε, ὅτι πολλὰ ἐκατοντάδες ἀπὸ τὰ μεταφερόμενα χρυσόφραγα, ἐβόλυσαν κατὰ τὸ ταξίδιον. Τὸ περιέργον εἶπε, ὅτι παραπορήν τὰς χρυσόφραγα ὑπερέσαν ἀπὸ ναυτίαν ἢ Πηλὰ ἤρχισαν ἀκατάσχετον ἐμετῶν, ἕως οὗ ἐφθίσαν. Περισσότερον ἀπὸ ὅλα ὑπέφεραν τὰ ψάρια ποὺ τῶπον προσέσεως εἶχον τὴν ἰσχυρίαν.

Ἡ «Λευκὴ κυρία», ποὺ ἐπισκέπτεται τοὺς ἐγκαταλειμμένους πύργους, κίμνει τὴν ἐμφανίσιν της εἰς τὸν πύργον τοῦ Ἀϊντόν.

Πόσοι Γερμανοί σκοτώνονται κάθε ημέρα...

Σύμφωνα με την στατιστική που εδημοσίευσαν κατ' αυτές τις υπηρεσίες της Συγκοινωνίας της Γερμανίας περί των αυτοκινητιστικών δυστυχημάτων, 23 Γερμανοί φονεύονται καθημερινώς και 467 πληγώνονται εις διάφορα δυστυχήματα εξώ εις τους δρόμους. Από της 1ης Οκτωβρίου 1935 μέχρι της 30ης Σεπτεμβρίου 1936, εσημειώθησαν εν Γερμανία 263.000 δυστυχήματα, κατά τα οποία 8.500 άνθρωποι εγύρον τον θάνατον και 171.000 ετραυματίσθησαν. Εις την Άγγλιαν, κατά τας τελευταίας στατιστικάς, εντός του παρελθόντος έτους ετραυματίσθησαν από αυτοκινητιστικά δυστυχήματα 6.521 άνθρωποι και 218.798 ετραυματίσθησαν. Κατά μέσον όρον φονεύονται εν Άγγλεια 18 άνθρωποι την ημέραν συνεπεία αυτοκινητιστικών δυστυχημάτων.

Ζωγραφίζει επάνω σ' έστους άραχνες.

Ένας Βιεννέζος ζωγράφος, ο Ίουστίνος Έξορταν ζωγραφίζει επί επάνω εις συνήθιστα τελλάρια, αλλά επάνω εις έστους άραχνες. Από μικρό παιδί ο Έξορταν που είχε τό πάθος της ζωγραφικής, διάβαζε πως κατά τον 16ον αιώνα ήσαν της μόδας πίνακες ζωγραφισμένοι επάνω εις έστους άραχνες. Θέλησε να δοκιμάση και αυτός τας δυνάμεις του εις την τέχνην αυτήν. Από τότε ο Έξορταν δεν εθέστω παρά εις έρείπια και εγκαταλείμμενα σπήλια. Μάζευε, και ηγόραζεν ακόμη, έστους άραχνες. Έπειδή η ακουαρέλλα δεν έπαισιν εις τους έστους αυτούς, εξάρμαζε μόνον με λάδι. Ο μεγαλύτερος πίναξ του (ή δημιουργία του κόσμου), είνε ζωγραφισμένος επάνω εις ένα έστον άραχνης διαστάσεων 21 επί 27 εκατοστών του μέτρου.

Η (Μαύρη Χώρα) της Καλλιφρονίας.

Κατά την διάρκεια του περασμένου καλοκαιριού, περισσότεροι από 400 παραθεριστά της Καλλιφρονίας πέθαναν στα διάφορα νοσοκομεία μέσα σε φοβερούς πόνους, χωρίς ή αστυνομία να κατορθώσιν ν' ανακαλύψιν την αιτία. Όταν βρέθηκε ο ένοχος — η (μαύρη χώρα), ήλιος έπιστημονικάς ονομάζεται, και δεν είνε παρά μία μικρή άραχνη — ήταν άρρωστα. Οι τετρακόσιοι παραθεριστάι που είχαν πάει γιά να περάσουν εύκαριστα το καλοκαίρι τους, βρισκονταν ήδη στας αιωνίους μονάς !...

Ο μαλακός κεϊμάνος που ήταν περυσί ο έδην την Νότιο Άμερική, βοήθησε πολύ την αναπαράγωγη των βλαδερών αυτών εντόμων, τα οποία τό καλοκαίρι έγιναν πραγματική μάστιξ. Τό δάγκωμα τους έχει τις ίδιες συνέπειες που έχει και τό δηλητήριο του φιδιού. Άμέσως πίνουν τό θύμα διαπεραστικοί νόστιμοι σέ όλο τό σώμα και περιλούσι τό σώμα του κρύου ιδρώς ! Τό ζωφίο αυτό άνηκει στην κατηγορία των εντόμων που πλέκουν τό δικτά του σ' άδενδρα και τρυπούν με τό αικμηρά που νύχια ή μάλλον δαγκώνουν τό σώμα του ανθρώπου ή άλλων μεγαλύτερων ζώων.

Ο δόκτωρ Μπλάιρ τού Πανεπιστημίου της Άλμπανίας, άφησε έπιπνδες να δαγκωθί από μία (μαύρη χώρα) χάριν πειραματισμού. Τα συμπτώματα που παρούσαν τό δάγκωμα αυτό ήταν τρομακτικά. Η πείσις τού αίματος ελαττώθηκε σ' τό ελάχιστον, ή όρασις χάθηκε εντελώς και ή φωνή του μέλιν ακουγόταν. Κατά ούσους του άπέθαναν κάθε καρδιακτικό και τό έκαμαν εμβόλιο, παίρνοντάς αιμα από άλλον όμοιοπλήθ του. Μ' αυτόν τον τρόπο ούθηκε, ανακαλύποντας συγχρόνως και την θεραπεία τού δαγκώματος της δηλητηριώδους άραχνης. Η (μαύρη χώρα), της οποίας τό μέγεθος είνε όσο και τό μέγεθος ενός φασολιού, είνε συγγενής της αίσιατικής Χαραϊόφτας ή (μαύρου λόκου), της δηλητηριώδους άραχνης τού κόσμου, της οποίας τό δάγκωμα έπιφέρει τον θάνατο μέσα σέ δύο μέρες. Μία άλλη συγγενής της είνε ή Ιταλική Μελιμυκή, ή οποία δεν δαγκώνει, αλλά άφίνει ή άπογία της επάνω σέ διάφορα τρώφια τα όποια τρώγονται κατόπιν δηλητηριάζουν. Την δηλητηριώδη ενεργείαν αυτών των εντόμων την ενγύριζαν οι Ένδοι από πολλές εκατονταετηρίδες. Τά έλλωπων και βουτούσαν τό βελή τους γιά να είνε δηλητηριώδη.

Μία χώρα όπου αϊ έορταί διά τους νεκρούς αποτελούν την καλλιτέραν διασκέδαση

(Η διάσημος Γάλλος δημοσιογράφος Γιτάν, της οποίας εδημοσίευσαν πρό έβδομάδων μίαν όριον περιγραφήν της Σαγκάης, αϊώνια ταξιδιώτης, εύρεσκει τώρα εις τό Μεξικό, ίδου μία χαρακτηριστική ανταπόκρισις της από την έξωτική πατρίδα τού Παντού Βίλλο) :

Κάθε χώρα έχει τά περιεργά της, κάθε λαός τά έθιμα και τας συνήθειας του. Τά περισσότερα έθιμα είνε θεσπίως πε-

Ο Χάρος ταξιδιώτης

αυτά θέαματα, άνταρξιάζουν μόλις τό άντικρύσουν.

Εις τους δρόμους, επάνω σέ τραπέζια πλανοδίων πωλητών, είνε άραχισμένοι φαγάσιμοι σκελετοί, νεκροκεφαλάι που ήμπορούν να μαγειρευθούν, κόκκαλα πεθόντων που θα μεταβληθούν μετ' όλιγον εις πρώτης τάξεως έδεσμα. Οι πελάται συρρέουν, παρατηρούν, θαυμάζουν, σκολιάζουν και προμυθεύονται τά μακάβρια αυτά έμφορματά, ακόμη και όταν δεν τά χρειάζονται. Διότι πρέπει να γίνη κατανάλωσις, ή κίνησις δεν είνε οωστών να σταματήσει, οι νεκροί δεν θα εύρουν την ήσυχίαν των εν οι ζωντανοί τους περιφρονήσουν. Και όλοι έχουν νεκρούς, όλα την αιώνα γαλήνη των οποίων ενδιαφέρονται.

Τά θέατρα, οι κινηματογράφοι και όλα τά δημόσια θέαματα είνε προσποσμένα με την περίστασιον. Παντού επικρατεί μία τάσις προς έπίδειξιν μακαθρίων θεαμάτων, και ή τάσις αυτή γίνεται δεκτική από όλους με ένθουσιασμόν, πολλάκις κατά τρόπον θορυβώδη, με φωνάς και δαλαγμούς.

Ο σωφέρ που θα σάς μεταφέρει εις τό σπίτι σας, ο γκρουμ τού άσπασέρ, τό γκαρόν τού έστιατορίου, ακόμη και ο σπιτονοικοκύρης σας, είνε όλοι μετρημένοι εις σκελετούς, ή τούλάχιστον φέρουν μίαν νεκροκεφαλήν από χαρτόνι. Τό θέαμα, πρό παντός δι' εκείνους που τό βλέπουν διά πρώτην φοράν, είνε άνταρξιαστικό.

Τά παιγνίδια των παιδιών, ή γυναικείες τανάνες, οι όμβρέλλες, οι γραβάτες, τό πορτοφύλι, τίποτε δεν ήμπορεί να

Ο Χάρος τρώγει, διασκεδάζει, αναπαύεται...

ταμειωθεί εις Χάροντας. Βουλευταί, δικηγόροι, ιατροί, κληρικοί, την ημέραν έκείνην φέρουν όλοι νεκροκεφαλές, μερικά από τας οποίας είνε πραγματικά έργα τέχνης και στοικίζουν πανάκριβα. Την ημέραν έκείνην, ο θάνατος κυκλοφορεί παντού, και μόνον αυτός.

Άπόλυτος κυρίαρχος, πανταχού παρών, καταδικών τον πάντας, όπως οφείναι και εις την πραγματικότητα, ο θάνατος, άποτελεί και τό κατ' έξοχην θέμα συζητήσεως κατά τας ημέρας αυτές της «Εορτής των νεκρών». Όλοι προσφέρουν τό φοβερόν όνομα του και επικρατεί μία συνήθεια, κατά την οποίαν τά παιδιά που γεννώνται την ημέραν έκείνην, πριν από κάθε άλλην λέξιν, θα μάθουν άργότερα να προσφέρν τό όνομα τού θανάτου.

Έννοείται, ότι πολλοί εκμεταλλεύονται τό έθιμον αυτό διά να έμφληθούν κατά έναν όιονδήποτε τρόπον. Οι λαχανοπώλαι, μετρησιμοι εις σκελετούς, φωνάζουν εις τους διαδαστάς : «Προτού πεθάνετε, πρέπει να γνωρίσετε την καράν του άνελήστου κέρδους ! Έπειτα πού φέρουν νεκροκεφαλές από χαρτόνι, ή είνε άπλως μουτζουρωμένοι ίκετες !» (Κάμετε έλεημοσύνην εις ένα πτωχόν, αφού είνε ένδεχόμενος να πεθάνει άπόψε !).

Νέοι, κατά ζεύγη, μονομαχούν με ψεύτικα σπαθιά. Και με την αϊκήν των σπαθίων μίαν μικρήν φωσκακ που έχουν κρυμμένην εις τά ένδύματα, περιέχουσιν ένα ύγρον που όμοιάζει με αίμα.

Άκολουθεί ή μεταφορά τού δηθεν νεκρού εις τό σπίτι του και έκείθεν ή κηδεία, καθ' όλους τους τύπους, κατ' άπομίμνην της πραγματικής, εις όλας τας λεπτομερείας.

Υπάρχουν και ύπαιθριοι μικροπωληταί που έχουν ως μόνον έμπόρευμα μικρά διαγλυτάκια τού θανάτου εις μυρίας στάσεις και με μυρίας μορφάς. Μερικοί τών παρουσιάζουν μετρησιμομένους εις ευναντήν της πολιεύς έποχής, άλλοι εις χυρίκον, εις έρνάτην, εις κληνέμα, τού δειχόν παντός είδους επάγγελμα και είδικότητα. Υπάρχουν θάνατοι δι' όλα τά γούστα και όλα τά δαλάντα. Άρκει να έχη κανείς την ψυχικήν άντοχήν να έπιβερώση όλας αυτές τας λεγώμεν των θανάτων που είνε εκτεθειμένοι προς πώλησιν.

Οι εκπρόσωποι της Πολιτείας, της Έξουσίας, των Τεχνών, τού Στρατού, οι κατέχοντες σεβαστώτα άξιώματα, άν-

θρωποι σοφοί, που στέκονται εις την ύψηλότεραν βαθμίδα της κοινωνικής κλίμακος, δεν σκέπτονται καν ν' άποψήσουν τό έθιμον αυτό. Φαίνονται μάλιστα εύκαριστοι μόνον όσον άνέρχηται πού συντηρούν και αυτοί εις μίαν πάνδημον εκδήλωσιν, εις την οποίαν κατέχουν, ήλιως παντού άλλου, την πρώτην θέση.

Άνώτεροι άξιωματικοί, έπιβερωνόντες ένα στρατόν από σκελετούς, έχουν με-

Ο Χάρος έμπορος

ταμειωθεί εις Χάροντας. Βουλευταί, δικηγόροι, ιατροί, κληρικοί, την ημέραν έκείνην φέρουν όλοι νεκροκεφαλές, μερικά από τας οποίας είνε πραγματικά έργα τέχνης και στοικίζουν πανάκριβα. Την ημέραν έκείνην, ο θάνατος κυκλοφορεί παντού, και μόνον αυτός.

Άπόλυτος κυρίαρχος, πανταχού παρών, καταδικών τον πάντας, όπως οφείναι και εις την πραγματικότητα, ο θάνατος, άποτελεί και τό κατ' έξοχην θέμα συζητήσεως κατά τας ημέρας αυτές της «Εορτής των νεκρών». Όλοι προσφέρουν τό φοβερόν όνομα του και επικρατεί μία συνήθεια, κατά την οποίαν τά παιδιά που γεννώνται την ημέραν έκείνην, πριν από κάθε άλλην λέξιν, θα μάθουν άργότερα να προσφέρν τό όνομα τού θανάτου.

Γάμος με δεκαήμερον φανόποτι.

Οι ύδνγροι, οι τίς ύπαιθρου χώρος, και εκείνοι έννοείται πού έχουν την οικτικήν οικονομικήν εδύκεριαν, συνθίζουν τους γάμους των να τους κάνουν όσον τό δυνατόν περισσότερον μεγαλοπρεπώς και συνοδευόμενους από πολύημερον φανόποτι. Ο μεγαλοπρεπότερος τέτοιος γάμος, ο οποίος άποτελεί ρεκόρ διά την μεταπολεμικήν τούλάχιστον εποχήν. Έγινε τελευταίως εις την πολικην Κιοκάνιτσα, όπου ύπανδρεύετο ο πλούσιος γεωργικημπορίας Γιόζεφ Χάρδαθ. Τριακόσιους συγγενείς και φίλους του είχε καλέσει ο Χάρδαθ να παραστούν εις τον γάμον του, τού όποιου τό σκετικόν γλεντοκόπι διήρκεσε ένα δεκαήμερον.

Πράγματι, επί δεκα ημέρας ο γαμβρός έφιλοξένωνεν εις τό σπίτι του τους τριακόσιους προσκεκλημένους του διά να φάνε, να πιούνε και να γλεντήσουν εις ύγειαν των νενώνυμων. Κατά τό δεκαήμερον αυτό φαγοπήσι καταναλώθησαν 20.000 μπουκάλια κρασιού, 136 κατόπουλα, δύο άγελάδες, όκτώ γουρουνόπουλα και πολλοί χιλιόδες κόπελλα καφέ.

Τό θύμα

— Πώς διάβολο βγήκες τόσο γρήγορα από τήν φυλακήν ;
— Μην τά ρωτάς. Θύμα δικαστικής πλάνης.

ΟΙ ΧΟΡΟΙ

μέχρι όροφής. Ποτέ άς μη φέξη... Τά πάντα εδώ μέσα τό έχει άγγίζει ή Γοττεία—μάγισσα, Κίρκη— με τό μαγικό της τό ραβδί. Ός και αυτές οι δυσειδείς φαλάκρες έχουν μεταμορφωθεί σέ πλατεία, λαμπερά χαμόγελα. Πελώρη, τροπικά λουλούδια οι τουαλέτες των γυναικών. Στα άνοιγμένα ρόδα τού μειδιάματος των πάνε και κάθονται μικροί έρωτες. Και μεθούν κι αυτοί πίνοντας την δροσιανή και τό νεκταρ των χειλέων. Οι σεραπαντίες, όμως, στήθ. Άλλες, πάλι σεραπαντίες άναλαμδάνουν την πλεγυρα φηκν έπικοινωνία μεταξύ δύο καρδιών. Ξετυλίνονται από τραπέζι σέ τραπέζι κι όταν φθάσουν εις τόν προορισμόν των και ένώσουν, σάν με κλωδίο, τις δύο ύπάρξεις, σκάει ηλεκτρικός σπινθήρ, στή κελία τό μειδίαμα της φιλοφροσύνης. Οι πόθοι φουσκώνουν, παίρνουν τό σκίμα πολυχρόμων μπαλονιών και πλανώνται δόριστα στην αίσουσα. Και ή Μέθη άκούραστη, με φλεγόμενα μάγουλα και όταν άνασταμμένα μαλλιά γυρίζει στή τραπέζια και κερνά τό κρασί, τόν έρωτα, την χαράν...

Αυτή είνε ή ζωή, σάς ακούω να ψιθυρίζετε. Βεβαίως. Και τί περιμένετε ; Γιατί δεν άπλώνετε τά χέρια σας να τήν άγκαλιάσετε ; Όρίστε ή εύκαιρία. Η μουσική άρχίζει ένα ταγκό. Χορεύετε δεσποινίς ; Η χίμαιρα φτερουγίζει τώρα στους βράχιονες σας. Μισοκλείνετε τά μάτια από εύτυχία. Σας μισούν και οι ηλεκτρικοί γλόμποι. Κι αυτοί χαμπλάνουν τό όλόφωτο μάτια των. Μέσα σ' τό ήμισυ της αιώσεως τρεμουλιάζουν οι φλόγες της πυρκαϊγής τούτων καρδιών. Μενεξέδες μάς παίρνουν. Μα τί είνε εδώ και χορεύει ταγκό ο Ζεύς με την Δανάη ; Διότι (Χρυσή βροχή) κατακλύζει την πίστα. Είνε ή βροχή τών κομψοτήτων...

Έξω έννοιες ! τά κεφάλια ταλαντεύονται άπάνω σ'τους ώμους με την ελαφρότητα των μπαλονιών, που ταλαντεύονται άπάνω από τά χορεύοντα κεφάλια. Ούτε παρελθόν ούτε μέλλον ύπάρχει. Στο παρκέ τού χορού κυριαρχεί ή ζωή της στιγμής. Έχουμε μονάχα τό σκεπτόμε, ότι κρατούμε στην άγκαλιά μας μία φορά κι έμείς την χίμαιρα. Άλλά τί άργκίνκντο και χονδροειδές πράγμα που είνε ή σκέψις σέ τέτοιες στιγμές. Παθαίνει τράκ. Διότι δεν προσφάνουμε να καλοσκεφθούμε την ευδαιμονία μας και ή χίμαιρα πετά σέ άλλη άγκάλια. Και

σεκόμαστε εκεί σάν καζοί και την άποκαιρετούμε με ήπιοτικήν ύπόκλησιν. Η όρχήστρα άρχίζει άλλον σκοπόν. Και άρχίζει πάλι τό κυνήγι της χίμαιρας. Ένα κυνήγι, πού μάς εδάπτει τους πόθους και τους άφίνει να λυσιούν στις ίδιες των τις φλόγες. Τί μαρτυρική αυτοθυσία πόθων ! Όσο γιά την χίμαιρα, δεν έπείσθητε ακόμη να την άφισετε να πάσ σ' τό καλό ; Δεν καταλάβατε, ότι άπό την καταδίωξιν της θα σάς μείνι μονάχα τό λαχάνισμα ; Πόσο φευγάλα είνε μία βραδυά χορού. Αυτή είνε ή μοίρα όλων των ώραιων πραγμάτων. Η ζωή, όταν άποφασισή να μάς χαρίση λίγη ευδαιμονία, τριποδίζει σάν άρηνισμένο άλλογον. Άπόψε δεν προσφάσαμε ν' άναστανέσουμε άπό εύτυχία. Δεν προσφάσαμε να νουήσουμε την τριφερότητα ενός γυναικειού μπράτσου. Δεν προσφάσαμε να σκηματίσουμε στην ψυχή μας έστω και με τις νερομπογιές της προχείρου έντυπώσεως την ακουαρέλλα μιας γλυκειάς και ώραιας μορφής. Τό μοντέλο έχάθη εις την ζίννη της χορευτικής βραδυάς. Πριν καλογνωρισθούμε μεταξύ μας, πριν κατεβάσουμε τις μόσκες, να πάλι, τά φώτα κατεβαίνουν και όταν ζανασκορπίσουν τό άπλετον φώς των, κυττάμε γύρω μας και βλέπουμε άραιωμένα τά τραπέζια. Συμπαθή πρόσωπα, έξηφανίσθησαν. Άκούσαμε μονάχα τό άποκαιρετιστήριο φρού-φρού τού φουστανιού των. Μα τόσο γρήγορα ; Ούτε τά πεύ έφήμερα λουλούδια δεν χάνον, τα τόσο άπότομα, όσο τά μειδιάματα των γυναικών μιας χορευτικής έσπερίδος. Έσχάθηκαν ρυθίσιμα σ'τόν άνάσθη κομμένο γιάκω τού πανωφοριού...

Τί άπέμεινε άπό την γοητεία ; Λίγος καρποπόλεμος στις πτυχές των ρούχων μας. Και κάμποιση μικρή νοσταλγία καθισμένη σάν σκηνή στην ψυχή. Οι δάκρυες τών ηλεκτρικών, πού λίγο πριν έπανιδίζαν σέ άδονες κενταύρες, σέ μαργαριτάρια δοντιών και σέ άστερισμούς κοσμημάτων τώρα έρχονται σάν παγερόες βελόνες και καρφώνουν την πλνή μας σ'τό τραπέζι. Έ, φίλοι μου, σεις δεν είσαστε πού μπήκατε πρό όλίγου εδώ μέσα έλασσοί σάν πεταλούδες. Πώς καταντήσατε έτσι ; Τί διάβολο ; Τό σμόκιν σας έγεινε από μολυβί ; Σωριαστικέτε εκεί στην γυνίαν τού τραπέζιού σάν οπασμένα παιδικά άθύρματα. Η μάλλον διόετε την έντύπωσιν τερροδοχία, εις την οποίαν έκπασαν ήνευρα και πόθοι και άφισαν την θλιβερήν τον σάκτι. Δεν βαρεσθε. Δεν είνε τίποτε τό σπουδαίο, να κάθεσθε να τό σκεφτόσθε. Άηλούστατα, έπέρασαν όλα και ή χίμαιρα πετά σέ άλλη άγκάλια. Και

Μα τί ; Είκατε μήπως την παραλόγον άζήλιαν να κρατήσουν οι αισθηματικοί όσοι οι, μέσα σ'τους όποιους σάς έμπλεξε γιά μία στιγμή μία τραλή σεραπαντία ; Μα έσχάσατε ότι οι σεραπαντίες είνε άπό χαρτί και σπάζουν τόσο εύκολα ; Έπειτα, πού έζρετε ; Μπορεί αυτοί οι δεσμοί άν κρατούσαν, να ένγίνοντο άργότερα δεσμά σκολιάς. Καλλιτέρα λοιπόν έτσι. Παρτε παράδειγμα λημονιάς από τις μοτιάτες. Ίδέστε τις, σωριασμένες εις την γυνίαν, έγκαταλειμμένες και άδειες. Έδωσαν τό είνε των και την ύψυχην των σ'τό άποψιόν γλέντι. Και δεν μετανοούν ν' αυτό καθόλου. Ούτε κάμνουν, όπως έσείς, αϋτήν την ώρα θλιμμένους συλλογισμούς. Καίτις σεραπαντίες τις καβέντες μήπως τις περιμένει καλύτερη τύχη ; Άδριο πρην-πρην, μαζύ με τόν καρποπόλεμο, θα τις σπαράξ ή σκηνία της καθάρσεως σ'τόν τενεκέ των σκουπιδιών...

Άγαπητέ πιερότε, έρεχσάε την τήν κολομπίνα σου. Έφωνε μαζί με τους άλλους. Σήκω, πάμε. Θα πάρουμε τσιγά ; Όχι ! Καλλιτέρα με τά πόδια, να φιλοσοφώσουμε και λιγάκι περπατώντας ύπό τά τελευταία τρεμουλιάσματα των πρηνών άστρων. Πάμε ψυχρά ! Έξέ βλεπω πού τρέμεις. Μήπως είνε από τόν ψυχρόν άέρα πού πνέει στην άδελή ψυχή σου ; Πάντως κανέλλη ψυχρά ! Αυτό τό πρηνό πρηνό καρδιά ! Σα πλάκωνε βρε άδερφ ! Ναι, αλλά στην αίσουσα τού χορού πρό όλων των όρων σέ άκουω να είχαίκα να μη εσέη ποτέ. Πάντως άγαπητέ — δεν είπαμε να φιλοσοφώσουμε λιγάκι ; — νομίζω ότι τό έμαθες καλά τό μάθημα της ζωής. Κοιμάξ ! κανείς, προτεινόμεται γιά μία βραδυά, σάν την άποψιόν. Για ν' άγκαλιάσθ την χίμαιρα της ευδαιμονίας. Και τό πρηνό σφίγγει τους βραχιόνες του και δεν άγκαλιάζει, παρά τόν ψυχρό άέρα της πρηνής λεωφόρου. Τί σκεφτόσαι, άγαπητέ πιερότε ; Ν' αλλάξες τακτική ; Αυτό άποκλείεται. Σε λίγο ν' άνατείλ η ήλιος και θα κάμν ν' άνθίσουν στην ψυχή σου νέα δένδρα και νέοι πόθοι. Άδρ — βραδυά ένα νέο σιδέρωμα τού σμόκιν και εδω είμαστε πάλι ! Εις καταδίωξιν της χίμαιρας της ζωής...

Ένας όδοντο-ιατρός... Ένας φρε-νολόγος... και ένας κολυμβητής

ΠΩΣ ΔΙΕΣΚΕΔΑΖΕ Ο ΚΟΣΜΟΣ ΑΛΛΟΤΕ

ΤΟ ΑΛΗΣΜΟΝΗΤΟ ΓΛΕΝΤΙ ΤΟΥ ΠΑΛΗΟΥ ΚΑΡΝΑΒΑΛΙΟΥ

Ίδου πώς έώρταζαν τις Άπόκρνες έδώ και άλλοι τα παλιά καλά χρόνια

ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ ΕΝΟΣ ΝΟΣΤΑΛΓΟΥ...

Έδώ και κάμποσα χρόνια, τις ημέρες αυτές, η Άθήνα βροχάει σε πραγματικό συναγερμό. Και όχι μονάχα η Άθήνα. Κάθε πολιτεία και κάθε χωριό έννοιασε να γιορτάσει το καρναβάλι κατά τον πιο θορυβώδη τρόπον, με την

κη του πολιτισμού και ότι στο κάτω-κάτω, μπορούσε κανείς να γλεντήσει το ίδιο σ' ένα κλειστόν χώρο, όπως στο ύπαιθρο. Έκείνοι όμως που είδαν και έγγλέντισαν τα παλαιότερα καρναβάλια, επιμένουν να λένε ότι δεν είναι

πρόγραμμα, που ήταν πάντα αρκετά ενδιαφέρον. Σπή μέση μιάς πλατείας έστηναν ένα σπύλον, στην κορυφήν του οποίου έκρεμωσαν ένα χοιρομέρι και μία σασκούλα με αρκετά άσημνα τάλητρα. Ό-

πιοις κατάρθωνε να σκαρφαλώσει ως εκεί πάνω, έβγαζε, έπειτα η Άλλα που να σκαρφαλώσει με λίπος και όταν, έπειτα από μύριους κόπους, κατάρθωνε να σηκωθεί μισό μέτρο από το έδαφος, γλυστρουσε πάνω κάτω, συνοδευόμενος από τον γιοχάισμα του πλήθους.

Το φαντάζεσθε αυτό το θέαμα ; Η πλατεία είναι γεμάτη κόσμο που παρακολουθεί με ενδιαφέρον και αγωνία τις άπελπιτικές προσπάθειες του μακαρεμένου άλτην να κερδίσει μερικά έκατοστά, να εξουδετερώσει την απόστασιν που τον χωρίζει από την λείαν. Οι περισσότεροι είναι ζυπόλντοι, για να μπορούν να κρατηθούν καλλίτερα, ενώ

πιοις κατάρθωνε να σκαρφαλώσει ως εκεί πάνω, έβγαζε, έπειτα η Άλλα που να σκαρφαλώσει με λίπος και όταν, έπειτα από μύριους κόπους, κατάρθωνε να σηκωθεί μισό μέτρο από το έδαφος, γλυστρουσε πάνω κάτω, συνοδευόμενος από τον γιοχάισμα του πλήθους. Το φαντάζεσθε αυτό το θέαμα ; Η πλατεία είναι γεμάτη κόσμο που παρακολουθεί με ενδιαφέρον και αγωνία τις άπελπιτικές προσπάθειες του μακαρεμένου άλτην να κερδίσει μερικά έκατοστά, να εξουδετερώσει την απόστασιν που τον χωρίζει από την λείαν. Οι περισσότεροι είναι ζυπόλντοι, για να μπορούν να κρατηθούν καλλίτερα, ενώ

Το φαντάζεσθε αυτό το θέαμα ; Η πλατεία είναι γεμάτη κόσμο που παρακολουθεί με ενδιαφέρον και αγωνία τις άπελπιτικές προσπάθειες του μακαρεμένου άλτην να κερδίσει μερικά έκατοστά, να εξουδετερώσει την απόστασιν που τον χωρίζει από την λείαν. Οι περισσότεροι είναι ζυπόλντοι, για να μπορούν να κρατηθούν καλλίτερα, ενώ

Το φαντάζεσθε αυτό το θέαμα ; Η πλατεία είναι γεμάτη κόσμο που παρακολουθεί με ενδιαφέρον και αγωνία τις άπελπιτικές προσπάθειες του μακαρεμένου άλτην να κερδίσει μερικά έκατοστά, να εξουδετερώσει την απόστασιν που τον χωρίζει από την λείαν. Οι περισσότεροι είναι ζυπόλντοι, για να μπορούν να κρατηθούν καλλίτερα, ενώ

Το φαντάζεσθε αυτό το θέαμα ; Η πλατεία είναι γεμάτη κόσμο που παρακολουθεί με ενδιαφέρον και αγωνία τις άπελπιτικές προσπάθειες του μακαρεμένου άλτην να κερδίσει μερικά έκατοστά, να εξουδετερώσει την απόστασιν που τον χωρίζει από την λείαν. Οι περισσότεροι είναι ζυπόλντοι, για να μπορούν να κρατηθούν καλλίτερα, ενώ

Το φαντάζεσθε αυτό το θέαμα ; Η πλατεία είναι γεμάτη κόσμο που παρακολουθεί με ενδιαφέρον και αγωνία τις άπελπιτικές προσπάθειες του μακαρεμένου άλτην να κερδίσει μερικά έκατοστά, να εξουδετερώσει την απόστασιν που τον χωρίζει από την λείαν. Οι περισσότεροι είναι ζυπόλντοι, για να μπορούν να κρατηθούν καλλίτερα, ενώ

Το φαντάζεσθε αυτό το θέαμα ; Η πλατεία είναι γεμάτη κόσμο που παρακολουθεί με ενδιαφέρον και αγωνία τις άπελπιτικές προσπάθειες του μακαρεμένου άλτην να κερδίσει μερικά έκατοστά, να εξουδετερώσει την απόστασιν που τον χωρίζει από την λείαν. Οι περισσότεροι είναι ζυπόλντοι, για να μπορούν να κρατηθούν καλλίτερα, ενώ

Το φαντάζεσθε αυτό το θέαμα ; Η πλατεία είναι γεμάτη κόσμο που παρακολουθεί με ενδιαφέρον και αγωνία τις άπελπιτικές προσπάθειες του μακαρεμένου άλτην να κερδίσει μερικά έκατοστά, να εξουδετερώσει την απόστασιν που τον χωρίζει από την λείαν. Οι περισσότεροι είναι ζυπόλντοι, για να μπορούν να κρατηθούν καλλίτερα, ενώ

Άποκριάτικο γλέντι εις ένα χορόν μετρηφισμένων που έδόθη την παρελθούσαν έβδομάδα εις το περίφημον έξοδοαχέον «Νεγκρέσκο» της Νικαίας.

δημιουργία ενός άληθινού πανδαμονίου που άνεσώταπνε όλες τις συνοικίες.

Μασκαρεμένοι ή όχι, ο κόσμος έχυνόταν στους δρόμους, έκανε φασαρία, έφώναζε, έδημιουργούσε μιά ά-τύμοφαιρα χαράς και γλεντιού. Τα πειράγματα ήταν στην ημερησίαν διάταξη και οι παρεξηγήσεις, φυσικά. Τις Κυριακές, όταν ο κόσμος ήταν πειό έλεύθερος, με κλειστά τα καταστήματα και τα γραφεία, η εκδήλωση αυτή της χαράς έπαιρνε τον χαρακτήρα πανδημίου συναγερμού.

Αυτά συνέβαιναν έδώ, στην Έλλάδα. Φαντασθήτε τώρα τι γινόταν στις μεγαλοπόλεις του Έξωτερικού, στα μέρη που διεκδικούν τον τίτλον της πατρίδας του καρναβαλιού, όπως η Νικαία, η Βενετία, το Παρίσι...

Ήταν η μακαρία εποχή κατά την ό-ποιαν έδαναν το τεράστιο ποσό για να γιορτάσει το καρναβάλι, με όλην του την μεγαλοπρέπειαν. Οι δρόμοι και οι πλατείες είχαν μυθώδη στολισμόν, με έξοδα του Δήμου ή και διαφόρων Όργανώσεων που άναλάμβαναν την πρωτοβουλίαν αυτήν.

Σε μερικές πόλεις, πρό παντός της Άιταλίας, ο έορτασμός του καρναβαλιού είχε πάντα εξαιρετικην μεγαλοπρέπεια. Διάσημοι καλλιτέχναι έτοιμάζαν άρματα πολυτελέστατα, που έστολίζαν όλόκληρην περιουσίαν, τα καλλιτέρα των όποιων έδραβούντο σε διαγωνισμόν. Και ο κόσμος γλεντούσε μονάχα με την θέαν του λαμπρού στολισμού και των άρμάτων που έκαναν διαρκή παρέλαιν στους δρόμους και τις πλατείες.

Ήταν η μακαρία εποχή κατά την ό-ποιαν τα καρναβάλια έωρτάζοντο στους δρόμους. Έπειτα, ξαφνικά, τα πράγματα μετεβλήθησαν. Ό έορτασμός αυτός περιωρίστηκε σε κλειστόν χώρο, στο ντάνσιγκ και στα θέατρα. Είπαν ότι την άλλαγήν αυτήν την έπέβαλε η άνάγ-

καθόλου το ίδιο. Τότε έγλεντιόσε όλος ο κόσμος, ά-κόμα κι αυτοί που δεν μπορούσαν να διαθέσουν ούτε μιά πεντάρα για διασκέδαση, (και ήταν τόσο λίγοι !...).

Έγλεντούσαν με τους άλλους, με τις πορελάσεις των άρμάτων και των μακαρεμένων άλτην, με τα τόσα δωρεάν θέαματα που δεν έλειπαν από καμιά πλατεία, από κανένα σταυροδρόμι.

Οι πλούσιοι, αυτοί που μπορούσαν να διαθέσουν ένα ποσό για να γλεντήσουν ο κοσμάκης, έδιναν ευχαρίστησιν στον χορόν τους, έστω και αν δεν έπρόκειτο να λάβουν αυτό μέρος εις το γλέντι, ούτε καν ως θεαταί. Μία επιτροπή άναλάμβανε να καταρτίσει το

Τό άρμα του Ιταλικού Καρναβαλιού, κάμνει την εμφάνισίν του εις το Βια-ρέτζιο.

Σύγχρονος : τουρισμός

ΜΙΑ ΠΟΛΙΣ ΠΟΥ ΖΗ ΑΠΟ ΤΟΝ ΣΑΙΞΠΗΡ

Ή κερδοφόρος βιομηχανία της πόλεως Στράντφορντ, άπου έγεννήθη ένας από τους μεγαλειτέρους ποιη-τάς του κόσμου.

Όλίγα δια την ζωήν του

Στο βιβλίο των βαπτίσεων της ένορίας της Στράντφορντ επί του Αέον, έτέλλο που την έποχή εκείνη, όπως σε όλα τα άλλα μέρη του κόσμου άλλως τε, άπέτελει το έπισημο μητρώον των γεννήσεων, μπορεί να διαβάσει κανείς αυτήν την έγγραφη την όποιαν έκανε σε άσχημη λατινική γλώσσα ο έφημέριος της έκκλησίας :

1564, 26 Άπριλίου

Ο Ούιλλιαμ, υιός του Τζών Σάιξπηρ

Τό παιδί είχε γεννηθή ίσως την προτεραία. Ή παράδοσις φέρει ως ήμερομηνία γεννήσεως του μεγαλειτέρου ποιητού της Άγγλιας την 23ην Άπριλίου έ-

Σάιξπηρολατρεία ή τουριστική εκμετάλλευσις εις ένα δρόμον του Στράντφορντ επί περιγηγιάτ διαδέρ-ζον με διαποληγμένην έκκλησιν την έπιγραφην : «Το καράς δ... Σάιξπηρ !»

μία μικρή έξοχική πόλις, στις όχθες ενός ήσυχου ρομαντικού ποταμίσκου, μεταξύ άγρών, δασών και λειβαδιών και το μόνον πράγμα που την διακρίνει από ένα σωρό άλλες τέτοιες μικρές άγγλικές πόλιν-χνες, είναι ακριβώς ότι γεννήθηκε εκεί ο Σάιξπηρ και ότι εκεί άσ-σώρη για να πεθάνη. Ό πατέρας του όηρηε για λίγον καιρό και άμ-μαρχος της πόλεως, όταν ο Σάιξπηρ ήτο ήλικίας τεσσάρων έτών. Ή εφημερία όμως της οικογενείας δεν έκράτησε πολλά χρόνια. Ό πατέ-ρας, εργατικός και έξυπνος χωρικός, έκανε ταύτοχρόνως πολλές άλλες δουλειές. Αυτές τον έπλούτισαν, αλλά και, όταν έηληθε κάποια κρίσις, τον κατέστρεψαν. Ό Ούιλλιαμ Σάιξπηρ μπήκε στην Σχολή της Στράντφορντ εις ήλικίαν 8 έτών και ήκολούθησε τα μαθήματα του επί έξι έτη περίπου, δηλ. ως φαίνεται, μέχρι της πτωχεύσεως του πατρός του. Δεν είναι γνωστόν τι έκαμε ο ποιητής εις τα άμέσως με-τέπειτα χρόνια. Τό βέβαιον είναι ότι εις ήλικίαν 18 έτών έπανδρεύ-θηκε με την Άνναν Χάτγουοκ, 26 έτών, της όποιας το σπίτι σώζε-ται έπίσης εις απόστασιν όλίγων χιλιομέτρων από την Στράντφορντ. Άνεξαρτήτως του ότι ο γάμος αυτός όηρησε δυστυχώς δια τον Σάιξ-πηρ και το έξοχικό αυτό σπίτιάκι έπίσφρει φυσικά το ένδιαφέρον και την περιέργειαν πολλών πιστών. Κατ' αυτόν τον τρόπον ή μικρή πό-λις της Στράντφορντ, μπορεί κανείς να πη ότι ζή κατά μέγα μέρος από τον μεγάλον υιόν της. Τελευταίως οικοδομήθη εκεί ένα λαμπρόν θέατρον, το θέατρον Σάιξπηρ, εις το όποίον κάθε καλοκαίρι δίδονται παραστάσεις των έργων του ποιητού, όσας των καλυτέρων παραστά-σεων του άγγλικού θεάτρου. Αι έορταί αυτάί, όπως αι του Μπαρόντ και όσας αι του Σάλτσμπούργκ, συγκεντρώνουν πολυπληθέστατον διεθνές, έκλεκτόν κοινόν. Έννοείται ότι ή εκμετάλλευσις εκ μέρους των κατοίκων της Στράντφορντ, της ιδιαιτέρας αυτής έννοιας του σύ-ρανον, χάρις εις την όποιαν ο Σάιξπηρ έγεννήθη εκεί, έκδηλόταται παντοιοτρόπως. Υπάρχουν γκαράζ και ταξέρες στο όνομα του ποιη-τού, αίθουσα τείου στο όνομα της γυναίκας του και το όνομα του μεγάλου ήθροισού Γκάρμπρι, ο όποιος τον 18ον αιώνα έπέβαλε τα έργα του Σάιξπηρ στην άγγλική σκηνή και πωλούνται παντός είδους προτομές του ποιητού και άλλα σχετικά αντικείμενα ως και παιγιό-χαρτα με τις εικόνες των ήρώων, των κυριώτερων έργων του.

ΤΟ ΑΗΔΟΝΙ ΤΗΣ ΟΘΟΝΗΣ

Ή κοσμογάππη Μάρθα Ένγκερθ, που έθαυμάσθη εις ένα εξαιρετικόν φίλμ, το «Άνοιξιτικές Άγάπες» γυ-ρίζει ήδη μίαν ταινίαν εις την «Όφθα» με παρτενάρ της τον περίφημον Κεπούρα. Άνωτέρω : Ή διάσημος καλλι-τέχνις εις μίαν σκηνήν του έργου.

Έκλεκτοί στίχοι

Άκρόπολις

Μόνος, περήφανος, στον αϊθέρα
Γύριζε ο ήλιος χρόνια και χρόνια,
Τη γη κυπνώντας με περιφρόνη.
Μά την Άκρόπολι είδες μιά μέρα
Μεσ' απ' τα σύννεφα για προβάλλει
Με θαυμάσιας τέχνης καλλιή.
Την είδες, άπόμεινε μαγεμένος,
Και στην ψυχή του τη φλογισμένη
Ένοιωσε αγάπη που αιώνα μένει.
Κι' απ' τους αϊθέρες ο έρμυτευ-
μένος,
Μόλις προβάλλει σ' αυτήν αγνάν,
(για
Σκορπάει χρυσάφια, ρόδα, δισαύ-
γνια)

Άπ' τα φίλια του τα φλογισμένα
Έχει το μάρμαρο ζωντανέψει
Και με ήλιονέγγιπτι λάμπει σκέψη.
Κι' από βαρδάρους κι' αν είν' οπα-
(αμέ-
να)
Εινε γαλάζια κι' έλο διαφάνεια,
Πιότερη σκέψη και φως σκορπούνε.
Και για να βλέπει την όλη μέρα
Σκορπάει τα σύννεφα και τα ούρα
(για
Εινε γαλάζια κι' έλο διαφάνεια,
Πιότερη σκέψη και φως σκορπούνε.
Και για να βλέπει την όλη μέρα
Σκορπάει τα σύννεφα και τα ούρα
(για
Εινε γαλάζια κι' έλο διαφάνεια,
Πιότερη σκέψη και φως σκορπούνε.
Και για να βλέπει την όλη μέρα
Σκορπάει τα σύννεφα και τα ούρα
(για

Κ. ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗΣ

Πεζά τραγούδια

Εις αυτή ώρα

του Βαμπιντρανθ Ταγκόρ

Εινε ή ώρα που έρχόταν άλλοτε Ε-
κείνη... Εινε ή ώρα που το δωμάτιό μου
γινόταν ή καοστήν του άδονκρίτου αή-
του μαργαριταριού. Εινε ή ώρα που την
αντίκρυζα να παρουσιάζεται μπροστά
μου σαν θεα και μ' έκανε να νιώθω ή-
λιγγος.
Να λείψ τάχα τώρα μέσα της πως κανέ-
νας στον κόσμο δεν ήμμορε να της ά-
σπρη την εδωχία που κορφακε ο έός
μας. Να λείψ τάχα πως τόση εδωχία δεν
ήμμορε να βαστάει περισσότερο ;
«Ό! να ήμμορεσα μονάχα να την δώ
ή τούλάχιστον, να την άκούσω !
Κι' ήμμορε να περάσω από τους δρόμους
που πέρασε εκείνη και να γνωρίσω α-
υτός που την συναπάντησαν !...
Εινε ή ώρα που έρχόταν κοντά μου...
Δεν άποφαιόζε να θάλη την καλύπτρα
της παρά μόνον όταν τοποθετούσα την
λάμπα άπάνω στο φανοστάτι της διπλά-
νης σάλας. Τότε, μέσα στο πλούσιο
τριανταφυλλένιο φως που έπεφτε από
κει, έμοιαζε σαν σπαθί μέσα σε χρυσό
θιγκάρι.

Τό ελληνικό τραγούδι

Τα δεμάτια

Έσθουλα με τα μάτια μάνα
Πες μου γιατί κάθε φορά
που θυμωιάσεις τα δεμάτια
τα όλοχρυσά και καρπερά
χαμονέλας από καρδιά.
Έσθουλα με τα μάτια μάνα !
Μου λέει η νεή και κοκκινίζει
«Καθένα απ' το δεμάτι αυτό
που σαν χρυσάφι λαμπυρίζει
και κρύβει σπαρτί ζήλοστο
προκόμιο μου φέρνει λατρευτό,
μου λέει ή νεή και κοκκινίζει.
Και μεσ' ότου θέρους το λισπύρι
ραβίζα βροιά τη λυγέρη
κι' ό νοσός της στο δούνα ή σφει
που ό πιστικός την καρτερεί
και να την πάρη καρτερεί
σπής Παναγιάς το πανηγύρι»
Γ. ΣΤΡΑΤΗΓΗΣ

Τετράστιχα

Στης νύκτας το γοργόνειρο και σε
(μιά σκέψη μιά διαδίνει
πολλές φορές δάκρυα ζήλ' ή
(άπερσντη) οίκουμένη.
Στον τετράστιχο στίχο του κι' ένας
(ποητής) μπορεί να κλείση
του Ντάντε όλη την Κόλασι κι' έλο
(το λυρικό) μεθύσι.
Κ. ΠΑΛΑΜΑΣ

ΛΙΛΙΠΟΥΤΕΙΑ

Η ΝΕΚΡΟΚΕΦΑΛΗ ΠΟΥ ΠΕΡΠΡΑΤΟΥΣΕ

Μία παράξενη, άπιθανη, κι όμως έντελως άληθινή ιστορία.

ΕΝΑ ΚΑΘΕ ΒΔΟΜΑΔΑ

Καθόμαστε μιά καλή παρέα στο παραλιακό κέντρο, δίπλα στο κύμα, το μαγευτικό ηθιστό. Ήταν μιά μέρα χαρά Θεού. Τα κυματάκια, ανάλαφρες ρυτίδες, λαμπύριζαν κάτω απ' τις θερμές άχτίδες του ήλιου κι η άμμοσφοίρα ήταν τόσο γλυκεία, που θα πιστεύαμε πως ήταν άνοιξη, αν στο βάθος του ορίζοντα, τα βουνά της Πελοποννήσου και της Στερεάς, δεν μας θύμιζαν με τις λευκές κορφές τους πως βρισκόμαστε ακόμη στα μέσα του Φλεβάρη. Ός τόσο ήταν άσωστη μαγεία το χειμωνιάτικο αυτό άπομνημείο, που, παραδομένο στη γλυκερά νύκτα, ρουφούσαμε άχόρταγα τον θαλασσινό αέρα με την λεπτή, άχάριστη ευωδιά του φρεσκοκομμένου καρπούζιου.

Σε μιά στιγμή κάποιος, ένα γεροντάκι, φτωχικά ντυμένο, προχώρησε δειλά-δειλά κοντά μας κι άπλωσε το χέρι με τον χαρακτηριστικό τρόπο του ζητιάνου.

—Κύριε Άλφσον, Κύριε Άλφσον... μοιραίωσε δύναντας τα μάτια άπλανη προς τον ουρανό.

—Ένας από την παρέα τούδωσε κάτι και το γεροντάκι άπομακρύνθηκε με άργα, φοβισμένα βήματα, μοιρμυρίζοντας άδιάκοπα : «Κύριε Άλφσον, Κύριε Άλφσον».

—Τι νούμερο είχε αυτό πάλι ; ρώτησα.

—Ω, μιά πολύ θλιτερή, όσο και κομμική ιστορία, άπληττος ο Μίμης, ένας καλόκαρδος κι άγναπτός φίλος, θάριζε να στην διηγηθώ.

—Παράγγειλε ένα νερό στο γκαρσόνι και συνέχισε :

—Είναι κάμποσα χρόνια τώρα, κάπου πενήντα. Ο άτυχος ο Διονύσης, παιδί τότε πάνω στα νεϊάτα του, ήταν δεν ήταν 18 χρονών, είχε ένα φλογερό πόθο : να γίνει παπάς. Ήξερε λίγα γραμματικά, είχε ωραία φωνή, καταλάβαινε και λίγα ψαλτικά. Με την ύπομονη και με τον καιρό θάφτανε στο σκοπό του. Έν τώ μεταξύ έκτελλεσεν χρέη νεωκόρου στην Άγια Τριάδα. Τα βράδια, αφού τελείωνε το συγγράμμα της έκκλησίας, καθόταν μ' ένα κρεμ μπροστά στο ανάλαυγα του ψάλλει και προσπαθούσε ν' άποστηθίσει τα δέκατα προτάκια και τα ψαλμούς η δοκίμαζε τη φωνή του και την τέχνη του στους πλάγιους ήχους. Μιά νύχτα, άφασμαμένος στην μελέτη, δεν κατάλαβε πως έφτασαν τα μεσάνυχτα. Βαρειά ήσυχια κυριαρχούσε μέσα στην έκκλησία κι' έξω στο δρόμο της άπώτερης άλλας τε συνοικίας.

—Όσοι κάποιος άναλάφρος θάρρος, έτσι κάτι σαν σύστημα πείραζε την προσχή του.

—Δε θές να είναι καμιά γάτα ; σκέφτηκε, να μαγαρίσει και το λερό ;

Πηρε το κερλ στο χέρι και προχώρησε στο μουσικόταδο. Πηγαίνοντας να μπει από την δεξιά πόρτα στο λερό, άντικρυς την είκονα του "Αη-Γιάννη του "Αποκεφαλιστή". Χωρίς να θέλει, άνατρίχιασε. Μπήκε δε, τόσο στο λερό, κάνοντας πολλές φορές ελλείψεις τον σταυρό του. Σήκωσε το κερλ ψηλά, για να βλέπει καλύτερα, κι' έριξε μιά έρευνητική ματιά γύρω στις γωνίες. Τίποτε. Φώναξε δυνατά : «Ψίτ, τσίτ!». Η φωνή του άντιλάλησε βοήρη στην έρημη έκκλησία. Μά τίποτε άλλο. Ούτε γάτα, ούτε ποντίκι.

—Έτσι θα μου φάνηκε, μοιρμυρίζε, δεν είναι τίποτε.

Ετοιμάστηκε να γυρίσει πίσω στην μελέτη του, όταν ο ίδιος θάρρος, το ίδιο σύστημα ένακούστηκε, πιο κοντά του αυτή τη φορά, κάπου κει, πίσω από την Άγια Τριάδα. Προχώρησε ένα-δυό βήματα, πατώντας στις μύτες των ποδιών του, και έμεινε κοκκίλο : Μπροστά του, εκεί μεσ' στα πόδια του, μιά νεκροκεφαλή με πελώρια άβείονα μάτια και σφυγμένα κάτω από το έσορκωμένο δόντια, άρροκινιόταν, άρροκινιόταν πάνω στο κρεοβό πλακόστρωτο δάπεδο, σαν ναχε ζωή, σαν κάποιος μυστηριώδη δύναμη να φωνάζε στο άδειανό κρανίο. Πάγωσε ο άνθρωπος, οι τρίχες του σηκώθηκαν, τα νεύρα του παρέλυσαν και πύληψε το πρόσωπό του σε παγερόν Ι. βράδα. Οπισθοχώρησε τρέμοντας, με, κατά καιρούς, κάπου πύλη, κάπου σκόνταψε. Έγειρε και το κερλ τούφωσε από τα χέρια, έθούσε. Τρελλός από το φόβο, ο θγαυός Διονύσης, μη ξέροντας πούθε να γλυτώσει, άρχισε να ξεφονιάζει :

—Βοήθεια, χριστιανό, βοήθεια...

—Όλη η γειτονιά άναστατώθηκε από τις φωνές την προχωρημένη εκείνη ώρα.

Εφάρξαν πολλοί, μισογυμνοί, από τον άπνο όπως ήσαν, άναγας κερλ, καντήλια. Βρήκαν τόν νεωκόρο γονατιστό σε μιά άκρη του 'Ιερού, με τα μάτια γουρωλωμένα, να σταυροκοπείτα άδόξακα και να μοιρμυρίζει :

—Κύριε, Άλφσον, Κύριε, Άλφσον!

Από τότε, πενήντα δώδεκα χρόνια,

Σκηναί του οίκογενειακού βίου των
ΟΤΑΝ ΤΑ ΖΩΑ ΕΙΝΑΙ

Πρωτοφανείς συζυγικά άφοσιώσεις, δράματα τιμής, πατρικά

Μιά φορά, λέγει η παράδοσις, έξουσε εις την Κεϋλάνην ένας Ιθαγενής άρχηγός, ο οποίος, κατά την συνήθεια του τόπου του, είχε και το χαρέμι του. Κατά την διάρκεια μιάς έκδρομής του εύρεθηκε εις τον τόπον των πυνυλίων

λά τους», αυτό δε θεθαίως κατά σύγκρισιν προς τα πουλιά, έν τούτοις οι ειδικοί διατείνονται ότι τα πράγματα δεν έχουν πάντοτε όπως τα πιστεύει έν γένει ο πολλός κόσμος. Τα χελιδόνια π.χ. —Λέγει αυτόι οι φοβεροί επιστήμονες, οι

θώπουος, και εις τα ζώα δεν υπάρχει πάντα ή άρεσις, ή έρωτική διάθεσις που χρειάζεται διά την διαιώνισιν του γένους. Έπειδή όμως αυτό προέκει κάθε χελιδόνι που έοχημάτιζε πρώτα ένα ζευγάρι ζητεί ένα χελιδόνι του άλλου

Οι χιμππατζήδες άποτελούν ύποδείγματα των άνθρωπων, που έκτελει χρέη φρουρού των νεογεννητό στην γαλαξία της

Βέδα. Οι Βέδα είναι ένας πρωτόγονος και παράδοξος μικρός λαός που ζει, έν γένει κατά φύσιν. Πολλά από τα έθιμά τους έπαράξενεσαν τόν Σουλτάνον της Κεϋλάνης, αλλά πιο πολύ ακόμη το ότι οι Βέδα ζούσαν κατά ζευγάρια. Κάθε άνδρας με μίαν μόνη γυναίκα και κάθε γυναίκα με έναν μόνον άνδρα. Τι θάρρος που είναι αυτοί οι μικροί άνθρωποι, εις ό Σουλτάνος, ζούσε σαν τα ζώα, σαν τους πιθήκους, οι οποίοι, ως είναι γνωστόν, είναι μονόγαμοι και ζούν πάντα κατά ζεύγη. Άλλα τα πράγματα εις τόν Κόσμον είναι πάντοτε σκεπτικά. Είναι πιθανότατος, εάν ένας Βέδα έδλεπε πως ζούσε με τις πολλές γυναίκες του ο Σουλτάνος της Κεϋλάνης να έλεγε κι' αυτός, σκεπτικιστάς τον και περιφρονώντας τον έπισης ότι ζή σαν ζώο.

Το θέβαιον είναι ότι ή μονογαμία και ή πολυγαμία συνήθίζονται και ά δύο εις τόν ζωϊκόν άσολέον. Άλλά τίθεται το έρώτημα. Μπορούμε να συγκρίνουμε την μονογαμία που παρατηρούμε σε πολλά ζώα με την κατάστασι εις την όποιαν ζούν έν γένει οι πολιτισμένοι άνθρωποι ; Και ναί μεν υπάρχουν ζώα, όπως οι πιθήκοι, οι μεγαλύτεροι τούλας χιόντος, τους όποιους άνεφεραμεν ήδη, οι πελαργοί, τα χελιδόνια ή παπιάγια, τα όποια είναι άπολύτως πιστά το ένα εις το άλλο καθ' όλην την διάρκειαν της ζωής των. Αυτά τούλακιστον είναι γνωστό διά πολλά ζώα εις τόν πολύν κόσμον και οι πλείστοι το πιστεύουν άκροάδυντας. Έν τούτοις οι ειδικοί μελετηταί των ήθων και έθιμων των ζώων δεν είναι πάντοτε της αυτής γνώμης.

Άς λάβω για τους έρωτευμένους, σε όλες τις γλώσσες ότι "κίτσουν τη φω-

αυτές είναι οι μόνες λέξεις, που βγαίνει από το στόμα του.

—Κολά, και ή νεκροκεφαλή :

—Μιά συνθησισμένη ιστορία της έποχής εκείνης. Τα πολλά χρόνια έθασαν και στις εκκλησίες και δεν ήταν σπάνιο πράγμα να βρίσκονται νεκροκεφαλές σε κά-

πια άκρη των εκκλησιών, μέσα στη νεκροκεφαλή, ποιος ξέρει, πως τα κατα-

φερε να μπει ένας ποντίκις. Στην προσ-

πάθειά του να βγει, κινούσε την νεκρο-

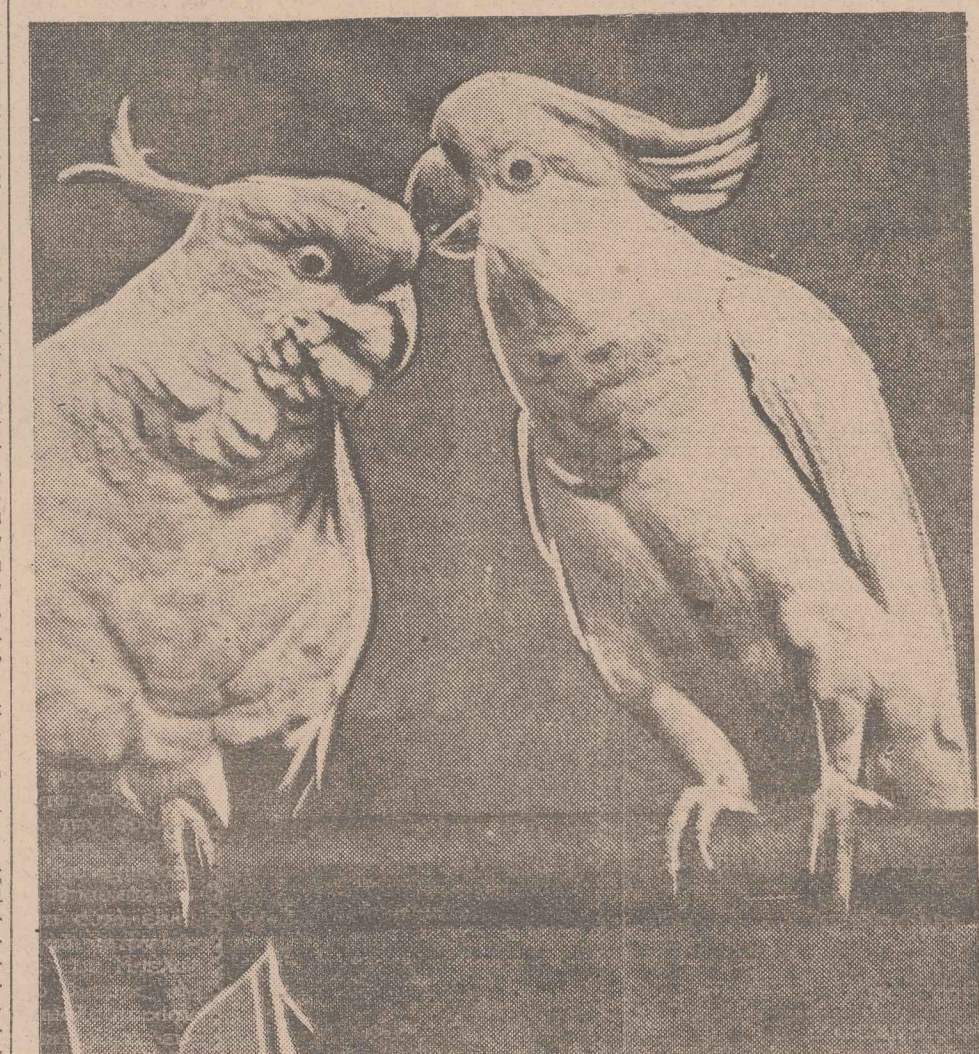
κεφαλή κι' έγινε έτσι ατίκτα να χάσει το λογικό του ο άτυχος νεωκόρος.

ΒΕΡ.—

όποιοι καταρρίπτουν πάντα κάθε ρωμαντισμό—δεν είναι καθόλου παραδειγματικοί συζυγοί. Κλωσοούν πολλάκις και τα τρεις φορές μέσα σ' ένα καλοκαίρι και συμβαίνει πολλάκις ν' αλλάζουν σύντροφον κάθε φορά που ζευγαρώνονται. Δεν μένουν λοιπόν πιστοί ο ένας εις τόν άλλον ούτε ένα καλοκαίρι. Φαίνεται ότι, όπως και στους άν-

θρώπου, το όποιον να εδρiscεται εις την κατάλληλον διάθεσιν και έτσι σκηματίζεται το νέο ζευγάρι που θα κάνει καινούρια μικρά.

Γιά τόν πελαργό πάλι, για τόν όποιο διατείνονται και οι ζωολόγοι, όπως και για τις άγριοπαπες, ότι το ένα ζώο μένει πιστό στο άλλο σε όλη τους τη ζωή, οι ίδιοι ζωολόγοι έξηγούν την πίστιν αυ-

Πιο ζήλοτυποι συζυγοί από τους παπαγάλους δεν υπάρχουν. Λατρεύονται, όταν ζευγαρεύουν, άλλα περιφρουρούν την συζυγικόν ευτυχίαν των με μοναδικόν πάθος έναντιόν παντός εχθρού, που την επιδιουλεύεται

τετραπόδων και πτερωτών φίλων μας
ΑΦΟΣΙΩΜΕΝΟΙ ΣΥΖΥΖΟΙ

αυτοθυοίαι και μοναδικά παραδείγματα ύικης στοργής

την, ως πιστιν προς την φωλεάν και όχι προς το άτομον του ή της συζύγου. Άλλα, τόσο ο πελαργός, όσον και ή πελαργίνα—και το ίδιο στις άγριοπαπες—επανέρχονται εις την παλαιάν τους φωλιά κάθε άνοιξη και εκεί συναντύν-

νάτου. 'Η πίστις δε' αυτή, ή ούτω σκηματοθεία από την μακράν συνήθειαν της συζύγης γίνεται εις το τέλος τόσο δυνατή, ώστε όταν το ένα πουλί πεθαίνει, το άλλο δεν ζητά πλέον νέον σύντροφον.

κρό παράδοτο που ζή στα σπάρακνα των φαρών και που άποτελείται από δύο ηνωμένα ζωώφια, άρσενικό και θηλυκό. Άλλα ή συζυγική πίστις είναι έδω άναγκαστική και άς είναι στην πιο άσπιρη της μορφή. Ένα άλλο τέτοιο

Η συζυγική ζωή των ρινόκερων κυριαρχείται από την πλέον παραδειγματικήν άφοσίωσιν και άμοιβασιν έκτιμωσιν... Η σύντροφος του ρινόκερου ποτέ δεν θ' άπασή τον καλόν της, όσον θηλυκός και άν είναι ο αντίπαλος

ται άναγκαστικώς, ή τυχαίως, όπως θέλετε, δημιουργούν για ένα καινούργιο καλοκαίρι νέα συζυγική ζωή μεταξύ τους. Άλλως τε εις τα πουλιά αυτά συντείνονται και τα μικρά εις τόν σύνδρομον του ζεύγους. Μόλις μετά ένα χρόνον είναι εις θέσιν να ζήσουν μόνα χωρίς την προστασία των γονέων των. Και μετά ένα χρόνον οι γονεΐς είναι έτοιμοι για νέα παραγωγή. Η έπίωσις διαρκεί έπισης πολύ και έτσι ή κατάστασις της "συζυγικής ζωής" παρατείνεται, από χρόνον σε χρόνο μέχρι θα-

Το ίδιο συμβαίνει και με τους παπαγάλους. Άναφέρεται ότι ένας κυνηγός είχε σκοτώσει έναν θηλυκό παπαγάλο και τόν είχε κρεμάσει στην οάλλα του άλόγου του. Ο άρσενικός ήκολούθησε τόν κυνηγό ως μέσα στην πόλη και δεν ήθέλησε με κανένα τρόπο να άποκρυνθί από τόν νεκρό σύντροφό του, προτιμάς να άφειθί να τόν πιάσουν. Το συγγιντικό αυτό γεγονός δίνει ίσως την έντύπωση ότι πρόκειται περι έρωτος και πίστewς κατά την ανθρώπινη άντίληψη. Δεν μπορούμε θεθαίως να όρίσουμε τόν βαθμό εις τόν όποιον μπορούν άνα καταταθί ή σκέσις αυτή. Πάντως έπαναλαμβάνομεν, πρόκειται περί της γεννημένης από την συνεχή συνήθειαν συζυγικής σκέσεως και πίστewς καλύτερης βαθμίδος άπό όποιας ηθικής άντιλήψεως, διότι πρόκειται περί άνωτέρως βαθμίδος σκέσεως των δύο φύλων, εάν ή συγκυρία δεν γίνη προς τα άνω, προς τόν άνθρωπον, αλλά προς τα κάτω, προς τόν άνθρωπον, ή προς τόν άλλον ζώο. Αυτός δε είναι και άρχηγός του πεινίου. Αυτός δε είναι και άρχηγός του πεινίου. Αυτός δε είναι και άρχηγός του πεινίου.

Ζωώφον ζή στα νησιά του Ειρηνικού, όπου το άρσενικό, μικροσκοπικό, μενέλους μόλις ενός χιλιοστομέτρου, ζή πάντα προσκολλημένο στο θηλυκό που έχει μήκους 3-4 έκαστομέτρων. Το ίδιο συμβαίνει και με μερικά ψάρια. Άλλα, όπως είπαμε, οι σκέσεις αυτές είναι "άναγκαστικές" και δεν μπορούν θεθαίως να ληφθούν ως πρότυπα συζυγικής πίστewς.

Άς στρέψωμε την προσοχή μας τώρα προς τα θηλαστικά. Οι ίπποσταίμοι π.χ., οι όποιοι εις την είκονα μας φαίνονται σαν παλαιοί πρωίτες τάξεως άκρίστοι σύντροφοι, δεν είναι μαζί παρά μόνον από τόν άρχην της έποχής ενός έτους.

Ο πλοίαρχος της φρεγάτας παρέταξε όλους τους ναύτες που είχαν φυλάξει τιμητική φρουρά γύρω στον νεκρό. Οι ναύτες δαγκωνόταν και είχαν ύψος στεναχωρημένοι, οι δε γιατροί τους έκείνταν γαμονελατώνει ερωτικές. Ο πλοίαρχος έβγαλε τις φωνές, φοβερίζοντας πως θα τους έκρεμύονσε. Μα τότε ένας γάρος θαλασσοδύκος από το πλήρωμα, έφορμάσθηκε, και άπελευθερώσε προς τόν άρχιστράτο το σπάλο τόν έρωτισε με θάρρος.

—Γιατρέ, έτσι δεν γίνεται πάντοτε ; Τους το λέω και δεν θέλουν να το πιστέψουν...

—Πώς γίνεται δηλαδή ; είπεν ο γιατρός.

—Ας δει, ότι εάξουν μέσα στο οινόπνευμα για να διατηρηθί, άπορροφάει το οινόπνευμα και έτσι συντηρείται.

—Βέβαια, αυτό είναι άσαστο, άπληττειν ο άρχιστράτος.

Τότε ο γέρο - θαλασσοδύκος, γυρίζοντας προς τους συντρόφους του, έβωνάξε θριαμβικτικά :

—Έσπασα τέλεια έγώ, μωρέ κουτάβια ! και δεν θέλατε να το πιστέψετε ! Νά που το λέει και ο κύρ άρχιστράτος ! Έτσι είναι, κύριε πλοίαρχε, και μη φωνάζεις. Έγώ τόπα !... Ο ναύαρχος ήπια δολο το οινόπνευμα !...

Και οι άλλοι ναύτες έβωνάσαν κι' αυτού.

—Ο ναύαρχος ! Ο ναύαρχος το ήπια δολο !

Οι γιατροί γαμονελασαν πονηρά, με ο πλοίαρχος δεν έτοιμάσε πια να θυμώσει, γιατί άλλως τε, το σώμα του νεκρού Νελσώνος ήταν θαυμάσια συντηρημένο.

Μα το έραβω, σε μιά ταξέρια του Λονδίνου, ο γέρο θαλασσοδύκος, ταίγκρινοντας το ποτήρι του με τους άλλους ναύτες της φρεγάτας, έλεγε κλειλόντας πονηρά το μάτι :

—Καλό και τούτο το πιστό, μωρέ παιδιά, μα τί τα θέλετε, σαν εκείνο που πίναμε στο ταξείδι από το θαρέλι, που φυλάγαμε φρουρά, δεν είναι. Εκείνο, μωρέ κουτάβια, είχε κάποιον άλλη γεύσι...

Ο ΝΕΛΣΩΝ

ΕΓΙΝΕ ΜΠΕΚΡΗΣ...
ΜΕΤΑ ΘΑΝΑΤΟΝ

Πώς ή σορός του ήπια ένα δολο κληρο θαρέλι με κρασί...

ΜΕΤΑ ΤΟ ΤΡΑΦΑΛΓΚΑΡ

Ο μεγαλύτερος ναυτικός της Άγγλιας, ο ναύαρχος "Οράσιος Νέλσον", πτόν όποιον ή Μεγάλη Βρετανία όφειλε την νίκη της έναντιόν του Ναπολέοντος, είχε πολλά έλλειπώματα. Είνε γνωστόι οι έρωτες του στην Νεάπολιν με την λαϊκή Χαμίλτον, στην άγκαλιά της όποιας παραμελούσε τα ναυτικά του καθήκοντα. Μά μπεκρης στην ζωή του δεν ήταν. Άπεδείχθη όμως πως έγινε μπεκρης μετά θάνατον. Και ίδού πως :

Στις 21 Οκτωβρίου 1805, ο Νέλσον έπί κεφαλής του άγγλικού στόλου, προσέβαλε τόν στόλον του Ναπολέοντος ήνωμένων με τόν Ισπανικόν, στο Τραφαλγκάρ, κοντά στο στενό του Γιβραλτάρ. Μολονότι είχε όλυγότερα πλοία ο Νέλσον, ένίκησε και ή νίκη του Τραφαλγκάρ ήταν το πρώτον καιόν γύμνημα κατά της κοσμοκρατορίας του Μεγάλου Ναπολέοντος.

Μά, κατά την ναυμαχίαν αυτήν, ο Νέλσον, ο όποιος σε προηγούμενες ναυμαχίες είχε χάσει το ένα του μάτι και το ένα του χέρι, έπληγώθηκε θανάσιμα και σε όλιγην ώρα άπέθανε.

Πριν πεθάνη, εκάλεσε τούς γιατρούς του στόλου του και τούς έλεπε να ταρχειύσουν το πτώμα του, όταν θα έέθανε και να το μεταφέρουν για να ταφή στην Άγγλια.

Μετά την ναυμαχία, ο Νέλσον πείδι ήταν πεθαμένος, οι γιατροί έτοιμάσθηκαν να εκτελέσουν την τελευταία του θέλησι. Μά στα παράλια της Άφρικής, που άρραξεν ο άγγλικός στόλος, οι γιατροί δεν εύρισκαν τα κατάλληλα φάρμακα για την ταρχειύσιν του σώματος. Τι να κάνουν λοιπόν για να διατηρήσουν το πτώμα ; Το έβωλιν μέσα σ' ένα θαρέλι γεμάτο οινόπνευμα, έβαλαν το θαρέλι μέσα σε μιά σάγαστα και τούτέιλαν στην Άγγλια.

Στην καμπίνα που ήταν το θαρέλι με το σώμα του νεκρού ναυάρχου, φυλάγαν μερονυχτίς τέσσαρες ναύτες φρουρά, τικμής ένάκα.

Το ταξείδι εδάσταζε ήμέρες πολλές. Δεν όπρηξε άτιμός τότε. Είχαν άρχίσει και οι φουρτούνες και ο άερύς χειμώνας. Τέλος ή φρεγάτα έφθασε στην Άγγλια. Τότε οι γιατροί άπεφάσισαν, πριν άποδείξασθί ο νεκρός, να τόν ταρχειύσουν κανονικά και να τόν βάλουν σε πολύτιμο έστρωτον και όχι μέσα σ' ένα θαρέλι. Μά όταν έπηγαν να βγάλουν το σώμα από το θαρέλι, έμειναν έκθαμβοι. Μέσα στο θαρέλι δεν όπρηγεν ούτε σταγόνια οινόπνευματος πια. Τι έγινε το οινόπνευμα ; Νά χυθή, δεν έύχθη, γιατί στο πτώμα δεν είχε στάσει ούτε σταγόνια.

Ο πλοίαρχος της φρεγάτας παρέταξε όλους τους ναύτες που είχαν φυλάξει τιμητική φρουρά γύρω στον νεκρό. Οι ναύτες δαγκωνόταν και είχαν ύψος στεναχωρημένοι, οι δε γιατροί τους έκείνταν γαμονελατώνει ερωτικές. Ο πλοίαρχος έβγαλε τις φωνές, φοβερίζοντας πως θα τους έκρεμύονσε. Μα τότε ένας γάρος θαλασσοδύκος από το πλήρωμα, έφορμάσθηκε, και άπελευθερώσε προς τόν άρχιστράτο το σπάλο τόν έρωτισε με θάρρος.

—Γιατρέ, έτσι δεν γίνεται πάντοτε ; Τους το λέω και δεν θέλουν να το πιστέψουν...

—Πώς γίνεται δηλαδή ; είπεν ο γιατρός.

—Ας δει, ότι εάξουν μέσα στο οινόπνευμα για να διατηρηθί, άπορροφάει το οινόπνευμα και έτσι συντηρείται.

—Βέβαια, αυτό είναι άσαστο, άπληττειν ο άρχιστράτος.

Τότε ο γέρο - θαλασσοδύκος, γυρίζοντας προς τους συντρόφους του, έβωνάξε θριαμβικτικά :

—Έσπασα τέλεια έγώ, μωρέ κουτάβια ! και δεν θέλατε να το πιστέψετε ! Νά που το λέει και ο κύρ άρχιστράτος ! Έτσι είναι, κύριε πλοίαρχε, και μη φωνάζεις. Έγώ τόπα !... Ο ναύαρχος ήπια δολο το οινόπνευμα !...

Και οι άλλοι ναύτες έβωνάσαν κι' αυτού.

—Ο ναύαρχος ! Ο ναύαρχος το ήπια δολο !

Οι γιατροί γαμονελασαν πονηρά, με ο πλοίαρχος δεν έτοιμάσε πια να θυμώσει, γιατί άλλως τε, το σώμα του νεκρού Νελσώνος ήταν θαυμάσια συντηρημένο.

Μα το έραβω, σε μιά ταξέρια του Λονδίνου, ο γέρο θαλασσοδύκος, ταίγκρινοντας το ποτήρι του με τους άλλους ναύτες της φρεγάτας, έλεγε κλειλόντας πονηρά το μάτι :

—Καλό και τούτο το πιστό, μωρέ παιδιά, μα τί τα θέλετε, σαν εκείνο που πίναμε στο ταξείδι από το θαρέλι, που φυλάγαμε φρουρά, δεν είναι. Εκείνο, μωρέ κουτάβια, είχε κάποιον άλλη γεύσι...

Η ΣΕΛΙΣ ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΝ

Για να είσθε ωραίες

Μία απ' τις πιο περίεργες διαπιστώσεις, που μπορούμε να κάμουμε σε γυναίκα παλινδρομικά πορτραίτα, είναι η διαφορά των όψεων του γυναικείου σώματος, όπως παρουσιάζεται στη μόδα. Τις γυναίκες των μέσων χρόνων, υψηλές, δυνάτες και διαφανείς, διαδέχτηκαν οι κυρίες της Άναγεννησεως.

Στον 17ο και 18ο αιώνα, μία μεγάλη ποσότητα από λεπτές ολιούτες, χαμένες μέσα στα κρινόλια, με μικρά πρόσωπα και με όμορφα μάτια. Μήπως οι γυναίκες του Διευθυντηρίου (ντιρεκτουάρ) είχαν ωραία στήθη και οι σύγχρονες της αυτοκρατορίας Ευγενίας ωραίους ώμους, που δεν θα ήταν για τις μώδους σήμερα;

Βεβαίως ναι. Σήμερα το ωραίο στήθος άρρεσι. Όσο για τους ώμους... οι εξώμες τουαλέτες, δυστυχώς, δεν είναι πια της μόδας.

Η αισθητική δεν υπήρξε πάντοτε και, αν και πολλά καλά μπορούμε ν' αποκτήσουμε απ' αυτήν, εν τούτοις ένας πολύ μικρός αριθμός γυναικών κατέφυγε σ' αυτήν. Τώρα, οι άρτιστες του κινηματογράφου παίρνουν ρόλους μεγάλων κοσμικών γυναικών των περασμένων αιώνων. Και αν η επιρροή τους στη ραϊτική είναι πολύ λίγη για τις Παριζιάνες, είναι όμως διαφορετικά για τη στάση τους, τις κινήσεις τους, το χέρισμά τους και ακόμα και για τη φωνή τους.

Για να αποκτήσετε ένα ωραίο σώμα, υπάρχουν οι κορσές και το 'σουλτιέν-γκόρζ'. Άλλα ό τρόπος της στάσεως κάνει ένα σώμα της μόδας, αναλόγως τη σιλουέτα.

Κατά τον καιρό του αργεντινικού ταγκό, η κοιλιά έδινε έξω και οι ώμοι καρποβόραζαν, για να αφήσουν το στήθος σκεδόν να καθί. Τα φηλά τακούνια τροποποιούν όσο δε μπορείτε να φαντασθείτε τη σιλουέτα και το περπάτημα.

Θαντάζομαι τα μικρά πηδάλια βήματα των ποδιών πάνω στα τακούνια τους Louis 15 και στενάζω από άδεια, βλέποντας τα μεγάλα και ελαφρά βήματα των 'πρωμενέζ' μας στα δάση.

Όλες μας κρατούσαμε τις τσάντες μας κάτω απ' τη μασκάλη. Συναφέρετε έτσι τη μόδα, που ελάνοιζε ό τοιαυτά, δηλαδή να είναι κομμένη ή τσάντα από δέρμα και για χέρι να έχει ένα κύκλο από πλαστική ολή ή πετα.

Τέλος, κυρίες μου, σκεφθείτε με τι τρόπο θα καθίσετε. Τίποτε δεν είναι πιο άγριο, από απ' το να κάθεται στους γοφούς, όπως το συστήνανε στα μικρά κορίτσια, για να έχουν πάντοτε ίσο το σώμα τους.

Μαλακά, εφημερίδες από βάθος μιας μεγάλης πολυφώνιας, σταυρωμένα τα πόδια, το ταίγιο στο στήμα, η στάση σας κερδίζει εις εύκαμπιαν ό,τι κάνει εις αξιοπρέπειαν.

Το βάψιμο

Η άγνη προτιμά την ωμορφιά, που είναι βελτιωμένη με τεχνητά μέσα. Μία βρομένη γυναίκα είναι πάντα πιο θελκτική από ένα ωραίο κορίτσι χωρίς πούδρα, με κατακόκκινα μάγουλα από ύγεια. Άλλα το μακιγιάζ μπορεί να χαλάσει την ωμορφιά.

Πρέπει γι' αυτό να προσέχουν όλες οι γυναίκες. Να μελετούν πολύ το πρόσωπό τους, πριν μεταχειρισθούν μια κρέμα, μια πούδρα ή μια σκιά για τα βλέφαρα.

Πολλές φορές, περπατώντας στο δρόμο, μας πιάνουν νερά γέλια, βλέποντας ένα νέο, ωραίο, θελκτικό κορίτσι να είναι γελοίο από το άσχημο πρόσωπο, που μας δείχνει. Δεν έχει άδικηθεί από τη φύση. Τα χαρακτηριστικά της μήπως δεν είναι αρμονικά; Άνευ αυτής, έχει μεγάλα και έξυπνα μάτια, μία ελληνική μύτη ένα υπέροχο στόμα, δυστυχώς όμως δεν τράβη τον θαυμασμό των διαδωτών, αλλά την περιέργειά.

Σε μία μελαχροινή πιάει ωραία μία πούδρα άσκη ή κεραμίδα. Άλλα σε μία ξανθεία με γαλάζια μάτια και ξεθωριασμένα μαλλιά, τι χάλια θα έχει!

Προσέξτε πολύ, όταν βάψετε. Εάν φορέτε ένα φόρεμα άσας, δεν θα μπορείτε να κρύψετε τα χάλια του προσώπου σας.

Η ΜΟΔΑ ΣΤΙΣ ΚΟΥΡΣΕΣ ΤΟΥ ΟΤΕΤ'Γ

Τα έφετεινά ανοιξιάτικα μοντέλλα, γαρνίρονται πλουσίως από γούνες. Έπανωφόρια και ταγιέρ από ύφασματα που ένθymiζον ως προς την ύφανση κ.λ.λ. Τα άνωτέρω δύο μοντέλλα είνε χαρακτηριστικά της τάσεως αυτής. Τα φορούν δύο κομψότατες παριζιάνες, τις όποιες 'συνέλαθεν' ο φακός καθ' ήν στιγμήν προσέρχονται εις τας τελευταίας Ιπποδρόμιας του 'Ότεϊ.

Η σταδιοδρομία μιας διασήμου γυναίκας

Η ωραία ήθοσιος Βιρτζίνια Μπρούς, άνωμασθ ό το χαριτωμένο κορίτσι του Χόλλυγουντ.

Τα μάτια της είναι υπέροχα, χωρίς ρίμια άκόμη. Τα ταινιορά της είναι φυσικά. Τα μαλλιά ξανθά χωρίς την βοήθεια βαφών. Δεν έχει άνάγκην να αλλάξει το σκίμα του στόματός της, ούτε και για το μακιγιάζ του στήνους, γιατί είναι σάν ζωγραφιά.

Όσο για το σώμα της είναι υπέροχο. Έταν άκόμη πιο ωραία, όταν γέννησε την Σουζάν Άν, παιδί του μακαρίτου Τζων Τζιλμπερτ. Νά τί λέγει η ωραία και μεγάλη στή:—

—Για να είσθε θελκτικές, πρέπει να είναι το πρόσωπό σας καθαρό. Όταν λέγω καθαρό, δεν έννοω την καθαριότητα των χαρακτηριστικών και του βλέμματος. Καθόλου. Πρόκειται για το ήρωμα σας και για την φινέτσα του μακιγιάζ.

Την ερώτησαν, εάν ήξευρε καμιά συνταγή, που βγάξει τις μικρές μαύρες έλπες από το δέρμα.

Η Βιρτζίνια Μπρούς καμώλεσε και άπάντησε με την γλυκύτητα της φωνής:—

—Ναι, ξέρω μία καλή συνταγή. Όταν ήμουν 16 έτών, την μεταχειρίστικα. Τα μικρά μαύρα μπιμπικία βγαίνουν πολλές φορές από κακή κυκλοφορία του αίματος. Για να τα εξαλειψώμε, πρέπει να άποφύγουμε τα λίπη και να τρώμε μόνο φρούτα, λαχανικά βραστά και όμα. Ίδιως δεν πρέπει να πίνουμε. Πρέπει να πίνουμε πολύ νερό. Όφελει τόσο στον οργανισμό.

Έκείνο τον καιρό έπινα 8 ποτήρια νερό την ημέρα. Ένα ποτήρι νερό, μόλις ξυπνούσα. Ένα άλλο, μισή ώρα πριν από κάθε γεύμα. Τα άλλα κατά την διάρκεια της ημέρας και ένα το βράδυ, πριν να κοιμηθώ.

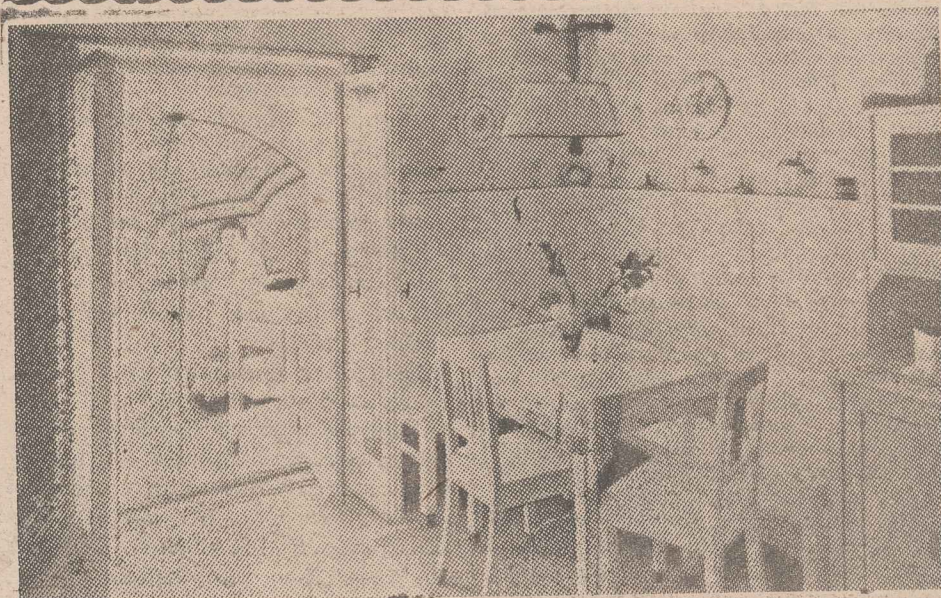
Χαριτωμένο βραδυό φέρεμα, από βελούδο γκρι-άργάν σανζάν κρεασιόν του οίκου Λανβέν.

Γλυκύσματα

ΤΣΟΥΡΕΚΑΚΙΑ ΖΑΧΑΡΕΩΣ

¼ μεγάλο φλιτζάνιού βούτυρο ή άλλο μαγειρικών λίπος, 2 μεγάλα φλιτζάνια ζάχαρη, ¼ μεγάλο φλιτζάνιού γάλα, 3 αυγά, 1 κουταλάκι του καφέ βανίλια ή ό ζυμμένος φλοιός ενός λεμονιού, ¼ κουταλάκι του καφέ ζυμμένο μοσχοκάρυδο, 1 μεγάλο φλιτζάνι αλεύρι, 3 κουταλάκια του καφέ ρόγιαλ μπέικιν πάουντερ.

Δουλεύουμε το βούτυρο με ένα κουτάλι, προσθέτουμε την ζάχαρη και αναμειγνύουμε καλά. Κτυπάμε τα αυγά και τα προσθέτουμε εις το γάλα, εξακολουθώντας να κτυπάμε. Τα κύματα δε όλγιον καθ' όλγιον εις το άσπριμένο βούτυρο και την ζάχαρη, προσθέτουμε την βανίλια ή το λεμόνι. Κοσκινίζουμε δύο φλιτζάνια αλεύρι μαζί με την μπέικιν πάουντερ και τα προσθέτουμε, καθώς και όλγιον αλεύρι περισσότερο, όσον χρειάζεται, για να γίνει μία σφιχτή ζύμη. Την ζύμη αυτήν την κόπουμε επί άλευρωμένου πλαστρίου εις σκίματα με την ροδίτσα, τα όποια παπαλίζουμε με ζάχαρη (εις το μέσον έλάστω άμπινγνύμεν κατά βούλησιν μιν σκίσις ή όλγιον κομμάτι). Ψήνουμε εις δυνατόν φούρνον επί 12 περίπου λεπτά της ώρας.

Βεράντα και πρόχειρο Χάλλ-Τραπεζαρία ενός έξοχικού σπιτιού. Με λίγα έξοδα, η οικοδέσποινα καθάρωσε να διαρρυθμισι τη γωνία αυτή και να την καταστή, φτηνής, εύκαμπη και άνετη.

Βούτυμα για καφέ

ΜΠΙΣΚΟΤΑ ΜΕ ΤΥΡΙ

1 ½ μεγάλο φλιτζάνι αλεύρι, ¼ κουταλάκι του καφέ αλάτι, 6 κουταλιές της σούπας ψιλοκομμένο ή ζυμμένο τυρί, 2/3 μεγάλο φλιτζάνι γάλα.

ΕΚΤΕΛΕΣΙΣ

Κοσκινίζουμε μαζί το αλεύρι και το αλάτι, προσθέτουμε το τυρί και αναμειγνύουμε έλαφρώς. Προσθέτουμε το γάλα άργα άκριβώς όσον όσον χρειάζεται δια να κρατιέται η ζύμη. Την άνοιγουμε επί του άλευρωμένου πλαστρίου εις φύλλον πάχους δύο εκατοστών περίπου και κόπουμε εις σκίματα με την ροδίτσα. Ψήνουμε εις θερμόν φούρνον των 232 βαθμών επί 12—15 λεπτά.

Για τον λαιμό σας

Δίδουμε προσοχήν εις την καλλιγραμμένην του σώματος και δεν προσέχουμε πολλές φορές εις τις λεπτομέρειες. Όπως έβλεπα στο λαιμό. Και όμως ένας ωραίος, πλαστικός λαιμός, προσδίδει πολύ εις την εμφάνισιν. Δεν φτάνει μόνο να είναι καλά πλασμένος, πρέπει να ξεχωρίσει και πώς να κρατούμεν το κεφάλι μας που σπρίζεται απάνω σ' αυτόν. Πρέπει να το κρατούμεν υψηλά, ώστε να τετλώνονται οι μύς του αυχένος. Να μη άφήσουμε ποτέ το κεφάλι να πέφτι αναπαυτικά επάνω στον λαιμό, γιατί προκαλούμε μία βαθεία ρυτίδα και το διπλό πηγούνι, που είνε σημάδια προώρου γήρατος. Άλλα δια να συνήθετε εις το κράτημα αυτό της κεφαλής άπαιτείται και η σκετική άσκησις.

Περί των άσκήσεων αυτών θα σάς όμιλήσουμε έκτενώς άλλοτε. Έν τώ μεταξύ έχετε υπ' όψει ότι εάν θελετε να άποφύγετε τις ρυτίδες που σχηματίζονται στον λαιμό πρέπει να κοιμάσθε με το μαξιλάρι όσον το δυνατόν χαμηλότερο. Εάν κατορθώσετε μάλιστα να το άποφύγετε είνε άκόμη καλλίτερο. Όταν ο λαιμός μένει τετνωμένος καθ' όλην την διάρκεια της νυκτός είνε φυσικόν να μη διπλώνεται το δέρμα. Αυτό συνιστάται να γίνεται από μικράς ηλικίας, όποτε είνε βεβαίον ότι έξασφαλίζετε τον πλαστικότερον λαιμόν.

Πολύ σίς αυτό το βραδυό φόρεμα από μαύρο κρέπ—λίλιαν που έλαυνσάρισε ο οίκος Γουάρφ.

1. Άπονευματιό φόρεμα από κλοκέ μεταξινό μπλε. Τα μανίκια άγκλων ένώνονται κατά τρόπον ιδιότυπον εις το καφέ. Πλασ από τεστέ γαρνίρονται το ντεκολτέ, και τα μανίκια. 2. Το φόρεμα αυτό γίνεται από βελούδο μαύρο. Τα μανίκια που είνε φαρδιά, ντυμπαίνονται με όμοιο μετάξι. Η ταινία έχει ά νομμά ποτέ το κάτω μέρος στρουγγιζμένο. 3. Άπό μαλλινο ύφασμα μπλε, το φόρεμα αυτό γαρνίρεται με έλε από κίτρινο μετάξι. Τα μανίκια φαρδιά, καταλήγουν σε μανσέτες με κομψιά. 4. Ένα άριστότατο φόρεμα από κρέπ μπλε μεν. Τα διακοσμητικά πιάσε από στήθος και στα μανίκια, δίνουν έναν χαρούμενο τόνο και γίνονται από όμοιο μεταξινό. Το κάτω μέρος της φούστας άνοιγει σε πλά.

Η διαίτα μιας κομψής κυρίας

«Πές μου τί τρώς, να σου πω ποιός είσαι». Να ένα άλλο γνωμικό, που είνε άληθινό. Αυτό το έδωσαν οι σοφοί του Χόλλυγουντ. Είσθε πολύ παχεία; Φταίει η τροφή σας. Είσθε πολύ άδύνατοι; Φταίει η τροφή σας. Έχετε άσχημο δέρμα, μαλλιά και μάτια άσχημα; Φταίει η τροφή σας. Και, όταν λέγω «η τροφή σας», θέλω να πω για την ποσότητα της και όχι για την ποσότητα της. Όταν θελετε να άδυνατίσετε, δεν πρέπει να πείτε: «Θέλω να έλαττώσω την τροφή μου» τας μέρες, για να άδυνατίσω τόσο κιόλας. Έτσι δεν θα άργήσετε να καταλάβετε ότι είσθε πολύ άδύνατοι, σαν ένα παιδί, που μόλις έχει γεννηθεί. Το κρέμα σας θα χαλάσει και τα μάτια θα χάσουν την λάμψη των και την δροσερότητα των.

Έτσι, επειδή θελήσατε να άδυνατίσετε νομιάς, υιοθέτε με τους άφελεις άθθενεις, που, για να γίνουν γρήγορα καλά, παίρνουν δύο δόσεις από το φάρμακο, και καταστρέφουν την υγεία σας.

Έτσι, επειδή θελήσατε να άδυνατίσετε νομιάς, υιοθέτε με τους άφελεις άθθενεις, που, για να γίνουν γρήγορα καλά, παίρνουν δύο δόσεις από το φάρμακο, και καταστρέφουν την υγεία σας.

Έτσι, επειδή θελήσατε να άδυνατίσετε νομιάς, υιοθέτε με τους άφελεις άθθενεις, που, για να γίνουν γρήγορα καλά, παίρνουν δύο δόσεις από το φάρμακο, και καταστρέφουν την υγεία σας.

Έτσι, επειδή θελήσατε να άδυνατίσετε νομιάς, υιοθέτε με τους άφελεις άθθενεις, που, για να γίνουν γρήγορα καλά, παίρνουν δύο δόσεις από το φάρμακο, και καταστρέφουν την υγεία σας.

Γεύμα: Σαλάτα από ντομάτες, ένα αυγό σφιχτό, λάδι και λεμόνι.

Κοτολέτες ψημένες ή ρομπιφ (όλα τα κρέατα ψημένα). Άπό καιρό σε καιρό ένα πτηνό φάρι.

Λαχανικά πράσινα: φασόλια, σπανάκι, σαλάτα βραστή, πολύ λίγες πατάτες.

Φρούτα: Όσο μπορείτε περισσότερα. Εάν ο καφές σας είνε άπαισιόστομος, ελαττώστε την δόσιν του.

Το άπογευμα: Ένα ποτήρι χυμό φρούτων, με δύο φρούτα, άλειμμένα με λίγο γλυκό. Καθόλου παστέι ή γλυκίσματα.

Δείπνον: Ένα ζωμό (άπό λαχανικά) και 2 ρεπανάκια. Μία κομψότα από δομασκήνα ή μίλη ή φρούτα φρέσκα.

Πριν να κοιμηθείτε, πιείτε ένα μικρό ποτήρι γάλα.

Υπομονή. Υπομονή. Χρειάζεται η ύπομονή, για να είσθε άριστες. Άλλα μην ξεχνάτε τη γυμναστική. Κάνετε όσο μπορείτε περισσότερο.

ΓΚΡΕΤΧΕΝ Β.

ΤΟ ΕΡΓΟΝ

ΟΙ ΝΕΚΡΟΙ ΔΙΑΤΑΣΣΟΥΝ

ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΙΣΠΑΝΟΥ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΣ ΜΠΛΑΘΚΟ ΙΜΠΑΝΙΕΘ

ΠΕΡΙΛΗΨΗ ΤΩΝ ΠΡΟΛΟΓΩΝ

Ο Χάιμε, όεμπερ, μόνος απόγονος της μεγάλης Ισπανικής οικογενείας τών όεμπερ, πού έκατοικούσαν εΙς τήν Μαγιόρκαν τών Βαλεαρίων, εΙκε περίεργη εΙς τήν έοκάντη ένδειξαν καί τώ όνομαστόν άρκατονόν του εΙς τήν Λας Παλάμας κατέρρεε. ΕΙς τώ τέλος άπεφάσεν νά νυμφευθή τήν κόρην του ντόν Μνεβίτο Βάλλας, πλουσίαν καί ύψαιον νέον, έθελκός όμας καταγινώσκων. Ο Χάιμε έφυγε άπό τό σπίτι του, διά νά κτενυένωθι εΙς τώ Μνεβίτο Βάλλας, όπου θά άγευμάτου τώ μεσημέρι. Στο όρμον συνήντησε τόν Πάμπλο Βάλλας. Ο Πάμπλο άντετάχθη στόν γάμο του Χάιμε μέ τήν άνεψήφω του, γιατί σύνη ήταν έθελκός καταγινώσκων καί θά έδημιουργήτο μέγα σκανδαλον στό Μαγιόρκα. Ο Χάιμε δέν ήξευρε τί νά πράξει καί στήν έπιστροφή του στήν Παλάμα συνήντησε τόν λαδέρμιορα "ώνη κλαίει, έναν περίεργον τύπον καί φίλον του. Κί' αύτός τόν συνοδεύευσεν νά μιν πάρι τήν κόρη του ντόν Μνεβίτο. Μέ τήν οικονομική ένίσχυση τού Κλαίει έφυγε στήν "Ιβίδα, όπου έμεινε στόν πύργον, πού εΙκε εΙχει. Ολη τήν ημέρα έφάρεκε καί κυνηγούσε καί έ- τώ περνούσε τόν καιρό του. Μίαν ή- μέρα στόν πύργον πλάε άπό τόν γεωργόν Πέπ καί μ' αύτόν άρχισε νά κωδευνιάζι καί τήν άδελφή του, τήν άδελφήν Μαργαλίθα, πού τόν άνέμοσαν "Αμνυδάλια, καί γιά έναν σιδερά, όεμπερ.

(Συνέχεια άπ' τό προηγούμενον)

Ο Χάιμε δέν μπόρεσε νά έξκαλουθήση περισσότερο τούς στοχασμούς του. "Η θύελλα έλουούσεν. "Η βροχή έπερτε σάν χειμάρρος άπό τή καπέλλα του καί πότιζε τήν πλάτη του. Βαθύ σκοτάδι άπλώθηκε γύρω του. "Όσο μπόρουσε γρήγορατέρω, ήρθε στόν πύργον. "Επιγίαινε μέ τήν καρά του άνθρωπον, πού, κλεισμένος χρόνιά δάκλκλκρ, σ' ένα στενόχωρο μέρος, έπαιρε, έξόφω, τήν έλευθερία του. Γελούσε, χωρίς νά βροδύνη τό ήρμά του. "Θα κάνω ό,τι μου κανήσι! έφώνασε καί τώ άρσεν ν' άκούη τήν ίδια του φωνή, άν καί κανόναν από τήν άνεμιά. "Όχι, φωνή! Όύτε οί ζωντανόι, ούτε οί νεκροί δέν θά μπόρουν νά μέ κυδερνίσουν!... Στο διάβολο οί ευγενείς μου πρόγονόι!... Στο διάβολο οί παλές μου ιδεολογί!... Στο διάβολο όλοι οί όεμπερ!

Έσσαν, τόν έτύλιξε μία κόκκινη λάμψη, ενώ πάνω άπό τό κεφάλι ζέσπασε ή βροχή. Σάν νάταν κανονία. Σάν νάκε σκιάση ο βράχος άπό πάνω έδω κάτω. "Τό άστροπελέκι άπέρρε κάπου έδω κοντά, έ ανέμω ο Χάιμε στόν έαυτό του. Μπαίνοντας στόν πύργον, έβλεπεν ένα κερί, τυλίχθηκε σ' ένα μάλλινο μπουνοζύκι καί προσπάθησε νά διαβάση, ώς τήν ώρα, πού ο Πέπερ θά τώφερνε τό φαγάτο.

Η βροχή έπερτε σάν άνεμιά. Τό νερό κυλούσε στό μονοπάτι, πού εΙχαν πάρι τήν στήν χειμάρρουν. Στήν γρήγορη λάμψη τής αστραπής, φαίνονταν άσος δέν όνειρο ή μαυρίσθ θάλασσα, ο πλημμυρισμένος άπό τή νερά κάμπος.

Τά βράδια στήν κοζίνη του κτήματος τού Σάν Μαγιόρκα ένα πλήθος λαοφιλήτων παπουτσιών καί βρεγμένων ρούκων, έδεικνε πως μ' αλη τή βροχή οί μυστηριώδες ήσαν στή θέσι τους. "Η έρωτική άδονυκτία παρατεινόταν. Ο Πέπ μέ πατρικών ύφους, έπέτρεπε στους ά- λτους νά περιμένουν άωπου νά περάση ή βροχή, άφού έτελειάζαν οί έρωτικές έκδηλώσεις μυστόν τά παλληκάρια, πού ήταν υποκρυμμένα ν' περπατούν μέσα στή βροχή. Κί' αύτός μία φορά ήταν μυστηριώδης. Μπόρουσαν νά περιμένουν. "Όσο ή μπόρε νά περνούσε γρήγορα. "Αλλοιώς θάμειναν στό κτήμα. Εά έκοιμόντουσαν όπως μπόρουσαν. Στήν κοζίνη, κάτω άπό τήν πόρτα... Μία νύκτα περνούσε γρήγορα!

Τά παλληκάρια, ένδοξοισμένα μ' αύτή τήν άνελεπήτο τύχη, έκοιτούσαν τήν Μαργαλίθα, πού ήταν στολισμένη καί καθόταν στό μέσο του δωματίου, δίπλα σέ μία άδεια καρέκλα. "Όλοι ήλθ εΙχαν καθίσει στήν καρέκλα. Πολλοί, φλεγγόμενοι από έπιθυμία, θά ή- θέλαν νά ένακαθίσαν, αλλά δέν έτόλμιον.

Ο όεμπερ, γιά νά έπισκόπηε τούς άντιπά- λους του, έπαίκε κιόρα καί τραγουδούσε χαμπλάφωνα, συνοδευόμενος από τήν μουρική τού κεραινού. Ο Καντό, χαμένος σέ μία γνώ- νιά, έστοχαζόταν ένα καινούργιο τραγούδι. Μερικοί άλλοι νέοι έκαίριζαν μέ δαείτια τήν λάμψη τών άστράων, πού έκορρίπεν άπό τήν άκίονη τής πόρτας. Ο Κανελαρέν, κα-

σιόμενος χάμω, χαμογελούσε, σπληίζοντας τό πηγούνι του σά δύο του χέρια. "Ο Πέπ λαγοκοιμόταν στήν χαμπλή του καρέκλα, νικημένος άπό τήν κούραση τής ημέρας. "Η γυναικά του άνάσινε στεναγμούς καί άνασπασίες τρώμω, κάθε φορά, πού μία δυ- νάτερη βροχή συνεκκλόνεζε τό σπίτι. "Α νανάτωνε στις άνασπασίες καί άποσπάσμα- τά προσεκύων σέ κασιτλλιανή διάλεκτο. "Σάν- τω Μπάρμπερ, μπενίτην... "Η Μαργαλίθα, άναίσθητη, στή βλέμματα τών μυστηρίων τής, φαίνονταν έτοιμη νά κοι- μήση στό κάθισμά της.

Έσσαν, δύο κτυπήματα άκούσθηκαν στήν πόρτα. Ο σκύλος, πού, λίγα δευτερόλεπτα πρωτίτερα, εΙκεν άναρωδη, σάν νάκε δια- σθανθή τήν παρουσία κάποιου ζένου στήν πό- λη, έκασμουρήθηκε καί κούνησε τήν ουρά του χαρούμενα. "Η Μαργαλίθα καί ή μητέρα τής έστράφη- σαν κατά τήν πόρτα άνήσυχες. Ποιάς ήταν; Με τέτοιο καιρό καί σέ τέτοια ώρα, ποίος μπό- ρουσε νάρόχοντο στό Σάν Μαγιόρκα; "Ο θεός νάδινε νά μιν εΙκε σιμυή τίποτε στόν ζε- νάτο.

Ο Πέπ ζήτησε καί ακούθηκε. "Ας μιν ή- ποιος εΙπών. "Επρασάλευσε έτσι τόν ζένο νά μιν στήν οπί τώ μέ τήν άρχαία μεγαλοήφρησία του οικογενειάρχου, πού ήταν ο άπόλυτος κυριαρ- χος στό σπίτι του. "Η πόρτα άνοίξε καί μέ τό άνοιγμα εΙσεδύσε σιπή άνέμου καί βροχής, πού έκαμε νά τρεμουλήσει ή φλόγα τής λάμ- πας. Στήν λάμψη μιά άστράπη διαγράφη ή σιλουέττα άνδρώπου μέ κορυφά στό κεφάλι, σάν καλογηρόν, πού έστρεψε δάκλκλκρς ό- τώ τό νερό, καί μέ κρυμμένη, έντελώς, τό πρόσωπο.

Μέ άποφασιστικό ήρμα, ο νεοελάων έμπί- κε χωρίς νά χαίρειται καί, άκολουθούμενος άπό τό σκύλο, πού μύριζε τήν πόρτα του, πή- γε νά καθίση δίπλα στή Μαργαλίθα, στό κά- θισμα, πού ήταν προωρισμένο γιά τούς μυσ- τηριώδες. Τότε μόνον ρικνόντας τήν κορυφά του, έκάρωσε νά μείνη στή νύκτα. "Αί έμφύριστεν αύτή καί τή μάτια τής άνοίξαν διάπλάτα, ενώ τό πρόσωπό της έκα- λυπτετο άπό άδρότητα. Καί ή συγκινησιό τής ήταν τέτοια, πού, παρ' όλγω νά ήταν τής τόσο άποτρω, πού, παρ' όλγω νά ήταν.

ΒΙΒΛΙΟΝ Γ'.

ΜΕΡΟΣ Α'.

Δύο ήμέρες άργότερα, καθώς ο Χάιμε, γυ- νώνας άπό τό θάνατο, περιμένε στόν πύ- ρον νά τώ φέρουν τό πρόγευμα του, εΙδε τόν Πέπ νά μπαίνει καί ν' άποδέρη στό τραπέζι μέ κάποια έπισημότητα τόν πανέρι μέ τήν τρώ- φημα.

Ο χαρικός ήθέλησε νά δικαιολογήθι γιά τήν άπροσδοκίτη αύτή έπίσκεψη. "Η γυναικά του καί ή Μαργαλίθα εΙχαν πάει πάλι στό με- τόχι τού Κουίμελλας καί ο μικρός τούς εΙκε συνοδεύει. "Ο όεμπερ, πού εΙκε περάσει όλο τό πρσι- τό θάλασσα, άρχισε νά τρώγη μέ όρεξη. "Α- λά τό σοδαρό ήλέμμα του Πέπ έλκυσε τήν προσοχή του. "Πέπ, τού εΙπε, έχεις κάτι νά μου ήρς καί δέν τολμάς. "Είμαι άλθείεια, σενιόρ. Καί ο Πέπ, όπως όλοι οί ανασταλόμενοι άν- θρωποι, πού διατάζουν καί άναγκάζονται μέ τόν έαυτό τους προτού τολμήσουν νά μιλήσουν, πού όμως, όταν μία φορά ξεκινούν, σπου- γμιένοι άπό τήν ίδια τους τήν έαίλια, δέν στα- ματούν, έξέθεσε τή σκέψη του μέ μία εΙλη- κρινία.

"Ναι, εΙκε κάτι νά ή' κάτι πολύ σπουδαίο. Τό σκεφτόταν δύο ήμέρες... καί τώρα δέν μπόρουσε νά σιμυή. "Αν έφερε σήμερα ο έθις τού έαυτού, ήταν γιά νά μιλήσθ σενιόρ. Τί ήθελε ο ντόν Χάιμε; Γιατί έκορό- δευε έκείνους, πού τόσο τόν άγαπούσαν; "Να σάς κοροϊδίσω; άνερώνας ο Χάιμε. "Αλλοιμόν, κί'ντ' εΙμαι άλθείεια! άπνι- πνόν ο Πέπ λυπημένος. Τί άλλο έκαμε τήν βροδιά τής καταιγίδος; Ποιά καρίπριο έζώθησε τόν σενιόρ νά πα- ρουσιασθή στό φατέιν καί νά καθίση δίπλα στήν Μαργαλίθα, σάν νάταν κί' αύτός ένας άπό τούς μυστηριώδες.

"Αί ντόν Χάιμε, συνέκρινε ο Πέπ, οί λ- λονυκτίες εΙναι σοδαρό πράγμα καί οί άνδρες σκεπτόνται γι' αύτές. Ξεούρ πως οί άνδρες πού τών πόλεων κορυδύσαν τήν παλάττα έδω- νά καί θεωρούν σκεδόν άνδρους τούς κατοί- κους τού νησιού μας! Πρέπει όμως νά ζέ- θεται κανείς τά έθίμα τών τανπεινών καί μέ τήν μούσ παράση τής σπάνιες εύκαιρίες, πού έχουν νάμναι εύχαριστιέμενοι! Αύτη τήν φορά ο όεμπερ έφάνηκε λυπη- μένος.

"Αλλά, καλέ μου Πέπ, σού όρκίζομαι πως δέν εΙκα ποτέ τήν πρόθεση νά έμυνεύω τά έθίμα σός, νά μέ τώ νά νά νά πάντα, θέλω τήν κόρη σου γυναικά μου, όπως τή ζητά ο Καντό, όπως έκείνους ο άντισπαθητικός ο βέρ- ρο, όπως όλα τά παλληκάρια, πού έρχονται στό σπίτι σου νά τής έκμυστηρεύουν τόν έαυτό τους. Τό βράδυ έκείνο, πού παρουσιά- σθηκε στό φατέιν, ήταν, γιατί βαρέθηκε νά υποφέρω, γιατί, επί τέλους, κατέληξε τήν αίτία τής λύπης μου, γιατί άναγώ τήν Μα- ργαλίθα καί ός τήν παντρεύω, άν τό θέλη- σαι, όπως έκείνους ο άντισπαθητικός ο βέρ- ρο, όπως όλα τά παλληκάρια, πού έρχονται στό σπίτι σου νά τής έκμυστηρεύουν τόν έαυτό τους. Τό βράδυ έκείνο, πού παρουσιά- σθηκε στό φατέιν, ήταν, γιατί βαρέθηκε νά υποφέρω, γιατί, επί τέλους, κατέληξε τήν αίτία τής λύπης μου, γιατί άναγώ τήν Μα- ργαλίθα καί ός τήν παντρεύω, άν τό θέλη- σαι, όπως έκείνους ο άντισπαθητικός ο βέρ- ρο, όπως όλα τά παλληκάρια, πού έρχονται στό σπίτι σου νά τής έκμυστηρεύουν τόν έαυτό τους. Τό βράδυ έκείνο, πού παρουσιά- σθηκε στό φατέιν, ήταν, γιατί βαρέθηκε νά υποφέρω, γιατί, επί τέλους, κατέληξε τήν αίτία τής λύπης μου, γιατί άναγώ τήν Μα- ργαλίθα καί ός τήν παντρεύω, άν τό θέλη- σαι, όπως έκείνους ο άντισπαθητικός ο βέρ- ρο, όπως όλα τά παλληκάρια, πού έρχονται στό σπίτι σου νά τής έκμυστηρεύουν τόν έαυτό τους. Τό βράδυ έκείνο, πού παρουσιά- σθηκε στό φατέιν, ήταν, γιατί βαρέθηκε νά υποφέρω, γιατί, επί τέλους, κατέληξε τήν αίτία τής λύπης μου, γιατί άναγώ τήν Μα- ργαλίθα καί ός τήν παντρεύω, άν τό θέλη- σαι, όπως έκείνους ο άντισπαθητικός ο βέρ- ρο, όπως όλα τά παλληκάρια, πού έρχονται στό σπίτι σου νά τής έκμυστηρεύουν τόν έαυτό τους. Τό βράδυ έκείνο, πού παρουσιά- σθηκε στό φατέιν, ήταν, γιατί βαρέθηκε νά υποφέρω, γιατί, επί τέλους, κατέληξε τήν αίτία τής λύπης μου, γιατί άναγώ τήν Μα- ργαλίθα καί ός τήν παντρεύω, άν τό θέλη- σαι, όπως έκείνους ο άντισπαθητικός ο βέρ- ρο, όπως όλα τά παλληκάρια, πού έρχονται στό σπίτι σου νά τής έκμυστηρεύουν τόν έαυτό τους. Τό βράδυ έκείνο, πού παρουσιά- σθηκε στό φατέιν, ήταν, γιατί βαρέθηκε νά υποφέρω, γιατί, επί τέλους, κατέληξε τήν αίτία τής λύπης μου, γιατί άναγώ τήν Μα- ργαλίθα καί ός τήν παντρεύω, άν τό θέλη- σαι, όπως έκείνους ο άντισπαθητικός ο βέρ- ρο, όπως όλα τά παλληκάρια, πού έρχονται στό σπίτι σου νά τής έκμυστηρεύουν τόν έαυτό τους. Τό βράδυ έκείνο, πού παρουσιά- σθηκε στό φατέιν, ήταν, γιατί βαρέθηκε νά υποφέρω, γιατί, επί τέλους, κατέληξε τήν αίτία τής λύπης μου, γιατί άναγώ τήν Μα- ργαλίθα καί ός τήν παντρεύω, άν τό θέλη- σαι, όπως έκείνους ο άντισπαθητικός ο βέρ- ρο, όπως όλα τά παλληκάρια, πού έρχονται στό σπίτι σου νά τής έκμυστηρεύουν τόν έαυτό τους. Τό βράδυ έκείνο, πού παρουσιά- σθηκε στό φατέιν, ήταν, γιατί βαρέθηκε νά υποφέρω, γιατί, επί τέλους, κατέληξε τήν αίτία τής λύπης μου, γιατί άναγώ τήν Μα- ργαλίθα καί ός τήν παντρεύω, άν τό θέλη- σαι, όπως έκείνους ο άντισπαθητικός ο βέρ- ρο, όπως όλα τά παλληκάρια, πού έρχονται στό σπίτι σου νά τής έκμυστηρεύουν τόν έαυτό τους. Τό βράδυ έκείνο, πού παρουσιά- σθηκε στό φατέιν, ήταν, γιατί βαρέθηκε νά υποφέρω, γιατί, επί τέλους, κατέληξε τήν αίτία τής λύπης μου, γιατί άναγώ τήν Μα- ργαλίθα καί ός τήν παντρεύω, άν τό θέλη- σαι, όπως έκείνους ο άντισπαθητικός ο βέρ- ρο, όπως όλα τά παλληκάρια, πού έρχονται στό σπίτι σου νά τής έκμυστηρεύουν τόν έαυτό τους. Τό βράδυ έκείνο, πού παρουσιά- σθηκε στό φατέιν, ήταν, γιατί βαρέθηκε νά υποφέρω, γιατί, επί τέλους, κατέληξε τήν αίτία τής λύπης μου, γιατί άναγώ τήν Μα- ργαλίθα καί ός τήν παντρεύω, άν τό θέλη- σαι, όπως έκείνους ο άντισπαθητικός ο βέρ- ρο, όπως όλα τά παλληκάρια, πού έρχονται στό σπίτι σου νά τής έκμυστηρεύουν τόν έαυτό τους. Τό βράδυ έκείνο, πού παρουσιά- σθηκε στό φατέιν, ήταν, γιατί βαρέθηκε νά υποφέρω, γιατί, επί τέλους, κατέληξε τήν αίτία τής λύπης μου, γιατί άναγώ τήν Μα- ργαλίθα καί ός τήν παντρεύω, άν τό θέλη- σαι, όπως έκείνους ο άντισπαθητικός ο βέρ- ρο, όπως όλα τά παλληκάρια, πού έρχονται στό σπίτι σου νά τής έκμυστηρεύουν τόν έαυτό τους. Τό βράδυ έκείνο, πού παρουσιά- σθηκε στό φατέιν, ήταν, γιατί βαρέθηκε νά υποφέρω, γιατί, επί τέλους, κατέληξε τήν αίτία τής λύπης μου, γιατί άναγώ τήν Μα- ργαλίθα καί ός τήν παντρεύω, άν τό θέλη- σαι, όπως έκείνους ο άντισπαθητικός ο βέρ- ρο, όπως όλα τά παλληκάρια, πού έρχονται στό σπίτι σου νά τής έκμυστηρεύουν τόν έαυτό τους. Τό βράδυ έκείνο, πού παρουσιά- σθηκε στό φατέιν, ήταν, γιατί βαρέθηκε νά υποφέρω, γιατί, επί τέλους, κατέληξε τήν αίτία τής λύπης μου, γιατί άναγώ τήν Μα- ργαλίθα καί ός τήν παντρεύω, άν τό θέλη- σαι, όπως έκείνους ο άντισπαθητικός ο βέρ- ρο, όπως όλα τά παλληκάρια, πού έρχονται στό σπίτι σου νά τής έκμυστηρεύουν τόν έαυτό τους. Τό βράδυ έκείνο, πού παρουσιά- σθηκε στό φατέιν, ήταν, γιατί βαρέθηκε νά υποφέρω, γιατί, επί τέλους, κατέληξε τήν αίτία τής λύπης μου, γιατί άναγώ τήν Μα- ργαλίθα καί ός τήν παντρεύω, άν τό θέλη- σαι, όπως έκείνους ο άντισπαθητικός ο βέρ- ρο, όπως όλα τά παλληκάρια, πού έρχονται στό σπίτι σου νά τής έκμυστηρεύουν τόν έαυτό τους. Τό βράδυ έκείνο, πού παρουσιά- σθηκε στό φατέιν, ήταν, γιατί βαρέθηκε νά υποφέρω, γιατί, επί τέλους, κατέληξε τήν αίτία τής λύπης μου, γιατί άναγώ τήν Μα- ργαλίθα καί ός τήν παντρεύω, άν τό θέλη- σαι, όπως έκείνους ο άντισπαθητικός ο βέρ- ρο, όπως όλα τά παλληκάρια, πού έρχονται στό σπίτι σου νά τής έκμυστηρεύουν τόν έαυτό τους. Τό βράδυ έκείνο, πού παρουσιά- σθηκε στό φατέιν, ήταν, γιατί βαρέθηκε νά υποφέρω, γιατί, επί τέλους, κατέληξε τήν αίτία τής λύπης μου, γιατί άναγώ τήν Μα- ργαλίθα καί ός τήν παντρεύω, άν τό θέλη- σαι, όπως έκείνους ο άντισπαθητικός ο βέρ- ρο, όπως όλα τά παλληκάρια, πού έρχονται στό σπίτι σου νά τής έκμυστηρεύουν τόν έαυτό τους. Τό βράδυ έκείνο, πού παρουσιά- σθηκε στό φατέιν, ήταν, γιατί βαρέθηκε νά υποφέρω, γιατί, επί τέλους, κατέληξε τήν αίτία τής λύπης μου, γιατί άναγώ τήν Μα- ργαλίθα καί ός τήν παντρεύω, άν τό θέλη- σαι, όπως έκείνους ο άντισπαθητικός ο βέρ- ρο, όπως όλα τά παλληκάρια, πού έρχονται στό σπίτι σου νά τής έκμυστηρεύουν τόν έαυτό τους. Τό βράδυ έκείνο, πού παρουσιά- σθηκε στό φατέιν, ήταν, γιατί βαρέθηκε νά υποφέρω, γιατί, επί τέλους, κατέληξε τήν αίτία τής λύπης μου, γιατί άναγώ τήν Μα- ργαλίθα καί ός τήν παντρεύω, άν τό θέλη- σαι, όπως έκείνους ο άντισπαθητικός ο βέρ- ρο, όπως όλα τά παλληκάρια, πού έρχονται στό σπίτι σου νά τής έκμυστηρεύουν τόν έαυτό τους. Τό βράδυ έκείνο, πού παρουσιά- σθηκε στό φατέιν, ήταν, γιατί βαρέθηκε νά υποφέρω, γιατί, επί τέλους, κατέληξε τήν αίτία τής λύπης μου, γιατί άναγώ τήν Μα- ργαλίθα καί ός τήν παντρεύω, άν τό θέλη- σαι, όπως έκείνους ο άντισπαθητικός ο βέρ- ρο, όπως όλα τά παλληκάρια, πού έρχονται στό σπίτι σου νά τής έκμυστηρεύουν τόν έαυτό τους. Τό βράδυ έκείνο, πού παρουσιά- σθηκε στό φατέιν, ήταν, γιατί βαρέθηκε νά υποφέρω, γιατί, επί τέλους, κατέληξε τήν αίτία τής λύπης μου, γιατί άναγώ τήν Μα- ργαλίθα καί ός τήν παντρεύω, άν τό θέλη- σαι, όπως έκείνους ο άντισπαθητικός ο βέρ- ρο, όπως όλα τά παλληκάρια, πού έρχονται στό σπίτι σου νά τής έκμυστηρεύουν τόν έαυτό τους. Τό βράδυ έκείνο, πού παρουσιά- σθηκε στό φατέιν, ήταν, γιατί βαρέθηκε νά υποφέρω, γιατί, επί τέλους, κατέληξε τήν αίτία τής λύπης μου, γιατί άναγώ τήν Μα- ργαλίθα καί ός τήν παντρεύω, άν τό θέλη- σαι, όπως έκείνους ο άντισπαθητικός ο βέρ- ρο, όπως όλα τά παλληκάρια, πού έρχονται στό σπίτι σου νά τής έκμυστηρεύουν τόν έαυτό τους. Τό βράδυ έκείνο, πού παρουσιά- σθηκε στό φατέιν, ήταν, γιατί βαρέθηκε νά υποφέρω, γιατί, επί τέλους, κατέληξε τήν αίτία τής λύπης μου, γιατί άναγώ τήν Μα- ργαλίθα καί ός τήν παντρεύω, άν τό θέλη- σαι, όπως έκείνους ο άντισπαθητικός ο βέρ- ρο, όπως όλα τά παλληκάρια, πού έρχονται στό σπίτι σου νά τής έκμυστηρεύουν τόν έαυτό τους. Τό βράδυ έκείνο, πού παρουσιά- σθηκε στό φατέιν, ήταν, γιατί βαρέθηκε νά υποφέρω, γιατί, επί τέλους, κατέληξε τήν αίτία τής λύπης μου, γιατί άναγώ τήν Μα- ργαλίθα καί ός τήν παντρεύω, άν τό θέλη- σαι, όπως έκείνους ο άντισπαθητικός ο βέρ- ρο, όπως όλα τά παλληκάρια, πού έρχονται στό σπίτι σου νά τής έκμυστηρεύουν τόν έαυτό τους. Τό βράδυ έκείνο, πού παρουσιά- σθηκε στό φατέιν, ήταν, γιατί βαρέθηκε νά υποφέρω, γιατί, επί τέλους, κατέληξε τήν αίτία τής λύπης μου, γιατί άναγώ τήν Μα- ργαλίθα καί ός τήν παντρεύω, άν τό θέλη- σαι, όπως έκείνους ο άντισπαθητικός ο βέρ- ρο, όπως όλα τά παλληκάρια, πού έρχονται στό σπίτι σου νά τής έκμυστηρεύουν τόν έαυτό τους. Τό βράδυ έκείνο, πού παρουσιά- σθηκε στό φατέιν, ήταν, γιατί βαρέθηκε νά υποφέρω, γιατί, επί τέλους, κατέληξε τήν αίτία τής λύπης μου, γιατί άναγώ τήν Μα- ργαλίθα καί ός τήν παντρεύω, άν τό θέλη- σαι, όπως έκείνους ο άντισπαθητικός ο βέρ- ρο, όπως όλα τά παλληκάρια, πού έρχονται στό σπίτι σου νά τής έκμυστηρεύουν τόν έαυτό τους. Τό βράδυ έκείνο, πού παρουσιά- σθηκε στό φατέιν, ήταν, γιατί βαρέθηκε νά υποφέρω, γιατί, επί τέλους, κατέληξε τήν αίτία τής λύπης μου, γιατί άναγώ τήν Μα- ργαλίθα καί ός τήν παντρεύω, άν τό θέλη- σαι, όπως έκείνους ο άντισπαθητικός ο βέρ- ρο, όπως όλα τά παλληκάρια, πού έρχονται στό σπίτι σου νά τής έκμυστηρεύουν τόν έαυτό τους. Τό βράδυ έκείνο, πού παρουσιά- σθηκε στό φατέιν, ήταν, γιατί βαρέθηκε νά υποφέρω, γιατί, επί τέλους, κατέληξε τήν αίτία τής λύπης μου, γιατί άναγώ τήν Μα- ργαλίθα καί ός τήν παντρεύω, άν τό θέλη- σαι, όπως έκείνους ο άντισπαθητικός ο βέρ- ρο, όπως όλα τά παλληκάρια, πού έρχονται στό σπίτι σου νά τής έκμυστηρεύουν τόν έαυτό τους. Τό βράδυ έκείνο, πού παρουσιά- σθηκε στό φατέιν, ήταν, γιατί βαρέθηκε νά υποφέρω, γιατί, επί τέλους, κατέληξε τήν αίτία τής λύπης μου, γιατί άναγώ τήν Μα- ργαλίθα καί ός τήν παντρεύω, άν τό θέλη- σαι, όπως έκείνους ο άντισπαθητικός ο βέρ- ρο, όπως όλα τά παλληκάρια, πού έρχονται στό σπίτι σου νά τής έκμυστηρεύουν τόν έαυτό τους. Τό βράδυ έκείνο, πού παρουσιά- σθηκε στό φατέιν, ήταν, γιατί βαρέθηκε νά υποφέρω, γιατί, επί τέλους, κατέληξε τήν αίτία τής λύπης μου, γιατί άναγώ τήν Μα- ργαλίθα καί ός τήν παντρεύω, άν τό θέλη- σαι, όπως έκείνους ο άντισπαθητικός ο βέρ- ρο, όπως όλα τά παλληκάρια, πού έρχονται στό σπίτι σου νά τής έκμυστηρεύουν τόν έαυτό τους. Τό βράδυ έκείνο, πού παρουσιά- σθηκε στό φατέιν, ήταν, γιατί βαρέθηκε νά υποφέρω, γιατί, επί τέλους, κατέληξε τήν αίτία τής λύπης μου, γιατί άναγώ τήν Μα- ργαλίθα καί ός τήν παντρεύω, άν τό θέλη- σαι, όπως έκείνους ο άντισπαθητικός ο βέρ- ρο, όπως όλα τά παλληκάρια, πού έρχονται στό σπίτι σου νά τής έκμυστηρεύουν τόν έαυτό τους. Τό βράδυ έκείνο, πού παρουσιά- σθηκε στό φατέιν, ήταν, γιατί βαρέθηκε νά υποφέρω, γιατί, επί τέλους, κατέληξε τήν αίτία τής λύπης μου, γιατί άναγώ τήν Μα- ργαλίθα καί ός τήν παντρεύω, άν τό θέλη- σαι, όπως έκείνους ο άντισπαθητικός ο βέρ- ρο, όπως όλα τά παλληκάρια, πού έρχονται στό σπίτι σου νά τής έκμυστηρεύουν τόν έαυτό τους. Τό βράδυ έκείνο, πού παρουσιά- σθηκε στό φατέιν, ήταν, γιατί βαρέθηκε νά υποφέρω, γιατί, επί τέλους, κατέληξε τήν αίτία τής λύπης μου, γιατί άναγώ τήν Μα- ργαλίθα καί ός τήν παντρεύω, άν τό θέλη- σαι, όπως έκείνους ο άντισπαθητικός ο βέρ- ρο, όπως όλα τά παλληκάρια, πού έρχονται στό σπίτι σου νά τής έκμυστηρεύουν τόν έαυτό τους. Τό βράδυ έκείνο, πού παρουσιά- σθηκε στό φατέιν, ήταν, γιατί βαρέθηκε νά υποφέρω, γιατί, επί τέλους, κατέληξε τήν αίτία τής λύπης μου, γιατί άναγώ τήν Μα- ργαλίθα καί ός τήν παντρεύω, άν τό θέλη- σαι, όπως έκείνους ο άντισπαθητικός ο βέρ- ρο, όπως όλα τά παλληκάρια, πού έρχονται στό σπίτι σου νά τής έκμυστηρεύουν τόν έαυτό τους. Τό βράδυ έκείνο, πού παρουσιά- σθηκε στό φατέιν, ήταν, γιατί βαρέθηκε νά υποφέρω, γιατί, επί τέλους, κατέληξε τήν αίτία τής λύπης μου, γιατί άναγώ τήν Μα- ργαλίθα καί ός τήν παντρεύω, άν τό θέλη- σαι, όπως έκείνους ο άντισπαθητικός ο βέρ- ρο, όπως όλα τά παλληκάρια, πού έρχονται στό σπίτι σου νά τής έκμυστηρεύουν τόν έαυτό τους. Τό βράδυ έκείνο, πού παρουσιά- σθηκε στό φατέιν, ήταν, γιατί βαρέθηκε νά υποφέρω, γιατί, επί τέλους, κατέληξε τήν αίτία τής λύπης μου, γιατί άναγώ τήν Μα- ργαλίθα καί ός τήν παντρεύω, άν τό θέλη- σαι, όπως έκείνους ο άντισπαθητικός ο βέρ- ρο, όπως όλα τά παλληκάρια, πού έρχονται στό σπίτι σου νά τής έκμυστηρεύουν τόν έαυτό τους. Τό βράδυ έκείνο, πού παρουσιά- σθηκε στό φατέιν, ήταν, γιατί βαρέθηκε νά υποφέρω, γιατί, επί τέλους, κατέληξε τήν αίτία τής λύπης μου, γιατί άναγώ τήν Μα- ργαλίθα καί ός τήν παντρεύω, άν τό θέλη- σαι, όπως έκείνους ο άντισπαθητικός ο βέρ- ρο, όπως όλα τά παλληκάρια, πού έρχονται στό σπίτι σου νά τής έκμυστηρεύουν τόν έαυτό τους. Τό βράδυ έκείνο, πού παρουσιά- σθηκε στό φατέιν, ήταν, γιατί βαρέθηκε νά υποφέρω, γιατί, επί τέλους, κατέληξε τήν αίτία τής λύπης μου, γιατί άναγώ τήν Μα- ργαλίθα καί ός τήν παντρεύω, άν τό θέλη- σαι, όπως έκείνους ο άντισπαθητικός ο βέρ- ρο, όπως όλα τά παλληκάρια, πού έρχονται στό σπίτι σου νά τής έκμυστηρεύουν τόν έαυτό τους. Τό βράδυ έκείνο, πού παρουσιά- σθηκε στό φατέιν, ήταν, γιατί βαρέθηκε νά υποφέρω, γιατί, επί τέλους, κατέληξε τήν αίτία τής λύπης μου, γιατί άναγώ τήν Μα- ργαλίθα καί ός τήν παντρεύω, άν τό θέλη- σαι, όπως έκείνους ο άντισπαθητικός ο βέρ- ρο, όπως όλα τά παλληκάρια, πού έρχονται στό σπίτι σου νά τής έκμυστηρεύουν τόν έαυτό τους. Τό βράδυ έκείνο, πού παρουσιά- σθηκε στό φατέιν, ήταν, γιατί βαρέθηκε νά υποφέρω, γιατί, επί τέλους, κατέληξε τήν αίτία τής λύπης μου, γιατί άναγώ τήν Μα- ργαλίθα καί ός τήν παντρεύω, άν τό θέλη- σαι, όπως έκείνους ο άντισπαθητικός ο βέρ- ρο, όπως όλα τά παλληκάρια, πού έρχονται στό σπίτι σου νά τής έκμυστηρεύουν τόν έαυτό τους. Τό βράδυ έκείνο, πού παρουσιά- σθηκε στό φατέιν, ήταν, γιατί βαρέθηκε νά υποφέρω, γιατί, επί τέλους, κατέληξε τήν αίτία τής λύπης μου, γιατί άναγώ τήν Μα- ργαλίθα καί ός τήν παντρεύω, άν τό θέλη- σαι, όπως έκείνους ο άντισπαθητικός ο βέρ- ρο, όπως όλα τά παλληκάρια, πού έρχονται στό σπίτι σου νά τής έκμυστηρεύουν τόν έαυτό τους. Τό βράδυ έκείνο, πού παρουσιά- σθηκε στό φατέιν, ήταν, γιατί βαρέθηκε νά υποφέρω, γιατί, επί τέλους, κατέληξε τήν αίτία τής λύπης μου, γιατί άναγώ τήν Μα- ργαλίθα καί ός τήν παντρεύω, άν τό θέλη- σαι, όπως έκείνους ο άντισπαθητικός ο βέρ- ρο, όπως όλα τά παλληκάρια, πού έρχονται στό σπίτι σου νά τής έκμυστηρεύουν τόν έαυτό τους. Τό βράδυ έκείνο, πού παρουσιά- σθηκε στό φατέιν, ήταν, γιατί βαρέθηκε νά υποφέρω, γιατί, επί τέλους, κατέληξε τήν αίτία τής λύπης μου, γιατί άναγώ τήν Μα- ργαλίθα καί ός τήν παντρεύω, άν τό θέλη- σαι, όπως έκείνους ο άντισπαθητικός ο βέρ- ρο, όπως όλα τά παλληκάρια, πού έρχονται στό σπίτι σου νά τής έκμυστηρεύουν τόν έαυτό τους. Τό βράδυ έκείνο, πού παρουσιά- σθηκε στό φατέιν, ήταν, γιατί βαρέθηκε νά υποφέρω, γιατί, επί τέλους, κατέληξε τήν αίτία τής λύπης μου, γιατί άναγώ τήν Μα- ργαλίθα καί ός τήν παντρεύω, άν τό θέλη- σαι, όπως έκείνους ο άντισπαθητικός ο βέρ- ρο, όπως όλα τά παλληκάρια, πού έρχονται στό σπίτι σου νά τής έκμυστηρεύουν τόν έαυτό τους. Τό βράδυ έκείνο, πού παρουσιά- σθηκε στό φατέιν, ήταν, γιατί βαρέθηκε νά υποφέρω, γιατί, επί τέλους, κατέληξε τήν αίτία τής λύπης μου, γιατί άναγώ τήν Μα- ργαλίθα καί ός τήν παντρεύω, άν τό θέλη- σαι, όπως έκείνους ο άντισπαθητικός ο βέρ- ρο, όπως όλα τά παλληκάρια, πού έρχονται στό σπίτι σου νά τής έκμυστηρεύουν τόν έαυτό τους. Τό βράδυ έκείνο, πού παρουσιά- σθηκε στό φατέιν, ήταν, γιατί βαρέθηκε νά υποφέρω, γιατί, επί τέλους, κατέληξε τήν αίτία τής λύπης μου, γιατί άναγώ τήν Μα- ργαλίθα καί ός τήν παντρεύω, άν τό θέλη- σαι, όπως έκείνους ο άντισπαθητικός ο βέρ- ρο, όπως όλα τά παλληκάρια, πού έρχονται στό σπίτι σου νά τής έκμυστηρεύουν τόν έαυτό τους. Τό βράδυ έκείνο, πού παρουσιά- σθηκε στό φατέιν, ήταν, γιατί βαρέθηκε νά υποφέρω, γιατί, επί τέλους, κατέληξε τήν αίτία τής λύπης μου, γιατί άναγώ τήν Μα- ργαλίθα καί ός τήν παντρεύω, άν τό θέλη- σαι, όπως έκείνους ο άντισπαθητικός ο βέρ- ρο, όπως όλα τά παλληκάρια, πού έρχονται στό σπίτι σου νά τής έκμυστηρεύουν τόν έαυτό τους. Τό βράδυ έκείνο, πού παρουσιά- σθηκε στό φατέιν, ήταν, γιατί βαρέθηκε νά υποφέρω, γιατί, επί τέλους, κατέληξε τήν αίτία τής λύπης μου, γιατί άναγώ τήν Μα- ργαλίθα καί ός τήν παντρεύω, άν τό θέλη- σαι, όπως έκείνους ο άντισπαθητικός ο βέρ- ρο, όπως όλα τά παλληκάρια, πού έρχονται στό σπίτι σου νά τής έκμυστηρεύουν τόν έαυτό τους. Τό βράδυ έκείνο, πού παρουσιά- σθηκε στό φατέιν, ήταν, γιατί βαρέθηκε νά υποφέρω, γιατί, επί τέλους, κατέληξε τήν αίτία τής λύπης μου, γιατί άναγώ τήν Μα- ργαλίθα καί ός τήν παντρεύω, άν τό θέλη- σαι, όπως έκείνους ο άντισπαθητικός ο βέρ- ρο, όπως όλα τά παλληκάρια, πού έρχονται στό σπίτι σου νά τής έκμυστηρεύουν τόν έαυτό τους. Τό βράδυ έκείνο, πού παρουσιά- σθηκε στό φατέιν, ήταν, γιατί βαρέθηκε νά υποφέρω, γιατί, επί τέλους, κατέληξε τήν αίτία τής λύπης μου, γιατί άναγώ τήν Μα- ργαλίθα καί ός τήν παντρεύω, άν τό θέλη- σαι, όπως έκείνους ο άντισπαθητικός ο βέρ- ρο, όπως όλα τά παλληκάρια, πού έρχονται στό σπίτι σου νά τής έκμυστηρεύουν τόν έαυτό τους. Τό βράδυ έκείνο, πού παρουσιά- σθηκε στό φατέιν, ήταν, γιατί βαρέθηκε νά υποφέρω, γιατί, επί τέλους, κατέληξε τήν αίτία τής λύπης μου, γιατί άναγώ τήν Μα- ργαλίθα καί ός τήν παντρεύω, άν τό θέλη- σαι, όπως έκείνους ο άντισπαθητικός ο βέρ- ρο, όπως όλα τά παλληκάρια, πού έρχονται στό σπίτι σου νά τής έκμυστηρεύουν τόν έαυτό τους. Τό βράδυ έκείνο, πού παρουσιά- σθηκε στό φατέιν, ήταν, γιατί βαρέθηκε νά υποφέρω, γιατί, επί τέλους, κατέληξε τήν αίτία τής λύπης μου, γιατί άναγώ τήν Μα- ργαλίθα καί ός τήν παντρεύω, άν τό θέλη- σαι, όπως έκείνους ο άντισπαθητικός ο βέρ- ρο, όπως όλα τά παλληκάρια, πού έρχονται στό σπίτι σου ν

ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΝ
== ΧΙΟΥΜΟΡ ==

ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΕΝΟΣ... ΜΩΡΟΥ

Του ΟΟΥΕΝ ΣΤΗΛ

Ιν 'Ιανουαρίου.—... Μόλις γεννήθηκε. Στο διπλανό δωμάτιο οι ένοικοι διασκεδάζουν. 'Ο μπαμπάς όμως, μολονότι τον έβαλε ο' έξοδα δεν είναι ευχαριστημένος από την παρουσία μου...

Ιν Φεβρουαρίου.—... Κάθε νύχτα, όσκις κλάω, ο μπαμπάς δημαρτίζει νευρικά στην κρεββατοκάμαρα και με φοβερίζει πως θα με πετάξει με την κούβια από το παράθυρο...

Ιν Μαρτίου.—... Η νταντά μου είναι ένα μοχθηρό πλάσμα. Σάν με φασκιάνει, μου μπιγνιέ όλες τις παραμάνες στο πετοί μου. Κλάω. 'Ακόμα να δώ τη μαμά μου.

Ιν 'Απριλίου.—... Κλάω. 'Η νταντά μου με πηγαίνει όλοένα στην κουζίνα κι' αδειάζει εκεί όλα τα μπουκάλια του κρασιού. 'Αν ήμουν μεγαλύτερος, θα της πρότεινα να κάνουνε αλλαγή με το δικό μου το μπουκάλι. Κλάω. Πού είναι η μαμά μου; 'Από τη σάλλα ακούω πως έκανε... καρρέ του άσου...

Ιν Μαΐου.—... Κλάω. Τί ένοχλητικό πράγμα που είναι να έχεις σκέψεις με ανθρώπους, οι οποίοι να σου λένε κάθε τόσο 'κούτσιαι! κούτσιαι!' και να σε πιάνουν με τα θρυμώκερά τους. Είμαι περιέργος σάν μεγαλώω και φασκιάσω την νταντά μου, θα της άρεση!

Ιν 'Ιουνίου.—... Θα ήθελα νάγυαζα ένα δόντι για να θάγκωω τη νταντά μου.

Ιν 'Ιουλίου.—... Τρία άλλα μικρά στη γειτονιά έβγαλαν την Ιλαρά. 'Εγώ τίποτα. Αυτό με στεναχωρεί. Πότε θα την βγάλω; 'Όταν μεγαλώσω; 'Από τα πολλά κλάματα, ξεχάσα να ασς πώ πως... κλάω.

Ιν 'Αυγούστου.—... Κλάω. Στο σπίτι είναι καυγάς. 'Ο μπαμπάς κι' η μαμά θέλουν να χωρίσουν. Δεν το άποφασίζουν όμως, γιατί είμαι εγώ στη μέση. Δεν με θέλει κανείς να με πάρει μαζί του. 'Ο ένας με δίνει σάν άλλον κι' οι δύο στη νταντά μου.

Ιν Σεπτεμβρίου.—... Η νταντά μου με πήνε περίπατο. Στο δρόμο γελάσαμε όλοι με την καρδιά μας. 'Εγώ, η νταντά μου κι' οι... τρεις πυροσβέσται... 'Αλήθεια, τι διασκεδαστικοί που είναι οι πυροσβέσται! Στο πάρκο μάς γαργαλούσανε. Τα γέλια που κάναμε!...

Ιν 'Οκτωβρίου.—... Στο πάρκο γνωρίστηκα με άλλα τρία μωρά και κουβεντιάσαμε για τα... ζητημάτα μας. Κάναμε ένα πρόχειρο υπόμνημα πάνω στήν... άμμο με μερικά δίκαια ατιμήματά μας, σάν κι' αυτά:

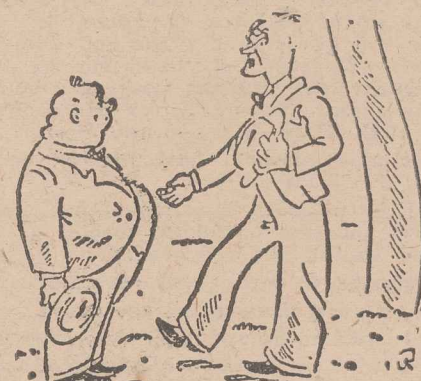
α') Να σταματήσουν τα διαζύγια, β') να πνίξουν όλες τις νταντάδες, και γ') να όμολογήσουν οι μαμάδες μας ότι μάς έχουν... γεννήσει.

Δυστυχώς όμως, το υπόμνημά μας αυτό μάς το σκόρπισε ο άνεμος.

Ιν Νοεμβρίου.—... Χαράς ευαγγέλια! 'Επί τέλους! Σήμερα γνώρισα τη μαμά μου!... Με πήρε στην άγκαλιά της και πήγε και με πέταξε ο' ένα ρέμα!

ΟΟΥΕΝ ΣΤΗΛ

Εφιάλτης

— Χθές το βράδυ ήπινα σε μία παράσταση έρασιτεχνών και τη νύχτα είδα ένα φοβερό όνειρο...
— Τι είδες;
— 'Ότι παρακολουθούσα μίαν άλλη παράσταση έρασιτεχνών.

ΤΑ ΞΕΝΑ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑΤΑ

ΕΝΑ ΔΡΑΜΑ ΜΕΣΑ ΣΤΗ ΝΥΧΤΑ

Του ιταλού διηγηματογράφου ΜΠ. ΓΚΕΡΙΖΙ

Όπως κάθε απόγευμα, ο Πέτρος Λεονούρ αγκάλιασε τη γυναικούλα του, τη φίλησε στο στόμα και είπε:
— Άντιο, Τζιζίλα, εγώ πηγαίνω.
— Άντιο, Πέτρο, απάντησε θλιβερά η ώραία κυρία.
— Έπειτα από μερικά λεπτά ένα πολυτέλες αυτοκίνητο, οδηγούμενο από τον Λεονούρ έβγαине από την καγκελλόπορτα της επαύλεως και προχωρούσε για το Παρίσι.

Δύο χρόνια τώρα γινότανε το ίδιο πράγμα κάθε μέρα.
— Ήταν ένας γάμος εξ έρωτος. Και μο-

λονότι ήσαν πλούσιώτατοι, ο Λεονούρ είχε κλείσει τη σύζυγό του μέσα σε κεινή την άπεραντή έπαυλη, που βρισκότανε σαράντα χιλιόμετρα μακριά από το Παρίσι, επιβάλλοντάς της μια ζωή στερεωσών και πενίας.

Έκείνος όμως έφευγε και δεν έπαυτο να παρακολουθούσε από απόσταση, κλωμώ, κουρασμένος, σκεπτικός.

— Οι δουλειές... έλεγε.
— Έννοείται, στήν ψυχή της Τζιζίλας άνεπτυχθή σιγά-σιγά η ύποψια ότι ο άντρας της διήγνε μία διπλή ζωή.

— Ο έγγυμώδης της δεν το επέτρεπε να κατέβη στο επίπεδο να εξεχνιάση ή να τήν παρακολουθήσει με κανένα ιδιωτικό ντετεκτίβ. 'Η καρδιά της όμως λίγο-λίγο στέρειψε από αγάπη γι' αυτόν τήν άνθρωπο και από καιρό τώρα τα φίλια που του έδινε ήσαν ψυχρά.

— Ο Λεονούρ όμως, ο όποιος άναμφισβότως ήσαν άγαπούσε, διέδλεπε τήν έξυπνο που άρχιζε να τους χωρίζει.

— Άντιο, Τζιζίλα!
— Άντιο, Πέτρο!

— 'Η ώραία κυρία παρέμενε μόνη και τότε ή σκέψης της έτρεχε προς τόν άλλο, προς τόν άγνωστο που από καιρό της έκανε ένα πολύ νερό κόρτε.

— 'Ο Τζών Ντάουζον ήταν ένας 'Αμερικανός Τραπεζίτης. Και είχαν γνωριστεί με πολύ περίεργο τρόπο.

Μία μέρα, που ο 'Αμερικανός έτρεχε προς το Παρίσι, το αυτοκίνητό του έπαθε μία θάλαση και στάθηκε ακριβώς μπρός στην καγκελλόπορτα της επαύλεως Λεονούρ. 'Η Τζιζίλα βρισκότανε στήν κήπο και διάβαζε κάποιο βιβλίο. 'Ο Ντάουζον τήν είδε, συναντήθηκε και τήν παραέλεσε να του παραχωρήσει κανένα ύπνρεπτι της να τήν βοηθήσει.

— Ήταν ένας από τούς άντρες εκείνους που ζέρουν να γονιεύουν τις γυναίκες. Κι' έτσι από τήν ήμερα εκείνη, συνήθιζε να σταματά τήν μηχανή του μπροστά στη πόρτα της επαύλεως και να συνομιλή για λίγα λεπτά με τήν Τζιζίλα.

Και ο Λεονούρ, ο άντρας της Τζιζίλας έδωκε δύο καστούκια στήν Τραπεζίτη.

— Λεονούρ, θα μετανιώσεις γι' αυτό που κάνατε! ψιθύρισε ο Τραπεζίτης.

— Έξω από δω, φύγε, Ντάουζον! Σέρεις πολύ καλά, πως μπορεί να σε καταστρέψω μονάχα με μία λέξη αν προφέρω! Φύγε, έξω από δω, παληάνθρωπε!

Σαστισμένη ή Τζιζίλα είδε τόν Τραπεζίτη να ύπακούει.

— 'Ο άντρας της και ο Ντάουζον, λοιπόν, έγνωρίζονταν.

Και πως ήσαν δυνατόν, ο άντρας της να είχε τόσο μεγάλη επιρροή επάνω του.

— 'Οχρόι, συγκυμμένοι, άντρας και γυναίκα, κυτταχθήκανε κατά πρόσωπο.

Μία μεγάλη σιωπή επικολούθησε. Τέλος το θέλημα της Τζιζίλας διέτρεξε τόν Πέτρο από το κεφάλι στή πύδα. Φορούσε ένα όλοκαίνουργιο φράκο, παπούτσια λουστρίνη, και στήν όπισθοκα μούρη γραβατούλα.

— Πέτρο! Πέτρο! Είσαι λοιπόν ένας ύπνρεπτις.

— Ναι, Τζιζίλα, είμαι ο Μαίτρ ντ' 'Οτέλ σ' αυτό το κέντρο. Με νόμιζες για πλούσιο και να πως έκέρδιζα τα χρήματα που έκομε. Έσοι ενόμιζες πως έρχόμουν στο Παρίσι για να χάω κανένα χιλιάρικο στή καρδιά ή να διασκεδάσω με γυναίκες, όπως κάνουν όλοι οι πλούσιοι. 'Οχι! 'Εγώ εργαζόμουν! 'Ημουν Μαίτρ ντ' 'Οτέλ. 'Εγώ δάνειζα λεφτά έκαστο τοίς έκαστο στούς νεαρούς. 'Εγώ νύειζα τα ποτήρια στή ώραία κορίτσια, που έρχονταν εδω να δεινύσουν με τούς γέροντες κυρίους. 'Εγώ ήμουν άσύνετος εδω μέσα σε όλα τήν ψευτιά! Και όλα αυτά για σένα! Για να φαίνωμαι στή μάτια σου πλούσιος, για να σε γεμιζώ πολυτέλεια τόσο όσο άζειει στήν όμορφιά σου... Γι' αυτό έκανα αυτή ή ζωή...

Το κορμί της έτρεψε, ένα κλάμμα σπασμωδικό τήν είχε πιάσει ζαλισμένη εκεί επάνω στή ντιάνι.

— Φτάνει, Πέτρο, φτάνει! Πως μπορείς, αφού μ' άγαπούσες, να με κρίνεις τόσο άσχημα; 'Ακούς, Πέτρο; Καταρίεσαι τήν στιγμή που γίνικα όμορφη, άν και τήν όμορφιά μου χρεωστώ αυτή τήν τραγωδία της ζωής μου... Άκουσε, Πέτρο, άκουσε, άγλαπ μου, εγώ θα σε άγαπούσα και στυχόν ακόμα, θα σε άγαπούσα κι' αν ήσουν ό τελευταίοι τών ανθρώπων! Και μονάχα, μονάχα, σε μία περίπτωση δεν θα σε άγαπούσα, θα έφτανε στή όψη μου να σε προδώσω κιόλας, ναι, μόνον σάν θα καταλάβαινα ότι δεν μ' άγαπούσες πια!

Μία νέα ζωή τούς περίμενε, ίσως ή φτώχεια, ή θυσία, πρό πάντων ή θυσία που ήσαν τόσο μεγάλη, που τα συγκυρούσε όλα.

Πάνω από όλα τούς περίμενε ή εύτυχία...

ΜΠ. Γ. ΓΚΕΡΙΖΙ

Επαγγελματική συνήθεια

Κατά της άπνειας

— 'Ακολουθήσατε λοιπόν τήν συμβούλην μου εναντίον της άπνειας:

— Βεβαίως. 'Εμέτρησα, όπως μου είπατε, μέχρι τού άριθμού 29,927...

— Και κατόπιν άποκοιμήθηκα;

— 'Οχι, γιατρέ μου, ήταν πλέον καιρός να σηκωθώ, γιατί είχε φέξει!

Συζυγική άριθμητική

— 'Ο διδάσκαλος: 'Ας υποθέσωμε ότι ή μαμά σου αγοράζει ένα καπέλλο πρός 865 δραχμάς, παπούτσια πρός 356 δραχμάς και ένα φόρεμα πρός 3,657 δραχμάς. 'Ολα αυτά τί κάνουν;

— 'Ο μαθητής: 'Ολα αυτά κάνουν τόν μπαμπά να φωνάζει.

Ένας βιβλιόφιλος

— Θα μου δώσης αυτό το βιβλίο να το διαβάσω;

— Άντιο! Και πολύ, αλλά δεν δανείζω ποτέ βιβλία.

— Και γιατί;

— Γιατί πάντα, όταν δανείζω κανείς ένο βιβλίο, πρέπει να το θεωρή χαμένο.

— Τα παραλέε;

— Άκου πού σου λέω. Σοδ μιλώ έκ πείρας. Βλέπεις αυτή ή βιβλιοθήκη; 'Ε, όλη άποτελείται από βιβλία, που μου έχουν δανείσει.

Συζήτηση στήν ταβέρνα

— Και πόσα παιδιά έχεις, μάστορα;

— Δεκατέττα! Μά μου πέθαναν τα ένδεκα.

— Τα ένδεκα; Μωρέ... μπράβο!

— Λοιπόν, τί είχε ή γιατρίνα όταν της είπες πως ήσουν έρωτευμένος μαζί της;

— 'Ιπότε. 'Εκούνησε το κεφάλι, μούπιασε το σφυγμό και μούγραψε: μία συνταγή.

ΠΡΑΚΤΙΚΑΙ ΓΝΩΣΕΙΣ

Ρευματισμοί και ένδοκαρδίτις

Άπό πολλούς Ιστροκίς παρατηρήσεις προέκυψε το συμπέρασμα ότι αι κρίσεις της ένδοκαρδίτιδος και τών διαφόρων ρευματικών προσβολών είχαν τήν άρχιν τών από τής μικράς ηλικίας μεταξύ 5 και 14 έτών.

Η κυριώτερα τώρα αίτια της ρευματικής μολύνσεως και της κατόπιν έκδηλώσεως της ένδοκαρδίτιδος είναι αι φλεγμοναί τών άμυγδαλών, και πολλά άλλα μολυσματικά νόσοι, όπως είναι ή σκαρλίτινα ή διστρακία, ή διφθερίτις, ή βροχονευμονία και πολλά άλλα.

Οι γονεείς πρέπει λοιπόν να γνωρίζουν τά εξής, προκειμένου περί ένδοκαρδίτιδος ως έπιπλοκής ρευματικής προσβολής. 1) Είς κάθε παράπονον πόνων άρθρώσεων τού παιδιού των, κατόπιν μολυσματικής πνός νόσου, ή όξείας άμυγδαλίτιδος, να τοποθετήται είς τόν κρεβάτι και να καλύπται εύθως ό ιατρός. 2) Η άλεγμονή τού ένδοκαρδίου θα άφήρη όλιγώτερας θαλκήας θλάδας, εάν με-

τήν άνάψουν τού παιδιού άναίσυθ ή και ή καρδιά που είναι φλογισμένη. 'Επί μετρίας έντάσεως ένδοκαρδίτιδος, χρειάζεται τούλάχιστον ένας όλόκληρος μήν άναπαύσεως είς τόν κρεβάτι και επί βαρύτερων μορφών δύο και τρεις μήνες πολλάκις. 3) Η πρόγνωση της ένδοκαρδίτιδος είς τά μικρά ή νέα παιδιά κάτω τών 14 έτών είναι όχι τόσο εύνοική. Διά τόν λόγον ότι με τήν αύξουν τού σώματος, ή άλαμμένη καρδιά προσπαθεί να έπαρκέση είς τας άνάγκας τού οργανισμού και πολλές φορές πίπτει σάν ένας καλός στρατιώτης είς τόν πόλεμον. 4) Πολλά παιδιά με ύγιεις οργανισμούς και με καλήν επίβλεψιν τής γενικής τών ύγιαις από τούς γονείς των, έχουν άποκτήσει τοσαύτην ζωικήν αντίστασιν είς τόν οργανισμό των, ώστε καιτοι παθαίνον άμυγδαλίτιδα ή άλλας μολυσματικές νόσους δεν προσβάλλονται από ρευματισμούς ούτε από ένδοκαρδίτιδα.

Μαλακτικόν

Το ζουμί του βραμένου λινισόρου είναι θαυμάσιο μαλακτικό για τόν βήχα και φάρμακο δροσιστικό κατά τού ψύχους.

Η ώρα του ύπνου

Η παιό κατάλληλη ώρα τού ύπνου για τόν βρέφη είναι ή έκπη για τά διετή νήπια ή έβδομη, για τά παιδιά που βρίσκονται μεταξύ τού έβδομου και δεκάτου έτους ή όγδόη και για τούς έφηβους τέλος ή ενάτη.

Πλύσιμο γυαλιών

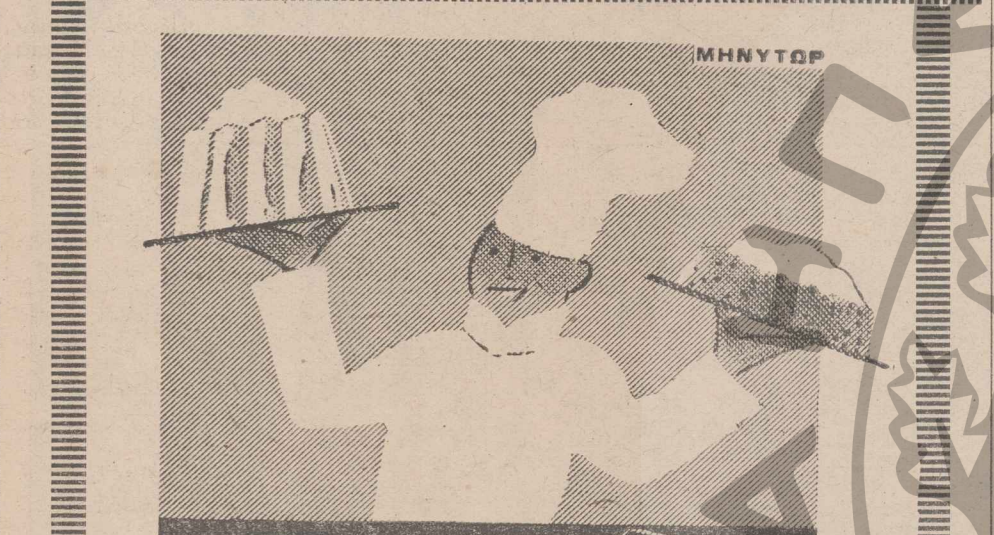
Γιά τόν πλύσιμο τών γυαλιών να μεταχειρίζεσθε πάντα κρύο νερό. 'Οχι μόνον τά καθαρίζει καλλίτερα από τόν ζεστό-έκτός άν πρόκειται για λεπρόμενα από λίπος-άλλά και τά προσφύλασει από τόν σπασμό.

Μαγική εικών

Ένα ταξιδιώτης έχασε τόν δρόμον του και παρεπληνθή είς τόν σημείον αυτό. Μήπως μπορείτε να τόν διακρίνετε σεί;

Η λύσις τού ύπ' άριθ. 22 προδλήματος.

ΤΑ ΚΑΛΙΤΕΡΑ ΓΥΚΙΣΜΑΤΑ ΚΑΙ ΦΑΓΗΤΑ ΓΙΝΟΝΤΑΙ ΜΕ ΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΜΑΣ ΠΡΟΙΟΝ, ΤΗΝ ΠΕΡΙΦΗΜΗ ΚΟΡΙΝΘΙΑΚΗ ΣΤΑΦΙΔΑ

ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΟΙ ΠΡΟΜΗΘΕΥΤΑΙ ΚΟΡΙΝΘΙΑΚΗΣ ΣΤΑΦΙΔΑΣ Α.Σ.Ω.
ΑΔΕΛΦΟΙ Α. & Γ. ΜΙΧΑΗΛΙΔΟΥ
ΕΡΟΣΤΑΣΙΟΝ ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ
ΕΤΗΡΟΧΩΡΙΣΤΗΡΕΟΝ: ΚΟΡΙΝΘΟΣ 21
ΚΑΤΕΡΓΑΣΙΑ ΣΤΑΦΙΔΩΝ: ΚΟΡΙΝΘΟΣ 21
ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΠΕΡΙΤΗΡΙΑ
ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ: ΡΑΪΣΕΩΝ 21
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ: ΤΟΦΝΟΚΛΕΙΩΣ 21

Μία νέα δίαιτα για τα μικρά

Συμβαίνει πολλές φορές σ' ένα μωρό, που να βυζάνη κανονικά τόν μητρικό γάλα και να τόν χωνεύη επίσης καλά με τόν άλλο γάλα, έλλείψει τού μητρικού, να μη παρουσιάζη καμμία άνωμαλία στήν χώνευση, να μη έχη έμετους και μ' όλα ταύτα να 'μείνη κακεκτικόν.

Δεν δείκναι κανένα άπολύτως σημάδι ότι ύποφερε, αλλά και δεν ζωηρεύει και δεν μεγαλώνει. Σ' ένα τέτοιο φαινόμενο ο ιατρός δεν ξέρει τί να ύποθέσθ, καταφεύγει στήν κληρονομικότητα, εξετάζει δηλαδή τούς γονείς τού μωρού μήπως τόν κακό προσέρχεται από αυτούς και στή τέλος δεν κατορθώνει, μ' όλες τής προσπάθειες του να βρη μία δικαιολογία λογική είτε εύλογαφή.

Τι πρέπει να γίνη σέ παρόμοιες περιστάσεις; Πρώτα-πρώτα να εξετασθή ή τρόπος τής διατροφής τού παιδιού. 'Αλλ' από τήν εξέτασιν αυτήν προκύπτει, ότι ή διατροφή του άριστα κανονισμένη και τήν δέκεται εύκολα τόν τρυφερό παιδικόν στρναχόν. 'Αλλαγή τής τροφής είτε αύξησις της δεν θα έφερει κανένα άποτέλεσμα.

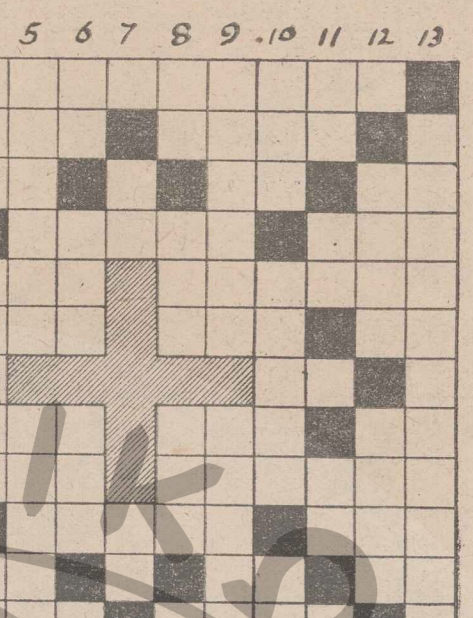
Αυτές τής περιπτώσεις χρειάζεται κανείς να δώρη στή μωρό δυο-τρία κουταλάκια τήν ήμεραν 'χυμόν τού κρέατος', δηλαδή τόν αίμα που βγαίνει από ένα κομμάτι κρέας καθώς τόν αλέθουμε.

Συνήθιζε εύκολα να τόν παίρνη και τού άρεσει μάλλον. 'Αν τόν μωρό πρέφεται με ύπνιπερόν, τότε σ' ένα από εκείνα που τόν δίνουν τόν πρωτό, τόν μεσημέρι και τόν βράδυ, προσθέτει τήν σπιγλή που πρόκειται να τόν πη, από ένα κουταλάκι τού καφέ 'χυμόν κρέατος'. Τό γάλα δέκεται δικώς ή άλλοιούνται και να καταστρέφεται τήν άνάμειν αυτήν. 'Η προσθήκη τού χυμού συνεχίζεται για κάποιους έβδομάδες, ύπου τόν μωρό να πάρη χρώμα στή μάγουλα και να ζωηρεύη.—Κατόπιν διακόπτεται για κάμποσο και επαναλαμβάνεται άργότερα, αν παραστή άνάγκη.

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟΝ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΟΣ

1. 'Απαράιπτ ο.ν. είς κάθε επίσημον ύπνρεσιον.
2. 'Ογκώδης τροχοφόρον.—'Εκκλησία.
3. Τό μισό νποι.—'Αρθρον.— Φωνήεν.—Τό μισό χτες.—'Η βάσις τού μέρους.
4. 'Οργανισμός.—Είς τούς νευρικούς εύρίσκονται είς ύπερνεστιον.— Πρόθεσις.
5. 'Εκεί ένδύομεθα.—'Εκτός νόμου.
6. Δύο γράμματα τής λέξεως ίσους.—'Εξέλιπον από τήν 'Αθηναιών.— Σέμα.—'Αριθμός.
7. Τό μισό όνος.—Λουλούδι.
8. Μουσικός όφονγος.—Χρονικός όνδεσμος.—Τοπικόν έπιρρημα.— Δύο σύμφωνα.
9. Πρέπει να τας άποφεύγωμεν.—'Απαίσιον.
10. 'Αντινύσιον.—'Απαράιπτον διά τόν ύπνρησιον τού χριστού.—Συνέδριον.
11. Γένος ευτών ροδανθών.—'Αντινύσιον.—'Ηλεκτικόν.— Γράμμα άλοαθπου.
12. Στενή συγγενής μας.—Συμπερασματικόν.
13. Είναι ιδιαιτέρως άνεπτυγμένη είς τας γυναίκας.

1. Δέν άριθμηται.
2. 'Επιωλήθ άντι πινακίου φακής.—'Οχι άλλη.
3. Χρονική μονάς.—Τό διαβάσετε.—'Εταιρεία. Βενζίνη.
4. Χωρίς αυτήν δεν μπορεί να ύπνρηξη κινηματογράφος.—Μέρι όπου γίνονται χρισμιακά όσοοιήσια.
5. 'Ηλεκτρική μονάς.—Με άφίνει.—'Αντινύσιον.—'Αρθρον.
6. 'Οχι.—Μουσικός όφονγος.
7. Πλάσμα.—Τίλος φαλάκρου.—Διασημός Βενετός τού 'ΙΗ' αιώνος.—Δύο νύσματα από τήν λέξιν θεός.
8. Πλήθει δαμουσία σάλας.—'Ισχυρά.
9. 'Αεροπορική 'Εταιρεία.—'Ιερός.—Μάρκα αυτοκινήτων.
10. 'Ομηρικόν ποίημα.—Κατοικεί είς τήν θροών.
11. 'Αρχαίος 'Ελλην κομικός.

ΜΕΤΑΞΩΤΗ ΕΒΔΟΜΑΣ ΕΚΠΩΣΕΩΝ

Μεγάλαι έκπτώσεις είς όλα τά μεταξωτά μας είδη.
'Ητοι:
Κρέπ ντε Σιν Μορκόν Σατέν Ταφτάδες Βελούδα Λαμέ
Κλοκέ Παντέλλες
και μεταξωτές κάλτσες
'Επιφανεληθήτε τών μεγάλων έκπτώσεων τής Μεταξωτής έβδομάδας.
ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΑΚΡΟΠΟΛ
'Ερμού 18 α'